

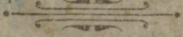
Meie laulud

Ewangeliumi Lutharuse koguduse
lastele.

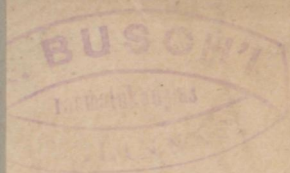
torjand

A. v. G.

Meie toben Jee-otwale laulba omä
elu o.a. ja oma Jumalat kites
laulba, tunni ma alles oten.
Laul 104, 33.

Jurjewis (Tarus).
Trüskud H. Laakmann'i juures.
1897.

For

J. Lai.

1899.

Meie laulud

Ewangeliumi Lutheruse koguduse lastele

korjanud

A. v. G.

Ma tahan Jehoowale laulda
oma elu aja, ja oma Jumalat
kiites laulda, kunni ma alles olen.

Laul 104, 33.

Jaakob Lai

Jurjewis (Citharis).

Drükitud G. Laakmann'i juures.

1897.

245

Фетляндская Евангелическо-Лютеранская Консигорія симъ удостовѣряетъ, что къ печатанію этой книги со стороны сей Консигоріи пренятствій не имѣется.

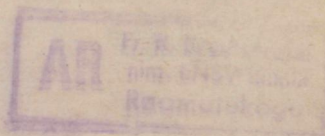
Ревель, Вышгородъ, 11 Ноября 1896 г.

№ 1529.

Ассессоръ: Э. Графъ Игелстромъ.

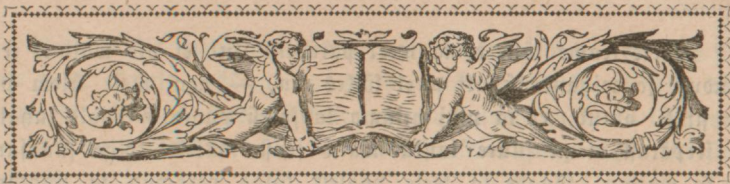
За Секретаря: А. Келеръ.

Дозволено цензурою. — Юрьевъ, 28 февраля 1897 г.

23908

/a

Teiste laululinnufeste seas tuleb ka meie raamatukene kallist kewadit kuulutama ja tahaks kõiki Lutheruse koguduse lapsukesi rõõmsale laulule kutsuda, sest kewadine aeg on käes!

Ei mitte üksi looduse kewade, millest tema ka küllalt oskab laulda, vaid kõige enam on waimulik kewade meie maal teda laulule äratanud, — ja see'p see on, mida tema rõõmust tussuwa rinnaga tahab kuulutada.

Wõdi kas see siis mitte waimuliku kewade märk ei ole, kui meie näeme, et nii hästi linna kui maa-kirikutes lastega hakatakse jumalateenistusi pidama, et linnades ja mõisades üks lastemaja — ehk parem „lastehoid“ — teise järel asutatakse, ja et ka üksikutes taludes ema enam last kooli ajani waimulikusse pimedusesse ei jäta, vaid et igalpool seda sõna hakatakse täitma: „Laske lapsukesed Minu juure tulla ja ärge keelge neid mitte, sest niisuguste pärast on Jumala riik.“ Tõeste, see on waimulik kewade. Sest selle pärast lapsed, selle pärast tulewik. Snnis asi, kui tulewik ja meie rahwas Issanda Jeesuse Kristuse pärast on. See on tõeste kumaw lootuse kiir meie praeguse patu pimeduse õbl, mill saadan meie noort rahwast igale kurjale teole tohib tarwitada. Snnis asi, kui niisugusel ajal iseäranis linnades uulitsatelt lapsi korjatakse, õpetatakse sõna kuulma, tõbb tegema, ja Snnistegijat tundma, paluma ja rõõmsate lauludega kiitma. Niisuguses pesakeses, just nagu Jeesuse tiibade all, on ka meie laululinnufene elule ärkanud, ja lendab nüüd juba teist korda pesast wälja.

Meie teame küll, et ta veel paradiisi lind ei ole maid et temal puudusi ja wigasid küllalt veel külles on, — aga meie ülem püüd on siiski olnud, et ta pidi aitama lapsusest paradiisi poole juhatab ja seepärast oleme suure laulu wara seast lastele kõige sündsamad ja ka waimu, sõnade ja keele poolest kõige paremad ja puhtamad wälja forjanud, olgu nad waimulikud ehk ilmalikud laulud. Nii sünniks ehk raamatukene ka koolides ja leeri-lastete juures pruufida, iseäranis sellepärast, et suurem hulk, — peaaegu 2 jagu, — waimulikud laulud on, mis enamasti Lutheruse koguduse põllul on kaswanud. Mõned harwad on küll ka wäljamaa taimed, iseäranis Inglismaalt pärit, aga siiski on nemad Lutheruse koguduses juba nõndasamuti pruugitawad kui meie laulud Inglismaal. „Waimulik rahwalaul“ hakkab Jumal tänatud ka meie rahwale juba armsaks minema. Aga kõik hallikad ei ole mitte ühesugused puhtad ja selged, ja mõned laulud on küll waimustawad, aga ei ole ometi mitte kõik sündsaks waimulikuks toiduks arwata, osalt tuumata oleku pärast, osalt et nad „terwe sõnaga“ (Tituse r. 2, 8) dieti ühte ei lähe. Ka sellepoolest peab praegusel ajal ettevaatlik olema.

Suurt waewa oleme sündsate sõnade ja puhta keele poolest näinud, aga peame siiski just selle kohta tunnistama, et eesmärgist veel wäga laugel oleme. Mitmel laulul on 4—5 ümberpanekut, üks waesem kui teine. Sellepärast ei aidanud wähest muud, kui pibime nende seast kõige t u t t a w a wälja walima, sest täieline ei olnud ükski. Siiski oleme ometi ka mõne uue ümberpaneku katseteks äratrükinud, nimelt kirikulauludest. Palume sellepärast mitte pahandada, maid ennem meid aidata, nimelt meile uusi laulusid ehk ümberpanekuid saata ja soowisi wanade kohta awalbada. Meie tunneme isegi nende wigasid, — aga uut ümberpanekut ei sünni enne wana asemele seada, kui olgu see ka täiesti parem ja laitmata.

Siiski rõõmustab ehk mõni, et ta meie raamatust ka mõne talli waimuliku laulu leiab, mis siamaale veel ümberpanemata oli.

Palume siis meie linnukest lahkeste wastu wõtta. Et seba siia-
maale juba esimese trükiga on tehtud, näeme sellest, et 100 tükki
Krimmi ja mõned ka juba Siberimaa uswendade juure on lennanud.

Raamatu rahalik kasu, kui seba peaks olema, olgu Missioni
töö heaks.

Ja nüüd tõuse taewa poole, rõõmus linnuke! Suhatagu su
laulud mitmed ja mitmed südamed sinna, kus meie ükskord uutel keel-
tel ja kannedel oma kõrgeste kiidetud Dnisti tegijale tahame laulda!

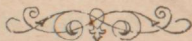
R. Holt.

Mudru kiriku-õpetaja.

See raamatukene „Meie laulud“ on meie Gesti rahwa lastele juba tuttawaks ja armsaks saanud ja meie laulu armastaja rahwas on neid laulusid ka juba wana ja uue lauluwiisidega laulma hakanud. Et aga neid weel palju wõib olla, kes neid wiisid, mis Saksa-, Rootsi- ja Soomemaa wiisidest on wõetud, mitte ei tunne, ja et neid wähe on, kes lapsi kae ja kolme healega jõuaksid laulma õpetada, sellepärast olen mina laste rõõmuks ja laste kaswatajate ja juhatajate abiks kõik lauluwiisid, nii hästi rahwa-wiisid kui kirikulauluwiisid kae ja kolme healega seadnud. Kolme healega laulude kohta tahan aga seletuseks öelda: Kus kolm nooti on trükitud, on itka ülem esimese heale noot, keskmine teise heale, ja alam kolmanda heale noot. Kus kaks nooti on trükitud, on wähest ülem, wähest alam noot teise heale noot; seda wõib noodi kriipsudest äratunda: Kui ülem noot ükspäinis kriipsuga on trükitud, siis käib teise heale noot sellega ühte; on aga alam noot ülema noodiga kriipsuga ühendatud, siis läheb teine heal kolmanda healega ühte. Noobid on kõik nõnda seatud, et lapsed ise ka kolmandat healt wõiwad laulda. Wõimalik on, et ka koolmeister ehk muu koori juhataja kolmandat healt laulab. Sumal andsu, et ka nende lauluwiiside abiga Tema armastus laste südametesse saaks istutatud.

H. Gesse.
Õpetaja Tallinnas.

Saulude sisu juhataja.

I. Pühade ajal laulda.

1. Kristuse tulemise pühadeks.

	Nummer.
Kuis pean vastu võtma	1

2. Jõulu laulud.

Et tulge, oh lapsed,	2
Et tulge nüüd, uskitud	3
Kas karjased veel	4
Maa ja taewas rõõmusta,	5
Ma tulen taewast ülevalt,	6
Neil karjastel wäljal	7
Nüüd tulnud Jeesus Kristus,	8
Oh laulgem südamest	9
Oh sa õnnistaw, oh sa rõõmustaw	10
Petlemma linnas sündinud	11
Püha õõ, õnnistud õõ	12
Ea püha kallis Jeesuke	13
Su jõime juures seisja ma	14
Üks roosike on tõusnud	15

3. Uue aasta päewaks.

Oh palugem ja laulgem	16
Saatjaks olgu Jeesuke	17

4. Kristuse ilmumise pühaks ehk Misjioni laulud.

Et ärka waim, kes enne wanaft	18
Küll mitu last ma tunnen	19
Su päralt, Isand, üksi au	20
Täht tõuse pogawaile	21

5. Kristuse kannatamise mälestuseks.

Oh Jeesus, et su jurmanägu	22
Oh Jeesus, sinu walu	23

Nummer.

Oh süüta Tall, oh Jeesus!	24
Oh waata, inimene,	25
Ea lätsid jurema	26
Ühte asja kõige pealt ma nõuan	27

6. Õnnistegija ülestõusmise pühal laulda.

Kallelõuja! Jeesus elab	28
Kui wabest kurbdus koormab mind	29
Nüüd tõsttem rõõmu healt	30
Surm furnud nüüd	31
Ülestõusnud, ülestõusnud Jeesus	
Krist	32

7. Kristuse taewaminemise päewaks.

Kuningas on Jeesus Kristus	33
--------------------------------------	----

8. Relipühiks.

Jää meie juure, taewa taim,	34
Mu hinge sisse tule	35
Püha Waim, kes rõõmustad	36
Püha Waim, meil taewast tule	37
Su Waim meid walitsegu	38

II. Mitmesugustel aegadel laulda.

9. Üks pühapäewa laul.

Üks püha päew on see	39
--------------------------------	----

10. Lapse ristimisel laulda.

Ma kannan Jeesu nime	40
--------------------------------	----

11. Laste laulud.

	Nummer.
Ma olen weike lapsuke	41
Mina õnnis lapsuke	42
Zehooma Jumal on arm ja tõde	43
Zsand kõrgesti taewast	44
Kui ta ilmub	45
Taewas seal ükewel	46
Tead sa, kui mitu tähte	47
Waata, hõldest' meie peale	48

12. Kaunil kewadel laulda.

Zuba kewadine ilu	49
Zu kewade on tulnud	50
Kaunis on Zsand	51
Kui ma talwel kurwalt waatsin	52
Kulla kewade, kallike tule	53
Leidis nõmmelt poisike	54
Linnud juba tulid kõik	55
Linnuke oksa peal	56
Mets ja maa on lumest paljad	57
Mu süda olgu rõõmus nüüd	58
Nüüd lehtkuu on tulnud	59
Dh anna tuhat keelt ja mulle	60
Dh tere, kallis kewade	61
Dh tere täna rõõmuga	62
Rõõmu näe, waat kui on jälle kae	63
Sa lillekene põllu peal	64

13. Karja lapse laulud.

Kena kesa nurme kessel	65
Linnuke oleksin	66
Ma olen weike karjane	67
Nüüd rõõmsaks lähewad mu meeled	68

14. Üks niidu laul.

Wõtte wifat wirgalt wälja	69
-------------------------------------	----

15. Mere peal laulda.

Kiigu, kiigu, laewukene	70
Laewuke, laewuke, sull on suur häda käes	71
Pärast tormi sõidame	72
Üks meri on lai ja sügaw	73

16. Sügisel ajal laulda.

Zuba kase ladwalt lehed lang'wad	74
--	----

Nummer.

Kõik põllud, puud ja ligemaa	75
Kus on lillekesed jäänud	76

17. Talwe ajal.

Et laulge kiitust Jumalal'	77
Dh kuis oled teijeks jäänud	78
Dh kuusepuu,	79

18. Sommitiku laulud.

Zu toidu puna ehtes	80
Kui unest ülesärkan	81
Dõ möddas, päike paistab	82
Su armu tiivad, Zsand, katkid	83

19. Öhtu laulud.

Kui päewa kära aega	84
Kuldne öhtu päike	85
Kuu juba tõusis üles	86
Kuu paistab kõrgest tähtsist taewast	87
Öhtu tuleb jälle	88
Dtjas on nüüd päewa töö	89
Bäew looja läind,	90
Bäew weereb juba öhtule	91
Tulge nüüd, lähme siit	92
Waatke, kui päike end peidab	93
Wärsind olen, hingata	94

20. Kätki laulud.

Nüüd maga, ma walwan	95
Waat', juba lilled jääwad	96

21. Öwahi laul.

Armsjad sõbrad, wõtkem kuulda	97
---	----

22. Zfamaa laulud.

Zää Jumalaga, ifamaa	98
Minge üles mägedele	99
Mu ifamaa armas	100
Mu ifamaa, mu õnn ja rõõm	101
Nüüd sinust kangel ma	102

III. Laulud Jeesuse järelkäimiseft.

23. Laulud Jeesuseft.

	Nummer.
Jäffa wõtan jälle kätte	103
Jeesus, mu Jõsand,	104
Jeesus sull elan	105
Kus on Jeesus minu elu	106
Mind hüüab Jeesuse	107
Mu Jõsand Jeesus, kui mull sind ei oleks	108
Mull kõige parem sõber taewas Oh meile, Jõsand Jeesus,	109
Oh wõta mind, mu Jumal	111
Sulle ennast annan ma	112
Tugewad on Jeesu käd	113

24. Ulu laulud.

Jeesus, elu teel	114
Julge ma Jeesu hõlmas	115
Kes wõib mind hukka mõista	116
Küsite mis mina tean	117
Meil tuleb abi Jumalast	118
Mu Jõsand, anna armust	119
Nüüd olen mina põhja leidnud	120

25. Wõitsemise laulud.

Ärka, oh ristirahwas	121
Kui kõit ka taganeftid	122
Mina nõuan, et ma jõuan	123
Nüüd tõuskem wõitlusele	124
Wennad, waatke, lippu tõstab	125

26. Troosti laulud.

	Nummer.
Kõit mured ja walu	126
Kus ma Teda leiän	127
Minu süda looda	128
Rahule — süda jää	129
Wahest kardän, waene rumal	130

27. Rõõmu laulud.

Hing, efs sa Jõsandat	131
Ma laulan armastuse wäge	132
Oh Jeesus sa, mind armasta	133
Oh wõtkem Jumalat	134
Tõstlem rõõmjast' laulu heali	135

28. Wennalikust armastuseft.

Kes on minu wennad	136
------------------------------	-----

29. Laulud igawesest elust.

"Ärgake!" nii wahid hüüdwad	137
Jeruusallem, sa püha taewa linn	138
Jeesuse juure, rutta, oh hing	139
Kes mull tõdutiwad annab	140
∴ Kodumaa ∴; ilus oled sa	141
Kui Kristuses ma	142
Kus leiab hing rahumaad	143
Las' mind minna	144
Nüüd Jumalaga! wiimne tee	145
Oh Jeruusallem sa ilus	146
Rõõmu rohumaalt sa pead	147
Siin wiimses woodis	148
Ülestõusjed, ülestõusjed sa	149

30. Sõnnista ja hoia. 150

Saulu numbrite juhataja.

"Ärgake!" nii wahid hüüdwad	137	Jää Jumalaga Jammaa	98
Ärka oh ristirahwas	121	Jää meie juure taewa taim	34
Armsjad sõbrad	97	Jeesuse juure rutta oh hing	139
Et ärka waim, kes enne wanast	18	Jeesus, elu teel	114
Et laulge kiitust Jumalal'	77	Jeesus mu Jõsand kes sa taewa läinud	104
Et tulge nüüd usklikud	3	Jeesus sull elan	105
Et tulge oh lapsed	2	Jehoowa Jumal on arm ja tõde	43
Salleluuja Jeesus elab	28	Jeruusallem, sa püha taewa linn	138
Hing, efs sa Jõsandat wõta kiita	131		

	Nummer.		Nummer.
Õffa wõtan jälle kätte	103	Ma olen weike karjane	67
Õssand kõrgeft taewast	44	Ma olen weike lapsufe	41
Juba kase ladwalt lehed lang'wad	74	Ma tulen taewast ülewelt	6
Juba kewadine isu	49	Meil tuleb abi Jumalast	118
Ju kewade on tulnud	50	Mets ja maa on lumest paljad	57
Ju koidu puna ehtes	80	Mina nõuan et ma jõuan	123
Julge ma Jeesu hõlmas	115	Mina õnnis lapsufe	42
Kas karjased meel	4	Mind hüüab Jeesufe	107
Kaunis on Õssand	51	Minge üles mägedele	99
Kena seja nurme kestel	65	Minu süda looda	128
Kes mull koidu tiiwad annab	140	Mu hinge sisse tule	35
Kes on minu wennad	136	Mu isamaa armas	100
Kes wõib mind huffa mõista	116	Mu isamaa, mu õnn ja rõõm	101
Kiigu liigu laeuwene	70	Mu Õssand anna armust	119
Kodumaa, kodumaa, ilus oled ja	141	Mu Õssand Jeesus, kui mull sind	108
Kõik mured ja walu	126	Mull kõige parem sõber taewas	109
Kõik põllud puud ja lagemaa	75	Mu süda olgu rõõmus nüüd	58
Kui kõik ka taganeksid	122	Neil karjastel wäljal	7
Kui Kristuses ma	142	Nüüd Jumalaga! wiimne te	145
Kui ma talwel kurbwalt waat'sin	52	Nüüd lehtkuu on tulnud	59
Kui päewa kära aega	84	Nüüd maga, ma walwan	95
Kuis pean wastu wõtma	1	Nüüd olen mina põhja leidnud	120
Kui unest üles ärkan	81	Nüüd rõõmjaks lähewad mu meeled	68
Kui ta ilmub	45	Nüüd sinust laugel ma	102
Kui wahest kurbdus koormab mind	29	Nüüd tõsttem rõõmu heali	30
Kuldne õhtu päike	85	Nüüd tõuskem wõitlusele	124
Kulla kewade, kallike tule	53	Nüüd tulnud Jeesus Kristus	8
Küll mitu last ma tunnen	19	Oh anna tuhat keelt ja mulle	60
Kuningas on Jeesus Kristus	33	Oh Jeesus, et su surmanägu	22
Küsite, mis mina tean	117	Oh Jeesus ja, mind armasta	133
Kus leiab hing rahumaad	143	Oh Jeesus sinu walu	23
Kus ma Teda leian	127	Oh Jeruusatem ja ilus	146
Kus on Jeesus, minu elu	106	Oh kuis oled teiseks jäänud	78
Kus on lillekejed jäänud	76	Oh kuusepuu	79
Kuu juba tõusis üles	86	Oh laulgem südamest	9
Kuu paistab kõrgeft tähtsift taewast	87	Oh meile, Õssand Jeesus	110
Laewufe, laewufe	71	Oh palugem ja laulgem	16
Laf' mind minna	144	Oh ja õnnistaw	10
Leidis nõmmelt poisike	54	Oh süüta Tall, oh Jeesus	24
Linnud juba tulid kõik	55	Oh tere kallis kewade	61
Linnuke ofja peal	56	Oh tere täna rõõmuga	62
Linnuke oleksin	66	Õhtu tuleb jälle	88
Maa ja taewas rõõmusta	5	Oh waata inimene	25
Ma kannan Jeesu nime	40	Oh wõta mind, mu Jumal	111
Ma laulan armastuse wäge	132	Oh wõtkem Jumalat	134

	Nummer.
Õnnista ja hoi	150
Õõ möödas, päike paistab	82
Õtjas on nüüd päewa töö	89
Päew looja läind, õõ edeneb	90
Päew weereb juba õhtule	91
Pärast tormi sõidame	72
Petlemma linnas sündind	11
Püha õõ, õnnistud õõ	12
Püha Waim kes rõõmüstad	36
Püha Waim, meil taewast tule	37
Rahule — süda jää	129
Rõõmu näe, waat kui on jälle käe	63
Rõõmu rohumaalt ja pead	147
Saatjaks olgu Jeesuse	17
Sa läksid surema	26
Sa lillekene põllu peal	64
Sa püha kallis Jeesuse	13
Siin wiimses woodis	148
Su armu tiivad, Jõsand katsid	83
Sulle ennast annan ma	112
Surm jurnud nüüd	31
Su sõime juures seisab ma	14

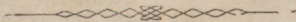
	Nummer.
Su päralt Jõsand üksti au	20
Su waim meid walitsegu	38
Taewas seal üllemel	46
Täht tõuse paganaile	21
Tead sa kui mitu tähte	47
Tõsttem rõõmjust' laulu heali	135
Tugewad on Jeesu käed	113
Tulge nüüd, lähme siit	92
Ühte asja kõige pealt ma nõuan	27
Üks meri on lai ja sügaw	73
Üks püha päew on see	39
Üks roosike on tõusnud	15
Ülestõused, ülestõused sa	149
Ülestõusnud, ülestõusnud Jeesus Krist	32
Waaata heldest' meie peale	48
Waat' juba lilled jääwad	96
Waatke, kui päike end peidab	93
Wahest kardab waene rumal	130
Wärsind olen, hingata	94
Wennad, waatke lippu tõstab	125
Wõtte wikat wirgalt wälja	69

Saksakeele laulude juhataja.

Abend wird es wieder	88
Ach bleib' mit deiner Gnade	110
Ach, mein Herr Jesu, wenn ich dich nicht hätte	108
Alle Vögel sind schon da	55
Auf, auf, mein Herz, mit Freuden	30
Auf, denn die Nacht wird kom- men	121
Auferstanden, auferstanden ist der Herr	32
Auferstehn, ja auferstehn wirst du	149
Aus dem Himmel ferne	44
Blick' in Gnaden auf uns nieder	48
Brüder, seht die Bundesfahne	125
Der beste Freund ist in dem Himmel	109
Der du zum Heil erschienen	21
Der Frühling ist gekommen	50
Der Heiland ruft dir zu	107

Der heilige Christ ist kommen	8
Der Mai ist gekommen	59
Der Mond ist aufgegangen	86
Der Tod ist tot, das Leben lebet	31
Die Blümelein sie schlafen	96
Die Sach' ist dein, Herr Jesu Christ	20
Dies ist der Tag des Herrn	39
Die Sonne sank, der Abend naht	90
Du lieber heiliger frommer Christ	13
Du schöne Lilie auf dem Feld	64
Eines wünsch' ich mir vor allem andern	27
Ein' feste Burg' ist unser Gott	118
Es ist ein' Roß entsprungen	15
Es schauet aus dem Sternen- himmel	87
Fren' dich Erd' und Sternenzelt	5
Geh aus mein Herz u. suche Freund	58

	Nummer.		Nummer.
Goldne Abendsonne	85	Oh Jerusaleum sa ihus	146
Gott ist die Liebe	43	O Lamm Gottes unschuldig	24
Garre, meine Seele	128	O Tannebaum	79
Heimatland, Heimatland, o wie schön bist du	141	O Welt, sieh hier dein Leben	25
Herbei, o ihr Gläubigen	3	Sah ein Knab' ein Rös'lein stehn	54
Himmelsau, licht und blau	46	Schönster Herr Jesu	51
Hin nach oben möcht' ich ziehen	140	Segne und behüte	150
Ich bete an die Macht der Liebe	132	Seht wie die Sonne dort sinket	93
Ich bin ein kleines Kindelein	41	Sicher in Jesu Armen	115
Ich habe nun den Grund ge- funden	120	Sing Gottes Lob im Winter auch	77
Ich steh an deiner Krippe hier	14	Solli' es gleich bisweilen scheinen	130
Ich weiß von vielen Kindelein	19	So nimm denn meine Hände	111
Ich will streben nach dem Leben	123	So sei begrüßt viel tausend mal	62
Ihr Hirten erwacht	4	Stark ist meines Jesu Hand	113
Ihr Kinderlein kommet	2	Steht auf, steht auf zum Streite	124
In Christo gelebt	142	Stille Nacht, heilige Nacht	12
Immer muß ich wieder lesen	103	Still nur still, wie Gott will	129
Ist Gott für mich, so trete	116	Trarira, der Sommer der ist da	63
Jerusalem du hochgebaute Stadt	138	Unter Lilien jener Freuden	147
Jesu, aus Lieb	26	Vöglein im hohen Baum	56
Jesu, dir leb ich	105	Vom Himmel hoch da komm ich her	6
Jesu geh voran	114	W ach auf, du Geist der ersten Zeugen	18
Jesus Christus herrscht als König	33	Wachet auf, ruft uns die Stimme	137
Jesus soll die Loosung sein	17	Weil ich Jesu Schäflein bin	42
Komm zu dem Heiland	139	Wer sind meine Brüder	136
Laß mich dein sein und bleiben	119	Wie mit grim'mgem Unverstand	72
Laß mich gehn	144	Wie sie so sanft ruhn	148
Lobe den Herren, o meine Seele	131	Wie soll ich dich empfangen	1
Müde bin ich, geh zur Ruh	94	Wirf Sorgen und Schmerz	126
Nun ade, du mein lieb Heimat- land	98	Wo findet die Seele	143
Nun danket alle Gott	134	Wohlauf, wohlan zum letzten Gang	145
Nun laßt uns gehn und treten	16	Wo ist Jesus mein Verlangen	106
Nun singet und seid froh	9	Wollt ihr wissen, was ich weiß	117
O daß ich tausend Zungen hätte	60	Wo willst du hin, weil's Abend ist	91
O drückten Jesu Todesmienen	22	Zeuch ein zu meinen Thoren	35
O du frühliche, o du selige	10	Zu Bethlehern geboren	11
O Haupt voll Blut und Wunden	23		

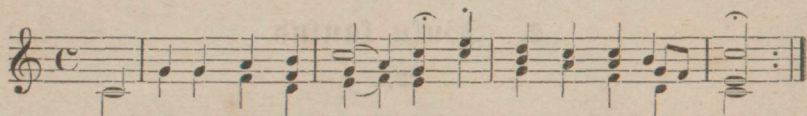

I. Pühade ajal laulda.

1. Kristuse tulemise pühadeks.

1.

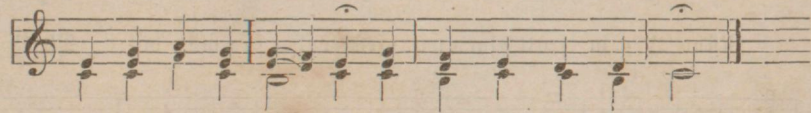
Kirituviis.

1. Kuis pe-an was-tu wõt-ma Sind, ar-mas Jee-su-te?
Kuis Si-nu was-tu tõt-ma, Mu hin-ge i-lu-te?

Dh Jee-sus, Jee-sus, jüü-ta Mu sü-bant põ-le-ma, Ja

i-se mul-le näi-ta, Mis Sind wõib rõõ-mus-ta.

2. Su kogudus Sind kiidab Ja tänab lauluga, Ja minu süda
wõttab Sind wastu rõõmuga. Ma tahan armastada Sind, armas
Jeesufe, Su auu kuulutada Ka lõige rahwale!

3. Ei ükski taewast jätma Sind wõinud sundida, Su ar-
mastus Sind sundis Meil' taewast tulema. Dh arm, et appi tulid
Maailma rahwale, Kes patu hädas olid, Neid peastma heldeste.

4. Ei ole enam karta Teil oma patu süid: Küll Jeesus tahab
matta Nad mere põhja nüüd. Ja toob ju patustele Suurt armu,
õnnistust, Ja kingib neile jälle Täit lapse pärandust.

5. Ei wõi teid hirmutada .Ei üksti waenlane: Meid Jeesus
kautada Võib ärist foguni. Ta tuleb, tuleb meile Kui wägew
tuningas, Kes oma alamaile Auuriigi walmistas.

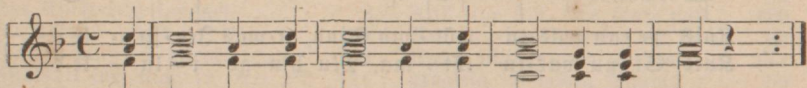
6. Meil' tuleb hukkamõistjaks, Kes teda wihtawad, Meil' aga
ärapeastjaks, Kes Teda usuwad. Oh tule, taewa päike, Mu armas
Jeesuke, Ja wõta oma riiki Meid taewa röömusse.

Saksakeelest, Paul Gerhardt'i järele.

Lauluraamat.

2. Jõulu laulusid.

2.

1. Et tul - ge, oh lap - sed, ja ru - ta - fe nüüd
Bet - lem - ma ja waat - te, mis kal - li - mat hüüd

Nüüd J - sa sealt tae - wast sell õnd - sa - mal õõl Meil'

pa - tus - tel' röö - mus on kin - ti - nud meel.

2. Oh waatke, mis sõimes sell pimedal õõl Meil' paistab,
oh waatke, mis walgus on seal, Üks taewalik lapsute mähtmete sees,
Kes ilusam inglisi, on sõimes seal maas.

3. Seal hingab ta heinte ja õlgebe peal, Maria ja Joosep
ta juures on seal. Ka karjatsed kummarbes auu andwad tall', Ja
inglid õõl laulawad: „Auu Jumatal!“

4. Oh tänage, langege põlvili seal Ja tõste käed üles, kui karjatsed teal, Ka rõdumustes laulage inglitega Et teile nüüd tulnud on Lunastaja.

5. Oh belge: „Sa kallis, sa Jumala Tall, Mis waeva sa tunnend me' pattude all! Siin sõimes ju häda ja waesust ja näed Ja wiimaks veel risti peal surmasse läed.“

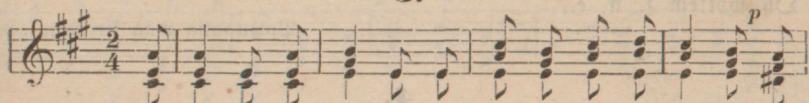
6. Mis anname meie, mis kingime sull', See eest, oh sa armastud lapsuke, küll? Ei raha, ei rõdmu siin taha su meel, Üks lapselik süda on armsam sull' veel.“

7. Sest võta, oh Jeesus, me südamed nüüd, Sull' ohwiriks neid toome, oh kauta süüd Ja pühitse, puhasta, õndsaks meid tee, Et sinuga taewasse jõuaksime.

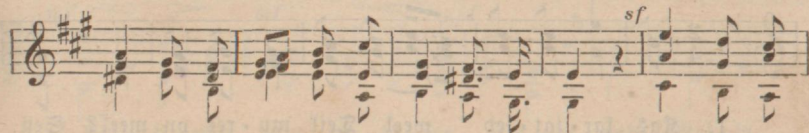
Saksakeelest Chr. v. Schmidt'i järele.

Jung: Laulud.

3.

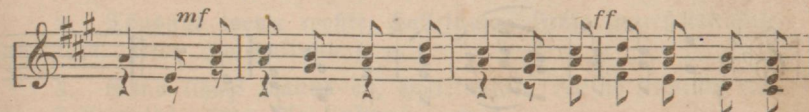
1. Et tul - ge nüüd, usk - li - kud, tä - nu, kii - tust laul - des, Et

tul - ge ja lä - ki nüüd Pet - le - hem - ma! Waa - da - kem

last, kes kõi - gil' õn - neks sün - dind, Oh wõt - kem kum - mar -

da - da, oh wõt - kem kum - mar - da - da, oh wõt - kem kum - mar -

da - da auu fu - nin - gat!

2. Suur auu Sulle, kuningas wägew walitseja, Et Sina ei põlgand me' liha ja werd! Iõsine Jumal, igawesest ajast! Dh wõtkem kummarbada j. n. e.

3. Et tulge ja laulge nüüd, ingli wäe hulgab, Et laulge ja hõisake, õndsad nüüd kõik! Auu andkem Iisal' taewas ning ta maa peal. Dh wõtkem j. n. e.

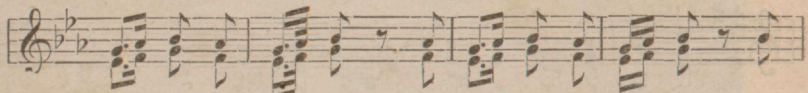
4. Jah Sulle, kes peastjaks Sa täna meie sündind, Dh Jeesus, Sull' anname kiitust ja auu. Lihaks saand sõna igawesest Ilast. Dh wõtkem j. n. e.

Portugalia maa firikulaul.

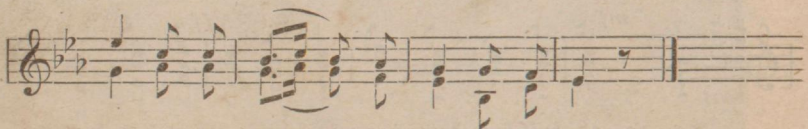
4.

1. Kas kar - jat - sed weel Teil mu - res on meel? Sest

ing - lid teid hüüd - wad Ja rõõ - mus - ta püüd - wad: Su

lõp - pe - nud piin, Sest Jee - sus on siin!

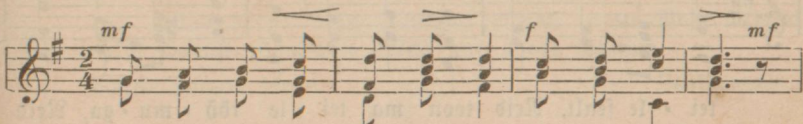
2. Kas tulete wast Müüb otsima last Ja waatama teda? Ta armastab seda. Siis teatage veel Kõik wäljabe teel.

3. Nad kuulsiwadgi Ja tegiwad nii. Sest jooksema nad heitsid Ja Petlemmas leidsid — Ju sõimekse seest Seal Jeesuse eest.

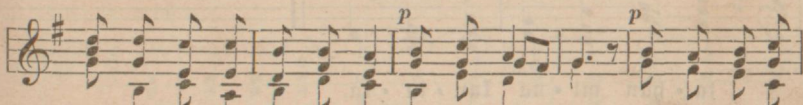
Saksakeelest.

M. Kampmann.

5.

1. Maa ja tae - was rõõ - mus - ta, Hal - le - luu - ja!

Mei - e Dn - nis - te - gi - ja, Hal - le - luu - ja! Ke - da I - sa

kin - ti - nud, See on tä - na sün - di - nud Mei - le

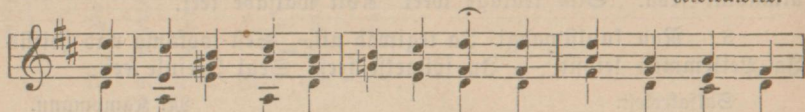

Mei - le tä - na sündi - nud.

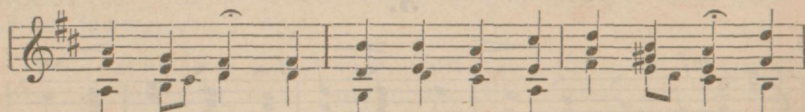
2. Tõusnud taewa roosike, Halleluuja. Jeesse juurest kauniste, Halleluuja. Keda Iisa kinkinud j. n. e.

3. Sõna lihaks saanud on, Halleluuja! Jeesus Kristus, meid ann, Halleluuja! Keda Iisa kinkinud j. n. e.

Wanaaegne Tõusu laul.

1. Ma tu - len tae - wast ü - le - welt, Häid sõ - nu - mid toon

tei - le seal, Meid toon ma tei - le rõõ - mu - ga, Meid

ta - han mi - na kuu - lu - ta.

2. Üks laps on täna sündinud, Kui ammu ajast tõutud.
See kaunis, ilus lapsute On teie rõõm ja kallid õnn.

3. See on see Isjand Jeesus Krist, Kes tahab anda hädalist;
See on see Snnistegija, Kes teid wõib patust lunasta.

4. Rõik õnne saate tema käest, Mis Jumal pakkund igawest,
Et teie wõite meiega Nüüd taewas järgest elada.

5. Nüüd pange märki tähele: Et sõimest mähkmes leitakse
Laps halwas laudas magama, Kes ilma ülespidaja.

6. Seepärast läbi rõõmuga Nüüd karjastega waatama, Mis
Jumal meile kinkinud, Mis meie heaks on annetud.

7. Mu süda pane tähele, Mis on, mis sõimes näha? Kes
on see kaunis lapsute? See on mu armas Jeesute!

8. Oh ole terve tulemast, Mind patust mitte põlgamast! Sa
tuled hädast aitma mind, Kes see eest küllalt kiidab Sind?

9. Sa kõige asja tegija, Kuis nõnda halwaks lähed Sa, Et
kõwa weiste põhu peal Sa magab laudas sõimes seal?

10. Ehk läheks ilm weel laiemaks Ja ennast küllal ehitaks,
Ta oleks siiski weikene Ja kitsaks tähtsiks Sinule.

11. See sammet ja see kallid siid On hein ja jäme riie nüüd ;
 Neis Sina ennast ilmutad Kui taewariigi kuningat.

12. Sa tegid kõik hea meelega, Et mina pidin nägema, Et
 auu ja rikkus ilma sees Ei maks midagi Su ees.

13. Oh võta, armas Jeesuke, Mu süda sängiks omale! Oh
 võta temas hingata, Et mina Sind ei unusta.

14. Nüüd hüppan mina südamest, Ja kiidan oma Jeesukest,
 Ma laulan suure rõduga: Mind, Jeesus, ifka avita!

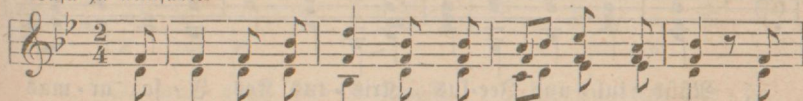
15. Nüüd kiitus olgu Jumalal', Sell' ainu Poja andijal',
 Eest inglid toovad rõdmsaste Meil uue aasta sõnume.

Martin Luther'i järelt.

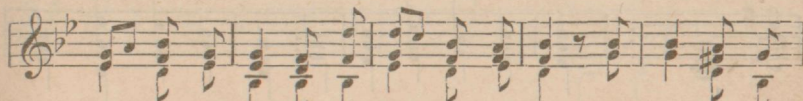
Lauluraamat.

7.

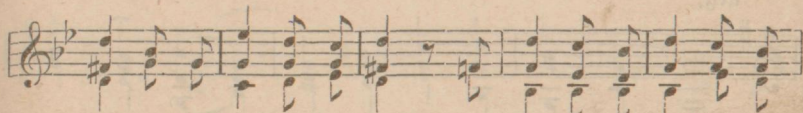
Tasa ja armsaste.

1. Neil kar-jas-tel wäl-jal wist mu-re on käes, Et

pa-tus-te loo-tus ei il-mu ju wäes, Mis A-braa-mi

kin-ni-tus J-jaa-fi rõdm, Mis Jaa-fo-bi jul-gus ja

Taa-we-ti kroon, ja Taa = = we-ti kroon.

2. Mäe taewas löbb walgets, ja läigib kui päit', Üks ingel neil' ilmub, sest ehmatas kõit, Ta riided on walgeb, ta jumi on heht, Ta särab ja hiilgab, :: kui heledam wälf. :::

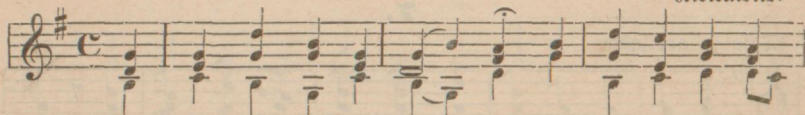
3. Ju kumab kõit loodus see paistuse sees, Ja äkitselt seisab ta tarjaste ees; Ta ütleb: „Miks kardate, lõpku kõit hirm, Teil' Kristus on sündind, ::: oh waatke, mis arm! :::

4. Ja inglisa nähakse pühade hull, Mis Issandat tiidab, et appi meil' tuln'd: „Au Jumalal' kõrges“ ja rahwast hea meel', Kes usust saab digets, ::: sell rahu on teal! :::

Koori ja kooli kannel.

S.

Kirikuwis.

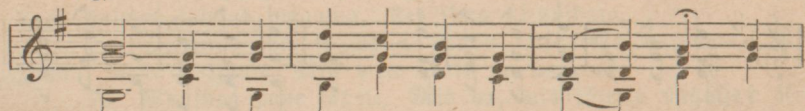

1. Müüd tul - nub Jee - sus Kris - tus, Kes I - sa ar - mas
Ja te - ma troo - nil is - tus: Oh õn - nis ar - mu

Poeg
aeg,

Auu I - sa - le see eest, kõit ing - lid tae - wast

hüüd - wad Ja tar - jas - te - ga tiit - wad Müüd

Iõu - lu - lap - su - fest.

2. Müüd Iõulu walguš koidab, Piit õõ ju möõda läeb! Arm
patu wõimust wõidab: Silm Lunastajat näeb! Müüd tema sündinud,
Meib kõiki lunastama, Maad, taewast ühendama, Kui ammu tõutud.

3. Müüd waesed lapsed tulge, Et Isa kutsub meid! Ja wäga
rõõmsad olge, Ta wõtab sülle teid. Müüd kadund patt ja hirm,
Kõik wana möõda läinud, Ja meid on uueks teinud Ta kallis isa-arm.

4. Sest kiitku, inimesed, Müüd teida teie heal! Sest laulge,
lapsukesed, Et hingab sõimes seal See Iõululapsuke! Teil lahti
taewa wäraw, Kust Iõulu walguš särab: Müüd siäse astuge!

E. M. Arndt'i järel.

Lauluraamat.

9.

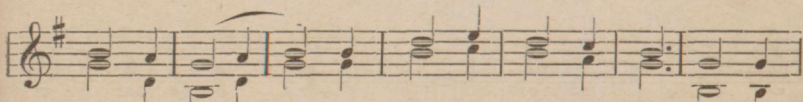
Wana wiis. 1400.

1. Oh laul - gem sü - da - mest, Ja kiit - kem Jee - su -

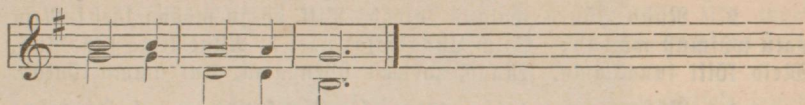
fest, Kes Maar-ja rü - pes ma - gab Kui wae - ne

lap - su = te, Meid lu - nas - ta - ma hal - kab, Ja

faa - dab tae - was - se = = = Ta on U ning D = =

Ta on A ning D.

2. Dh armas Jeesuke, Sa oled üksine Mu rõõm ja minu abi!
Dh hella lapsuke, Su kallid armu läbi Mind, taeva iluke, :; Lõmba
omale! :;

3. Dh Isa halastust! Dh Poja armastust! Kui tuli kõigil
minna Süü pärast põrgusse! Mind peastma Jeesus Sina Siis tulid
ilmale, :; Saada taeva mind! :;

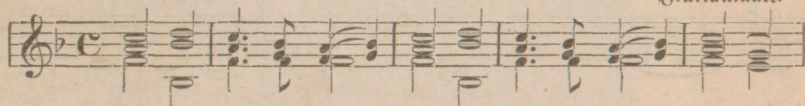
4. Meil taewas isamaa Ja rõõmu otsata, Kus pühad inglid
lauwab Meil uusi laulusid, Ja kus kõik õndsad kuulwab Meid taewa
wiisid. :; Oleksime seal :;

Wanaaegne Jõululaul.

Lauluraamat.

10.

Italiamaalt.

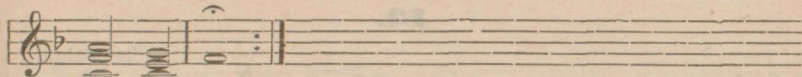
1. Dh sa õn - nis - taw, Dh sa rõõ - mus - taw Pü - ha

kal - lis Jõu - lu aeg! Ilm o - li hu - kas.

Kris - tus on sün - dind, Kris - ti - rah - was, ris - ti - rah - was

rõõ - mus - ta!

2. Oh sa õnnistaw, oh sa rõõmustaw Püha inglite laulu aeg! Pettemma mäe peal kuuldasse nüüd heal: Kristirahwas j. n. e.

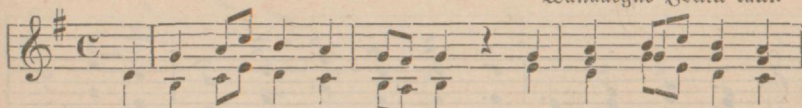
3. Oh sa õnnistaw, oh sa rõõmustaw Patustele õnne aeg. Kristus on ilmud, Meid lunastanud, Kristirahwas j. n. e.

Sakfateelest J. Talli järel.

Kristirahwa pühade kannel.

II.

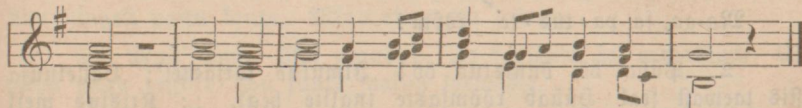
Wanaaegne jõulu laul.

1. Pet - lem - ma lin - nas sün - din'd On meil üks lap - su

te, See on mu rõõm ja ra - hu, Mu ar - mas See - su

te, Aa - men, Aa - men, Mu ar - mas See - su - te!

2. Su armastuse sisse, End heidan rahuga. Ma annan sü - dant Sulle, Kõik oma elu ka. Amen, Amen, Kõik oma elu ka.

3. Sind tahan armastada Mu Jeesus südamest, Mii rõõmus kui ka hädas Ja taewas igawest. Amen, Amen, Ja taewas igawest.

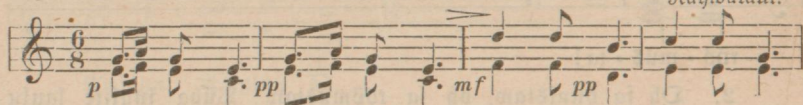
4. Oh Jeesand anna armu! Mind aita alati, Su kätte kõrwal kää Mu elu otsani. Amen, Amen, Mu elu otsani.

Sakfateelest.

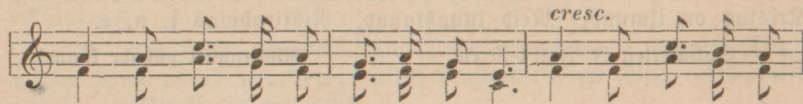
R. v. G.

12.

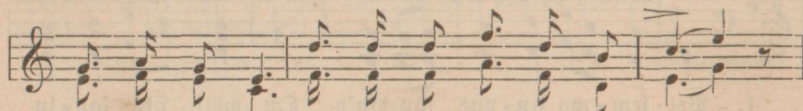
Nahivalaul.

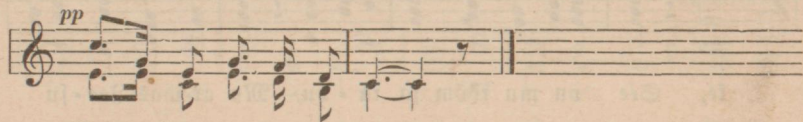
1. Pü - ha õõ! õn - nis - tud õõ! Hin - gab kõi, wal - wa - wab

Zoo = sep, Ma - ri - a lau - - da sees, sõi - mes Tee = su - ke

nen - = de ees. Ma = ga, sa pa = tus - te rõõm!

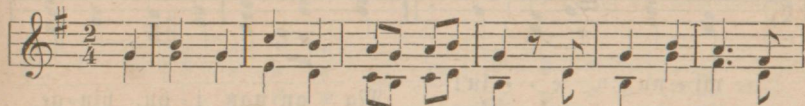
Ma = ga, sa pa = tus - te rõõm!

2. Püha õõ, õnnistud õõ! Ilmutud karjastel'; Halleluuja
sõis taewast seal Hüüab rõõmsaste inglite heal. ∴; Kristus meil
peastjaks on tulnd! ∴;

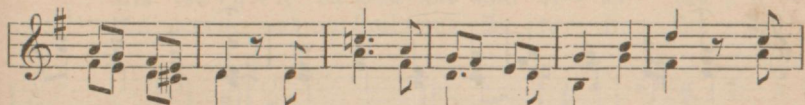
3. Püha õõ, õnnistud õõ! Isa poeg sündin'd meil'; Üksnes
armastus teba on ann'd, Ta maailma pattud on kann'd. ∴; Temal
andkem nüüd auu. ∴;

4. Püha õõ, õnnistud õõ! Kes sa meil ilmutand Isa armu,
mis kõi kibeale Saadab õnnistust täieste. ∴; Laulgem sest Halleluuja! ∴;

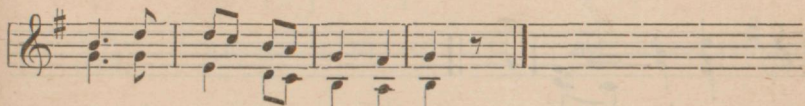
13.

1. Sa pü - ha, kal - lis Jee - su - te, Sa tu - lid mei - le,

las - te - le, Meid pi - did puh - taks pe - se - ma Ja

o - maks las - taks te - ge - ma.

2. Maailm kõit istus pimebas, Sind Isa meile läkitas: Meid walgustama tõega Ja õnnistama armuga.

3. Oh püha, kallis Jeesute, Su sündimise päew on see, See - pärast kõige ilma peal On täna lastel hea meel.

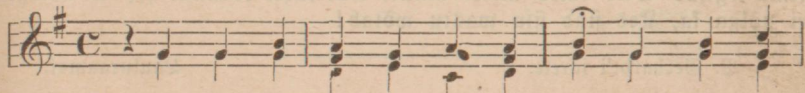
4. Mind õnnista, ma nooruke, Mu süda, Jeesus, puhtaks tee, Mu hingest pattu kauta, Mind eluweega jahuta.

5. Mull' anna tõsist alandust Ja kaswata ka armastust, Et püha nagu inglise Su juure saatsin taewasse.

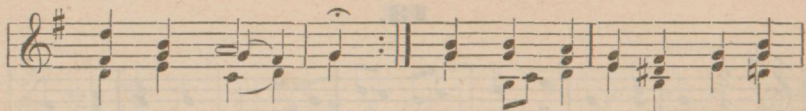
Saksakeelsest.

R. E. Malm.

14.

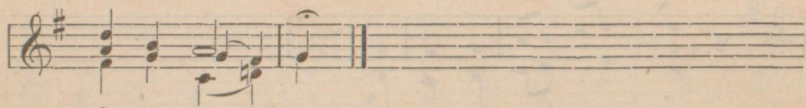
1. Su sõi - me juu - res sei - san ma, Oh Jee - sus,
Mis en - ne mul - le and - sid sa, Müüd ta - han

mi - nu e - lu!
an - da sul - le: Ma an - nan i - hu, hin - ge,

meelt, Ja sü - dant, pal - wet, lau - lu healt, oh wõ - ta

se - da was - tu!

2. Mul oli raske patuõõ, Ja sa said pääwaks mulle, Seks pääwaks, mis mu hingele Tõi walguist, rõõmu jälle. Oh armupäike, sina ka Mu usu süütsid põlema, Kui ilus on su paistus!

3. Su peale waatan rõõmuga, Ei tüdi ma sind nähes, Ei mina muud ei taha ka, Ei wäsi seda tehes. Oh oleks mere sarnane Nii sügaw, lai mu hingefe, Et wõiks sind wastu wõtta.

4. Üht asja, armas Jeesufe, Müüd armust mulle anna, Et südames sind, armufe, Ma wõitsin ikka lenda: Mind omaks sõimekeseks tee, End heida minu hingesse, Ja rahuga mind täida!

5. Küll peaksin ma küsima: Kas kõlbab süda sulle, Kes kõige ilma tegija? Siis tuleb meele mulle, Kui lahke külaline sa, Et ühtegi ei põlga ka, Kes sind siin wastu wõtab!

P. Gerhardt'i järele.

Lauluraamat.

15.

Wiis 15. aastajast.

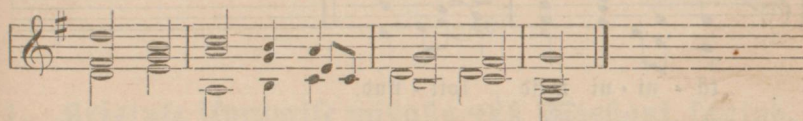

1. Üks roo - si - te on tõus - nud Küll õr - na juu - re
Kui wa - ne - mad on laul - nud, Ta tu - li Jes - se

seest;
soust,

Tõi mei - le lil - le - se Kest tal - wel kül - mal

a - jal, kest õõ - se pi - me - das.

2. Mu armsast roosikestest Jesajas kuulutas. Ta sündis puh -
tast neitsist Mariast Betlemmas; Nii oli Isa nõuu Kest talwel
külmal ajal, Kest õõse pimedas.

3. Ei karda tema külma, Ei surma pimedust, Sest elu on ta
ise Ja saadab valgustust, Patustel' õnnistust, Ja õigust, rõõmu,
riffust, Kõik tuleb Jeesuselt.

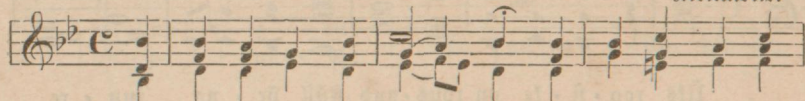
Sakkafeelest. Wanaaegne Jõulu laul.

Lauluraamat.

3. Aue aasta päevaks.

16.

Kirikumuus.

1. Oh pa-lu-gem ja laul-gem Ja rõõ-mu hea-li

tõst-tem: Meid Ju-mal e-lus hoid-nud Ja

tä-ni-ni meid toit-nud.

2. Küll elame ja läime, Uut aastat näha saime: Jää aga, Jumal, meile, Nii täna kui ka eile.

3. Eks helde ema ise Siin hoiu lapsukesi, Et häda neil ei ole, Ei wiga peale tule?

4. Niisama võtab heldest ka armas Jumal järgest Meid omas süles kanda Ja meile armu anda.

5. Oh Jsa, appi tõtta Ja palwed vastu võta, Meil' ristics rõõmu anna, Et wõime vastu panna.

6. Jää waeste laste hoidjaks Ja näljaliste toitjaks, Jää eksi-jate saatjaks Ja waeste järelwaatjaks.

7. Kõik haigeid, Jsa, aita, Neil' armu võta näita, Kõik kurbe rõõmustada, Kõik waewa wähenbada.

8. Ma palun weel: Oh aita, Ja waimuga-meid täida! Su Waim meid kinnitagu Ja wiimaks taewa saatu.

Sakkateelest. P. Gerhardt'i järele.

Sauluraamat.

17.

Wiis Nr. 113.

1. Saatjaks olgu Jeesufe, Andku uuel aastal abi, Wõtkem lipuks omale Jeesu nimi usu läbi! Siis ta armus seisame, Tema tee peal kõnnime.

2. Jeesu sõna selgeste Siionis meil' kuulda olgu; Kui ta kotta läheme, Tema Waim siis meile tulgu; Tema nime armastus Olgu meie rõõmustus.

3. Jeesu nimel läheme Rahul uue aasta teele, Paistab meil' see täheke, Siis ta annab walgust õble, Ja kus tema walgustus, Seal on selge õnnistus.

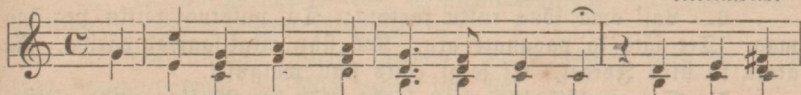
4. Jeesu nimi rõõmustab, Saadab kõiges hädas abi; Waew ja ristki õnneks saab Tema kallid nime läbi. Jeesus, sinu nimi on Meie täht ja kilp ja kroon.

Lauluraamat.

4. Aristuse ismumise pühaks ehk Wistoni laulud.

18.

Kirikowiis.

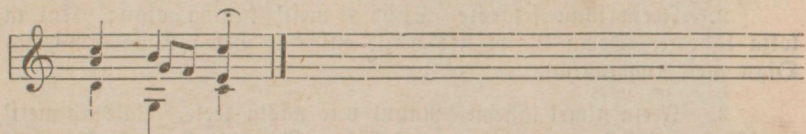
1. Et är - ta, Waim, kes en - ne wa - nast on nen - de
Kes Sii - o - nis kui wa - hi me - hed Su rii - gi

sü - da - me - tes Ii - lu - nud, Ja kel - le heal maa -
pä - rast wah - wass' wõi - del - nud,

il - mast lä - bi käin'd Ja rah - wa hul - gad si - nu

jün - griks teind.

2. Dh J'sand, et su tuli põlets, Su auuga pea maa saaks täidetud! Sest aja wälja lõikusele Ibbtegiid, et töb saaks lõpetud. Su pärast leikus; ära seisa wait! Sest leikust palju, pisut leikajaid.

3. Su armas Poeg on selle palwe Ju meie suhu pannud isegi, Ja lõik su lapsed ühel meelel Nii õhkawad su poole alati. Dh kuule meid ja ütle armuga: Ma tahan, jah, see peab sündima.

4. Jah, anna, et su sõna jookseks, Et see saaks wägewaste kuulunud; Ja saada Siionist meil' abi, Et pahareti riik saaks rikutud. Dh J'sand, oma riik lõik üle maa Nüüd oma nime auuks lauta.

5. Dh et su abi pea jõuaks, Et sinu Waim, nii kui sa tõutad, Su rahwa wangi põlwest peastaks, Et walgus paistaks enne pimedat! Dh J'sand, taewad lõhki kärista, Ja tule maha ja meid awita!

6. Las' oma sõna ruttu jooksta; Ja paistus täitku pea iga maa. Tee täis-ka paganate aru, Kes sinu riigi saamad pärida, Ja ärata ka üles I'srael, Et seegi elaks sinu walgusel.

7. Tee, et lõik ristirahwa koolid Su hea Waimu astjad oleksid, Ja anna armu, et ju lapsed Su armu wara tundma õpiks. Kes õpetawad, tehku palwega lõik töb, siis sinu riik wõib kaswada.

8. Sa luband karjaisid meil' anda, Kes sinu meele järel õpetud; Eks sa siis wõta murel kanda, Et seegi idutus saaks täidetud. Su sõna pärast meie palume: Et anna neid! Ei saa sa järele.

9. Dh paranda lõik tee ja rada, Et sõna jooksmast keelatud ei saa, Ja wõta armust kautada lõik wale õpetused korraga. Ja peasta palgalistest kirikud Ja koolid, siis su riik saab ehitud.

19.

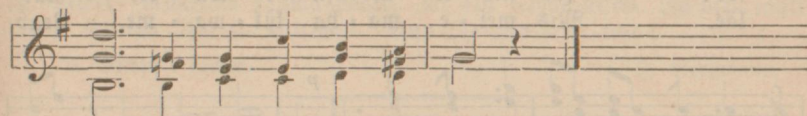
J. Reiner.

1. Küll mi - tu last ma tun - nen Seal pa - ga - na - te

maal, Kes po - le o - ma hin - ge weel an - nud Jē - san -

dal', weel an - nud Jē - san - dal'.

2. Ei tunne nemad teda, Kes neid nii armastand', Kes meie patu häda :: On surres kautand. ::

3. Ei nemad palwet tunne, Ei õpi salmifest, Ei raamatut neil ole, :: Mis räägib Jeesusest. ::

4. Ei jõulust nemad tea, Ei ülesteõusmifest. Oh Jumal, nad ei kiida :: Sind wagast südamest. ::

5. Ja kui nad suureks saavad, Weel kaswab patu õõ, Nad seda kumardawad, :: Mis nende käte tõõ. ::

6. Puu palku nemad kiitwad: „Mu Jumal oled sa.“ Ja kaju wastu hüüdwad: :: „Mu pattu kauta!“ ::

7. Ei kiwid palweid täida, Ei puu neid lunasta; Oh Jumal, neile näita, :: Mis neid wõib aidata! ::

8. Neil' oma armu heldust, Oh Jēsand, ilmuta, Et wõitfid patu hirmust :: Su poole kisenda! ::

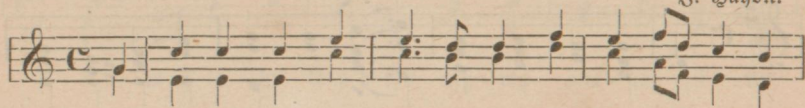
9. Oh saada kuulutajaid Nüüd wälja wäega, Ja anna rohkest kuuljaid, :: Et pööraks ilmamaa! ::

Sakakeelest.

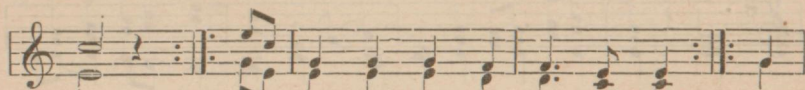
Umberp. E. Mickwitz.

20.

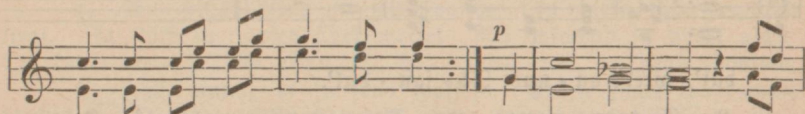
F. Haydn.

1. Su pä-ralt, Is-sand, üt-si au, Su pä-ralt mei-e
Ja, et su pä-ralt tõe ja nõu, Siis hul-ka see ei

tõe!
läe. Ja siis-ti ni-su i-wa-ke, Kui
Mis mei-e ma-ha kül-wa-me, Peab

te-ma ta-hab kas-wa-da, Ja su-re-ma, Ei
wa-na e-lu jät-ma ta,

mui-bu tõu-se ta.

2. Mii sind ka surma ahastus Dn matnud hauasse, Ja nüüd
su riik ja walitsus Dn üle taewaste. Et anna meile osa ka Nüüd
oma ristist, riigist sa, Ja wii meid surmast elusse Ja pimedusest
walgesse, Su järele, Meid ristist riigisse!

3. Sest kunni itäl ilmale Dn kuulutud su rist, Ei pea meie
iwake Ka kartma suremist. Sa meie täsa linnita Ja abiks meie
lätita Weel leikajaid, kes surmani Ka truuits jääwad sinule! Siis
wõidame, Kas surres — wiimati!

Sakjakeelest. S. Preiswerki järele.

R. Holst.

21.

Wiis Nr. 1.

1. Läht tõuse paganaile Ka pea ülesse, Et noore rohu maile
Nad lähwad ühtlase; Ja igast taewa tuulest Nad kofku tulewad
Ja südamest ning huulest Su kiitust laulawad.

2. Ka armetumat orja, Kus päike põletab, Sa kogud oma
tarja, Et ta sind tunnistab; Ja laugel põhjas paljas, Kus iga-
wene jää, On elu seeme haljas Ja lahti taewa tee.

3. Ja waata tuhat wüürsti Ja rahwast pimebas Ju nõudmas
Eluwüürsti Ja armu ihkamas. Ka nende nimed oled Sa ülesmär-
kinud, Sest neile appi tuled, Kuis ammu tõutud.

4. Sa kuuled meie palwet Ja meie sinu healt, Sa lõpetad
ju talwet Maailma rahwa pealt, Et elu lewad ärtab Ja died lahti
lõbb, Et iga film ju märkab: Uuu Jeesand seda teeb!

A. Knapp'i järele.

J. Bergmann.

5. Kristuse kannatamise mälestuseks.

22.

Kirikowiis.

1. Oh Jee-sus, et su sur-ma nä - gu Mu hin-ges pais-taks
Oh et su lu-nas-tu-se te - gu Ei kus-tuks ii - al

i - ga - west,
fü - da - mest.

Küll pal - ju on mul tä - nu - an - da,

(Meie laulud.)

AR 3

3

Fr. R. K...
nim. E...
Raamatukogu

Su we - ri joo - fis mi - nu eest! See wõib mull' hai - gel'

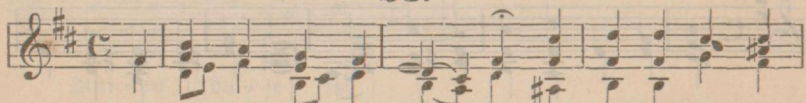
ter - wist an - da, Ja peas - ta pa - tu, sur - ma käest.

2. Oh wõta, Tall, su walu palgats Mind waest nii kui ma olen siin, Mind pese, puhasta, tee õndsaks, Sest ilma sinuta mul piin! Ei waene ilm wõi meile anda, Mis minu walu wähendab, Sest ilmast ei wõi ükski leida, Mis ärkand südant waigistab.

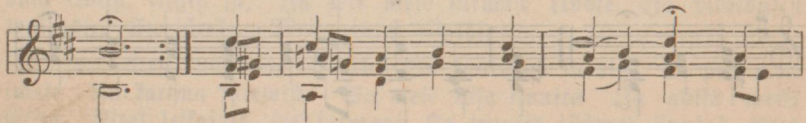
3. Nüüd tulgu surm, ei karda mina, Sest Tall on minu surma surm. Surm teeb mull' head: ta wiib mind sinna, Kus ammu läinud minu arm. Mu peasnud hing on Jeesu süles, Mu ihu magab mulla sees, Ta äratab mind jälle üles, Kui ilmub taewa pilwedes.

Chr. N. Zinzendorfi järelle A. Knapp.

23.

1. Oh Jee - tus, si - nu wa - lu, Su ras - le kan - na.
See saa - dab mul - le e - lu, See on mu rõõ - mus.

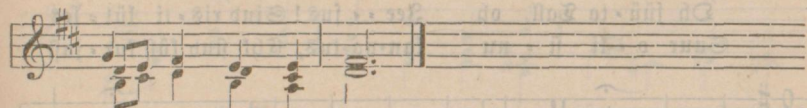

tus,
tus.

Su rei - ad, wer - med, haa - wad, Su

ki - bu - wit - sa kroon, Mull' õn - nis - tu - sets saa - - wad, Siis

kui mul hä - da on.

2. Su wastu filmi löbbi, Sa kõigewägewam! Sind hirmsast ära naerdi, Sa kõigeilusam! Kõik inglid kummardawad Sind suure auuga, Müüd hõelad teutawad Sind kurja teuga.

3. Mis iial sina tegid, Et sind nii waewati? Kõik, mis sa kurja nägid, On minu patu süü. Mu peale armu heida, Mind ära nuhile sa, Waib anna armu leida, Kui hirmu tunnen ma.

4. Dh minu kallid hoidja, Mu hinge farjane, Sa kõigeparem fantsja, Teed head minule: Sa oled õpetanud Mind oma sõnaga Ja armsast juhatanud Mind Waimu anniga.

5. Su pühast kannatusesest Siin wäga rõõmustan, Kui kõiges wiltsufuses Ma seda mäletan. Dh saaksin surra mina Su risti juures siin, Kus mu eest surid sina, Kui õnnis oleksin!

6. Dh armas Lunastaja, Sind tänan südamest! Sa minu lepitaja, Mind peastid surma käest. Dh aita, et su peale Müüd loodan kindlaste, Siis saan ma elu jälle, Kui suren sinule.

7. Kui pean elu jätma, Siis ära jätta mind, Kui surm mind tuleb wõtma, Siis igatsen ma sind. Kui tahab lõhti minna Mu süda waluga, Dh kosuta siis sina Mind oma werega!

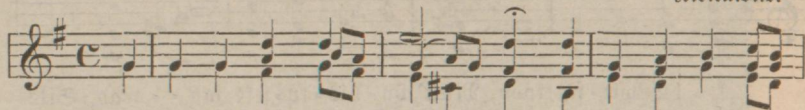
8. Mind rõõmustama tule, Kui hing on keele peal, Mu õhkamisfi kuule, Kui laub minu heal. Ma sinu peale loodan, Sind usun kindlaste, Ma surmas elu ootan Ja suren õndsaste.

P. Gerhardt'i järel.

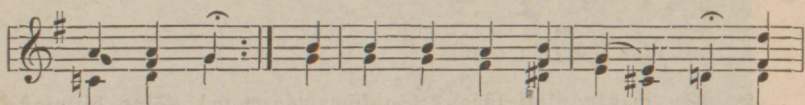
Lauluraamat.

24.

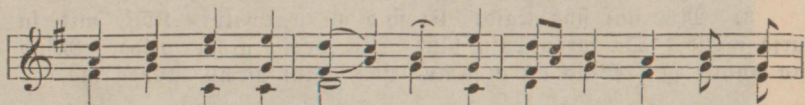
Kirikuviis.

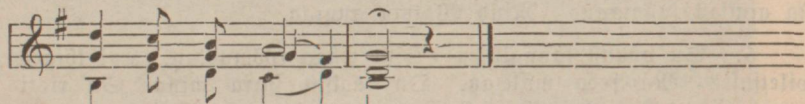
Oh süü - ta Tall, oh Jee - - sus! Sind ris - ti kül - les
Suur o - li si - nu lan - na - tus, Ehk sind küll kur - jast

sur - ma - ti!
põ - la - ti, Kõik pa - tud si - na tand - - sid, Sa

en - nast peast - jaks and - - sid: Meil' an - na ar - mu, oh

Jee - sus, oh Jee - - sus!

Nic. Decius'e järelc.

Lauluraamatust.

25.

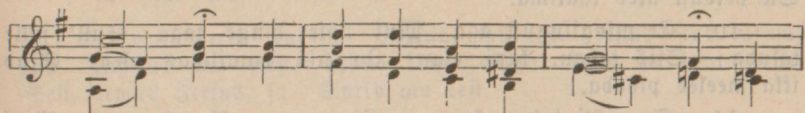
Kirikuviis

1. Oh waa - ta, i - ni - me - - ne, Su ar - mas Jee - su -

ke . . . ne Siin ri . pub ris = ti peal, See auu Is . sand

tõr . . . gest Saab te . u = ta = tud jär . . . gest, Poob

maa ja tae . wa wa . hel seal.

2. Kes julges seda teha! Waat, tema püha keha On üsna werine, Ta süda nii täis waewa, Et ärdaft tõuseb taewa Üks õhkamine järgeste.

3. Kes on siis nõnda eks'nud Ja hirmsaste sind peksnnd? Mu helde Jeesuke! Sa pole kurja teinud, Et kurja tee peal käinud Sa pole mitte patune!

4. Oh mina seda tegin, Sind pattubega peksin, Kes oled patuta. Mu raskeid eksitused, Mu hirmsad kõwerused Su peale tulid otsata.

5. Mind pidi käsis, jalust Nii seutama põrgus, Kui tehti sinule. Reed piitsad, kõied, paelad, Reed okkad, hoobid, naelad, Kõik pidid saama minule.

6. Ea mulle appi tõtsid Ja oma peale mõtsid Mu suured patu süüd. Sind tapataleks tehti: Nii sain ma surmast lahti, Su walu kosutab mind nüüd.

7. Sa mulle armu näitab Ja kättemehets heidab Mu suure wõla eest. Sa naerukrooni kannab Ja ennast surma annab, Et lahti saatsin põrgu wäest.

8. Nii minu waese pärast, Et peaseksin ma häda, Sind hirmsast waewati: Surm, patt ja kõik mu wiga, Mis hinge rikub ifka, Need sinu hauda maeti.

9. Mu Jeesus, nüüd ma tean: Mu kohus on, et pean Sind wäga tänama, Ja kõigest omast jõuust, Suust, südamest ja nõuust Su heldust üles rääkima.

10. Et mingisugust aga Mul role hinge taga Sull' jälle tasuda: Siis tahan, funi elan Ja siin maailmas olen, Sind ifka meeles pidada.

11. Su risti tahan kanda, Ei enam wõimust anda Veel oma lihale, Waid seda risti lüüa, Ei enam ma ei püüa, Mis sinu meelest pole hea.

12. Su libe suremine, Su hale õhkamine, Su filmapisarad, Su kange werehigi: Kui surmahirm mul ligi, Null' taewa lahti wõtawad.

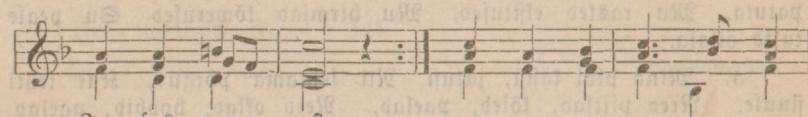
B. Gerhardt'i järel.

Lauluraamat.

26.

1. Sa läf = sib su · re · ma, Sa läf · sib su · re · ma
Et wõif = sin e · la · da, Et wõif · sin e · la · da

Jee = sus, mu eest.

Ma i = ga = west.

Sest i · hu hin = ge sull',

Jee = sus, Im · ma · nu = el, Toon oh · wriks pal = we = tel

su sur - ma eest.

2. Sa sures palusid Jeesus, mu eest. Nüüd taub kurvas - tus kahtlus mu seest. Nüüd kõige eluga Olen su päralt ma, Seest, armas Jeesus, sa Surid mu eest.

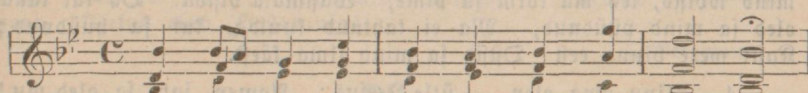
3. Kui suure waewaga Otsisid mind, Ja mina eksind laps Ei tunnud sind. Uita nüüd, Jeesuse, Et elan sinule, Runni su riigiäse Saan igawest!

Inglismaalt.

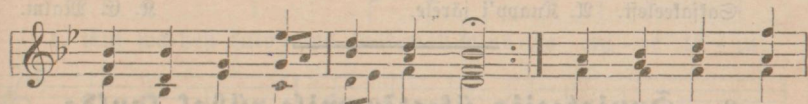
H. Tartpea.

27.

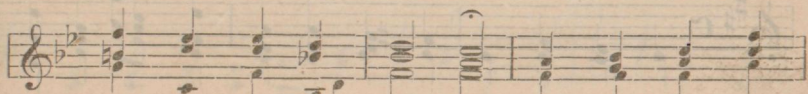
Kirikumuus.

1. Üh - te as - ja kõi - ge pealt ma nõu - an,
 Su - nis o - len, kui siin it - mas jõu - an

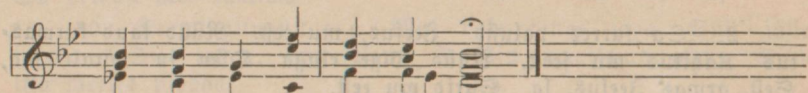
Üh - te roo - ga lõp - ma - ta;
 It - ta mee - les pi - da - da Se - da meest, kes

werd on hi - giä - ta - nud, Ja kõit sur - ma

hir - mu kan - na - - ta - nud, Siis kui ro - hu - a - jas ta

Wõt - tis I - sa - fa - ri - ka.

2. Igaweste tahan näha teda, Kuida ta kui waga tall, We -
rine, täis ahastust ja häda Rippund risti samba peal; Kuida ta
mu hinge janus kaewand, Seda palgaks pärides end waewand, Ja
mu peale mõtelnud Velbes: See on lõpetud!

3. Jeesus, sinu kannatuse ime Seisku meeles lõpmata, Et
mind wõtsid, kes ma torm ja pime, Wäsimata otsida. Oh kui kaua
oled ja mind püüdnud, Ma ei tahtnud kuulda, kui ja hüljdnud;
Kalli were hinna eest Otsid ja mind ilma käest.

4. Sinu oma olen, — ütles Jeesus: Amen, jah, ja oled mu!
Sinu magus nimi, ustay Jeesus, Südames mul hiilaku. Sooga
teen kõik, mis sa keelad, jätan, Sooga elada ja surra wõtan, Wiim -
sel elu tunnil weel Olgu see mu nõu ja meel.

Sakfakkelest. U. Knapp'i järele.

R. E. Malm.

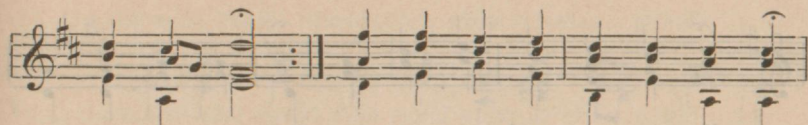
6. Innistegija ülestõusmise pühal laulda.

28.

Kirikuviis.

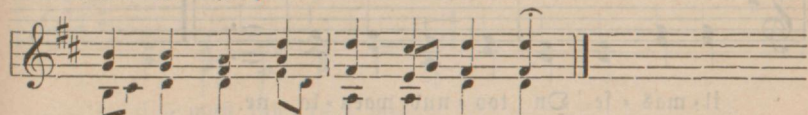
1. Hal - le - luu - ja! Je - sus e - lab, Surm ja pör - gu
Tae - was nii ja maa peal kõ - lab, Kus on ii - al

wõi = de = tud!

kuu = lu = tud:

Ü = les = tõus = nud e = lu = too = ja,

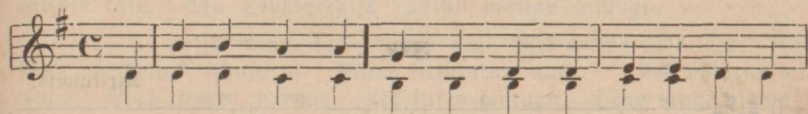
Jee = sus e = lab, Hal = le = luu = ja!

2. Halleluuja! Haud on tühi, Ära leina asjata, Waid sa
silmad kuivaks pühi Rääkimata rõõmuga, Sest et tõusnud on su
Looja. Jeesus elab, Halleluuja!

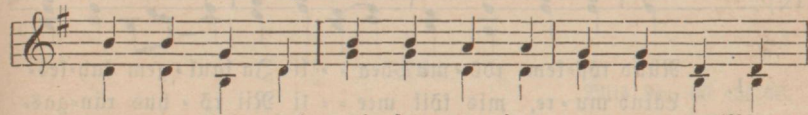
3. Halleluuja! Ärge nõudke Surnuist enam elawat, Sõng-
ritega waatma jõudke, Ruhu ütles minewat: Taewas on see elu-
tooja, Jeesus elab, Halleluuja!

J. Bergmann.

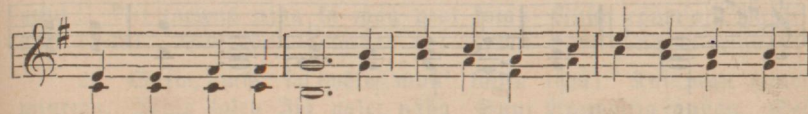
29.

1. Kui wa = hest kurb = dus koor = mab mind Ja mu = re = tu = ju

tun = neb rind, Kui mai = sed as = jad ar = mu = ta Mind

pand = wad õh = fa = ma. Siis üt = len ma: Mis ma = sab piin? Uut

sü - dant on null' tar - wis siin. Sest mu - ret mei - le
il - mas - je On too - nud waen - la - ne.

2. Siis Jeesu peale mõtlen ma, Kuis ta mind trööstib ar -
muga: Ja rõõsis hauast ülesse kui rõõmu pätkene! Ja sedamaid
mu feeles ka tekib taha laulute, Mis murrab läbi muredest, Wiib
kurbtust südamest.

3. Paul kõlab huulil heledalt, Hing maitses rahu magusalt,
Mis Jeesus kallab heldeste Mu waese rinnaste. Ja tuleb kurbdust
iaal weel, Siis hakkab laulma Jeesusel, Ning, oh, mis õnnis süda
siis, Kui Ta mult muret wiis.

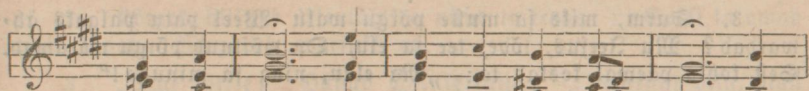
Sakfakkelest, Rudel.

Ümberpaanud G. E. Luiga.

30.

Kirikuwis.

1. Nüüd tõst - kem rõõ - mu hea - - li Ja laul - gem lah - kes -
Läind mu - re, mis kõik mee - - li Nii rõ - hus rän - gas -
te:
te! Kus Jee - sus hin - ga - nud, Meil' a - se

wal- mis - tud, Kui hin - ge hei - da - - - me Ja

ii - mast lah - ku - me.

2. Uu Isand seisab hual Kui wõitja rõõmsaste, Ja waenlane ta jälgel Täis hirmu, wihane. Ta läest on kadund kõik: Surm, wägi, pörguriik, Kus tema walitses, Kõik on nüüd wõitja käes.

3. Kuis rõõmsaks läeb mu süda Nüüd seda waadates! Ei ole enam häda Mul karta elades. Kes wõitja wõib mu käest, Mis Jeesu armu wäest Mul' usus omaks saab? Ei — see mull' ikka jääb!

4. Ta läinud üles taewa, Ma ikka järele! Ei karda risti waewa Ma enam ühtigi. Ihm mässaku, mis wõib, Mu Pea mind kaitsta täib, Mu Dnnistegija Mind warjab armuga.

5. Ta wiib mind, kus on wäraw, Mis taewa sisse läeb, Kus sõna — kullast säraw — Silm kirjutatud näeb: „Kes põlgtud minuga, Peab krooni pärima, Kes sureb minuga, Peab muga elama!“

Sakfateelest.

Lauluraamat.

31.

Wiis Nr. 60 ehk 68.

1. Surm surnud nüüd ja elu elab, Sest Jeesus tõustis hauast auul! Nii taewas ning ka maa peal kõlab Nüüd rõõmsalt huulilt ühel nõuul. Sest töotuse täidab ta: „Ma elan, ning sa minuga!“

2. Surm, mis sa wõid mull' kahju teha! Kui pean hauda minema, Mind laseb Isa palet näha Suur Ürawõitja auuga. Sest hauast hüüab mindki ta: „Ma elan, ning sa minuga!“

3. Surm, miks ja mulle põrgu valu Weel patu palgaks ähwardab? Mu Jeesus, tõde, tee ja elu, On mõitnud põrgu wärawad. Sest kohtu päewal kostab ta: „Ma elan, ning sa minuga!“

4. Surm, miks ja minu hinge käiliti Weel tuima unde uinutab? Mu Jeesus, minu pea ja päite, Teeb elawaks kõik uinujad. Sest igal ajal kostab ta: „Ma elan, ning sa minuga!“

5. Surm surnud, aga Jeesus elaw; Haud tühi, aga taewas täis; Hirm otsas, aga arm on palaw, Silm kuiw ning lootus südamis. Sest Jeesus elab, sõna ka: „Ma elan, ning sa minuga!“

Saksakeelsest. B. Schmoldt'i järele.

J. Bergmann.

32.

Rõõmsaste.

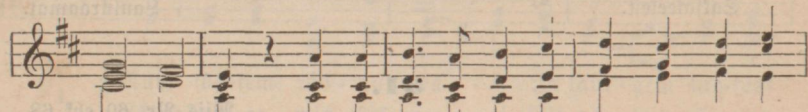
Stäjer.

1. Ü - les tõus - nud, Ü - les tõus - nud Jee - sus

Krist! Ja on ü - les tae - wa läi - nud, Ma - ha jää - nud

haud ja rist. Ja on ü - les tae - wa läi - nud, Ma - ha

jää - nud haud ja rist.

2. Kõrge hülgab Me täht'be niüt la troon :: Sealt ta omad annid jagab, Wagadele warjuks on. ::

3. „Urge kartke!“ Hüüab Dnnistegija : : Surnud olin, elan jälle, Sina pead ka elama. ::

4. Müüd, oh hauad, Ei teid enam kardä ma :: Seft teid elu- andja wõtab Uues walges walgušta! ::

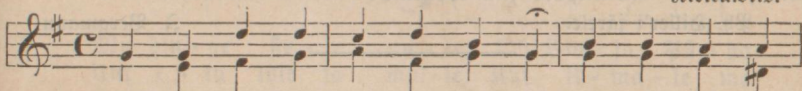
5. Üles tõusma Saan ka mina hua seest, :: Ja saan oma Peastjat näha, Kes mind peastnud surma käest. ::

J. Jung.

7. Kristuse taewaminemise päewaks.

33.

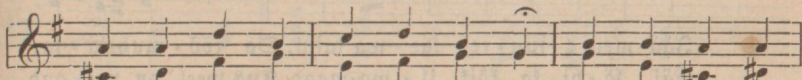
Kirikuwis.

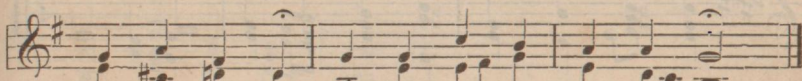
1. Ku - nin - gas on Jee - sus Kris - tus: Kui ta J - sa

käe - le is - tus, Sai tõik ilm ta a - la - maks.

J - ga keel peab kuu - lu - ta - ma, J - ga suu peab

tun - nis - ta - ma Jee - sust Kris - tust Is - san - daks.

2. Würstid, wallad, wäed ja wõimud, Trooni ümber seiswad
waimud Talle auu annawad. Kes seal taewas walitsewad, Kes
sin maa peal elutsewad, Kõik on tema teenijad.

3. Jumal Jeesand üksipäini, Jeesand pole ükski teine, Muud
kui Poeg ta tarnane: Tema troon on kõikumata, Tema kroon on
kadumata, Tema riik on taewane.

4. Andke südamed ta kätte, Kandke palves tema ette Oma
foormad julgeste: Jeesus parandab kõik wiga, Aitab waeseid, hai-
geid ifka, Saadab surmast elusse.

5. Hiilgwad teenrid walgis riidis, Sõnjad õiged puhtas siidis,
Paulge kiites temale; Pühad märtrid werekroonil, Inglifoorid tema
troonil, Taewafannelt mängige!

6. Minagi sin maa peal põrmus Kummardan sind usus, ar-
mus, Vapseliku palwega: Jeesus Kristus, täna, eile, Igawest see-
sama, meie Kuningaks jää lõpmata!

Ph. Hiller'i järele.

J. Bergmann.

8. Aelipühiks.

34.

Kirikumiis.

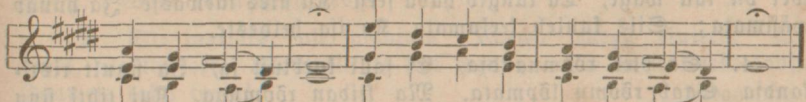
Jää mei - e juu - re, tae - wa taim, Sa röö - mus - ta - ja,
Käi lä - bi ka kõik il - ma - maad, Kus weel on pai - gab

Pü - ha Waim, Kui tõ - o - ta - tud trööst - ja!
pi - me - dad, Kui pa - ga - na - te peast - ja!

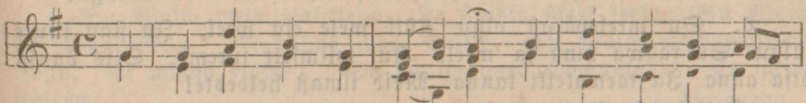
Jõu - a, Nõu - a Tõ - de too - ma, uu - efs loo - ma,

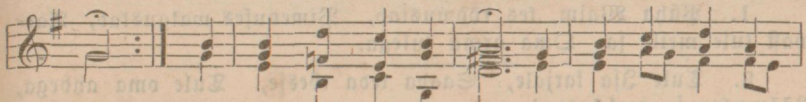
Kus veel pi - me, Kun - ni kiit - wad tõit su ni - me.

J. Bergmann.

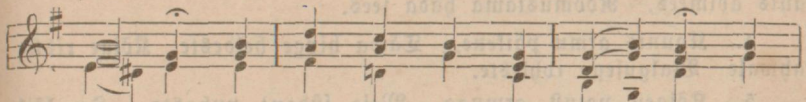
35.

1. Mu hin - ge sis - se tu - le, Oh Loo - ja Pü - ha
 Nut e - lu tõid sa mul - le, Kui il - ma - le ma

Waim!
 jain. Oh röö - mus - ta - ja sa, Kes tu - lid S - fast,

Po - jast Sealt õnd - sa lae - wa to - jast, Sind

fii - dan röö - mu - ga.

2. Üks kuinud oks ma olin, Mind tegid haljaks, heaks, Ka furma wäes ma olin, Mind tegid elawaks. Surm suri ristmises, Ja Jeesu were läbi Sain mina elu, abi Seal omas nõdruses.

3. Su and on õige palwe: Kui palun sinu wäest, Siis palwel on küll wäge, Ja tungib häda seesi Ka üles taewasse Ja hüüab wäsimata: Siis kuuleb keelamata Ka isa helbeste.

4. Sa oled rõõmuandja, Ei salli kurbtust ja, Ja sinult ristifandja Saab rõõmu lõpmata. Ma kiidan rõõmuga, Kui tihti sinu sõna, Kui kallid taewa manna, Mind täitnud rammuga.

5. Kes leinab, rõõmu leiab, Kes nutab, rahu saab, Mis usklik süda nõuab, See wiimaks täide läeb. Oh lõhu kaljud ja, Tee pehmeks kivistüdan, Ja täida seda, Isand, Meil ärda nutuga!

6. Su meelepärast olgu kõik meie elu weel, Ja sinu juure tulgu Su rahwa hing ja meel. Kui wiimselt sureme, Siis õnnist otsa anna Ja taewatelli kanna Meid ilmast heldestel!

Saksakeelest, Gerhard'i järele.

Lauluraamat.

36.

Wiis Nr. 112.

1. Püha Waim, kes rõõmustab, Pimebuses walgustab, Täewast tule meile ja Oma armu tulega.

2. Tule Isa karjale, Saada teda tõesse, Tule oma andega, Rõõmusta ja walguستا!

3. Kõige armsam sõber ja, Anna rõõmu, rahu ka, Tule, kallid abimees, Rõõmustama häda sees.

4. Kaunis armu päikene, Täida hinge helbeste Kõige ristirahwale Walgusega rohkeste.

5. Kõigest patust armuga Meie südan puhasta, Ja kõik haawad heldeste Paranda ja terweks tee.

6. Saada meid kuis tahab ja, Pane südan põlema, Dige teele juhatain Ekstiaid ka armuga.

7. Anna pühast elada, Anna õndsast surra ka, Anna wiimselt taewasse Minna sinu rõõmusse.

Lauluraamat.

Wana Ladina keeli laul.

37.

Wiis Nr. 28.

1. Püha Waim, meil' taemast tule, Pühitse meid palwele,
 Saga julgust jõuetule, Anna kindlust usule; Saada lootust süda-
 messe, Wala rahu hingedesse.

2. Ole saatjaks, ole hoibjaks Taewa wäega eluteel; Ole
 toeks, ole toitjaks Waimulifult ligi meil'; Ole meie uueks looja,
 Igawese rahu tooja!

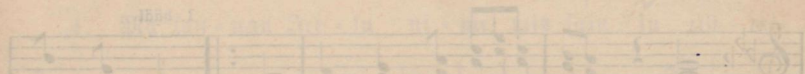
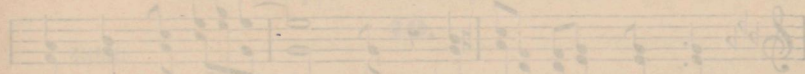
J. Bergmann.

38.

Wiis Nr. 1.

Su Waim meid walitsegu Ja hoidku õigel teel; Su Waim
 meid pühitsegu, Et puhas süda, meel; Su Waim meid walmis-
 tagu, Et pühast elame; Su Waim meid rõõmustagu, Et taewa
 tuleme.

J. Bergmann.

II. Mitmesugustel aegadel laulda.

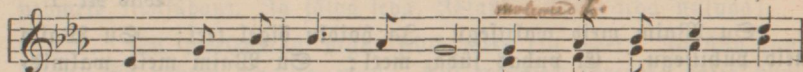
9. Üks pühapäeva laul.

39.

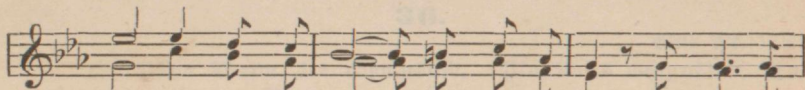
1. häät

mõlemad h.

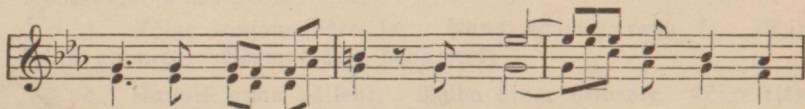
Mendelssohn.

1. Üks pü - ha päew on see, üks pü - ha päew on
 2. Kui sa - la wä - - e - ga, kui sa - la - wä - - e -

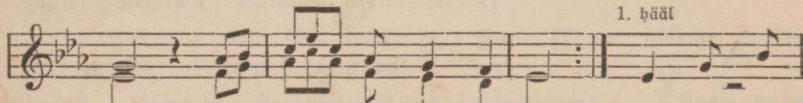

see. Kõik waik - ne weel siin wäl - ja peal, Ma üt - si
 ga Mind tõm - ma - ta nüüd põl - wi - li, See on, kui

wal - wan; kel - la heal Nüüd kos - - - tab ta - sa -
 pa - lusk hul - ga - ni Suur rah - - - was mi - nu -

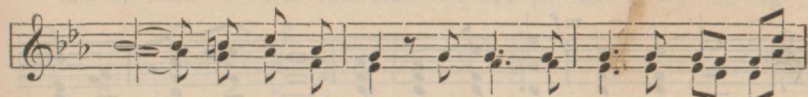
1. häät

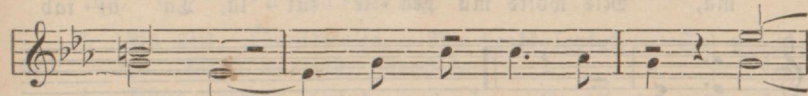
te. Nüüd kos - - - tab ta - sa - te.
 ga Suur rah - - - was mi - nu - ga. 3. Kõik tae - was

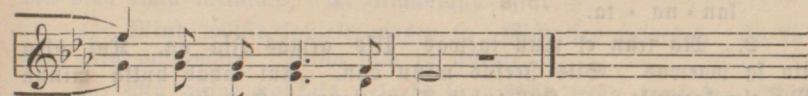
si - ni - ne, kõi tae - was si - ni - ne ja sel - ge,

nii fui pe - aks ta Su nüüd wast lah - ti mi - ne -

ma. Üts pü - ha päew on see! Üts .

• • pü - ha päew on see!

Saafakeelest. S. Uhtand'i järele.

R. E. Malm.

10. Lapse ristimisel laulda.

40.

Pikalt.

1. Ma kan - nan Jee - su ni - me, mis sain ju rist - mi -

ses, Ta ar - mu - töö on i - me teind mi - nu sü - da -

mes. Sest ta - han us - taw ol - - la kui õi - ge jün - ger
 ma, Mis rõõiks mu pea - le tul - la, Ta ai - tab
 kan - na - ta.

2. Ma tean et mull taewas Üks armas Isa on. Kui olen
 siin ka waewas Siis Jeesus minu õnn. Kui tahab hukka minna
 Mu elu laewuke — Küll juhüb Tema senna, Kus saan ma rahusse.

3. Kui oled peale pannud Mull rasket risti siin, Kui olen
 koormat kannud, Kui waewas raste piin; Kas peatsin Sind jätkma,
 Kas nurisema ma? Ei, walmis olen kandma, Sündku, kui tahad sa.

4. Las' ustatawks mind jääda, Oh anna kannatust! Mu sü -
 damekse saada Sa oma armastust. Kui elan ehk ka suren, Siis
 olen Sinu ma, Ma lunastatud olen Su kallil werega.

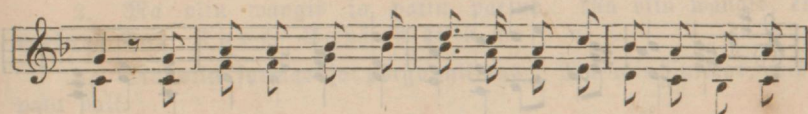
11. Laste laulusid.

41.

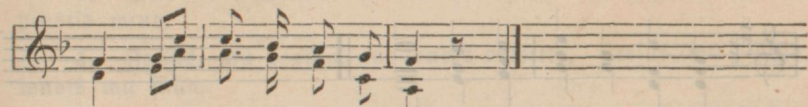
Pikalt.

A. Becker.

Ma o - len wei - fe lap - su - fe Ja püü - an õn - nis -

tust, Ma o - len ram - muñ nõ - dru - ke, Ei te - a ha - fa.

tust, ei te - a ha - fa - tust.

2. Sa olid, Danistegija, Mu heaks lapsuke! Sa peastid oma werega Mind waewast, häbast fa.

3. Nüüd, armas Jeesus, anna sa, Et tänada wõin sind; Ma olen ilma kartmata, Et armastad mind.

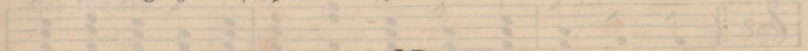
4. Mind wõtsid lapseks wastu sa Ristmises heldeste, Ja kui weel olin mõistmata, Mind lõid ju uueste.

5. Mu hinge puhtaks, selgeks sa Siis pesid armsaste, Küll seba usun tõest ma: Mis puudub minule?

6. Ei ole jõudu ühtigi Mu waepe lapse täes! Sest aita, Isjand Jeesuke, Sa wägew abimees!

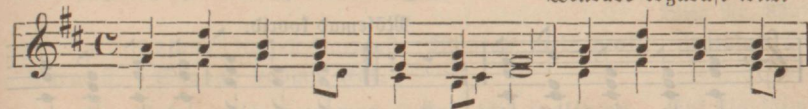
N. L. Binsendorfi järele.

Lauluraamat.

42.

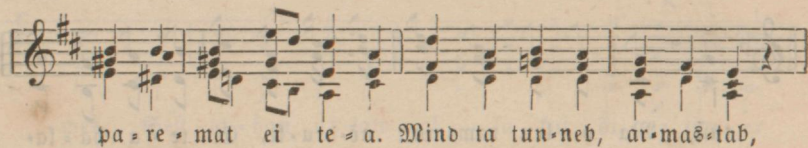
Wendade koguduse wiis.

1. Mi - na õn - nis lap - su - ke, Jee - su - ke - se

tal - le - ke. Oh mu far - ja - ne on he - a, Mi - na

2. Tema helde hoiu all Leian mina wäeti tall Head toitu elu aja, Ühtegi mull' pole waja. Omast elu hallikast Joodad oma janund last.

3. Eks siis õnnis ole ma? Eks ma pea hõiskama? Pea lõpetab kõik waewa, Siis ta mulle kingib taewa; Senna, tema sülesse, Jään ma õnnis lapsuke.

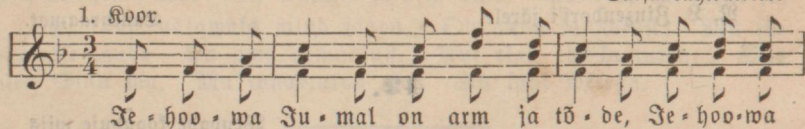
Saksakeelest. Luisse von Hayn'i järelse.

R. E. Malm.

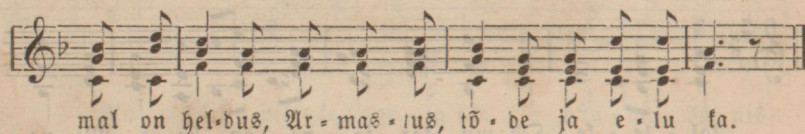
43.

Saksa rahwawiis.

1. Koor.

Mõlemad koorid.

2. Ma olin wangis ja pattu paelus, Ma olin wangis, ei peasnud ma! Ko or: Seepärast ütlen ma j. n. e.

3. Ma olin surmas ja põrgu hirmus, Ma olin surmas, mis patu palk.

4. Siis tuli Jeesus, mu Lunastaja, Siis tuli Jeesus, ja peastis mind.

5. Jeesus, mu peastja, end andis ohwriks, Jeesus, mu peastja, kandis mu süüd.

6. Mind kutsub lahkest ta armu sõna, Mind kutsub lahkest ta Püha Waim.

7. Ta sõna joodab mind eluweega, Ta sõna sööb minn mannaga.

8. Ta teeb mind terveks, kui hing on haige, Ta toob mull' troosti, kui ihu nõrk.

9. Ta annab rõõmu, mis igawene, Ta annab rahu, mis ikka jääb.

10. Ta wiib mind taewa, kus elu pärin, Ta wiib mind taewa, kus teo näen.

11. Sind tahan kiita siin, Runni elan, Sull' tahan laulda seal igawest.

Sakfateelest H. Nische järele.

H. Holst.

44.

Wiis Nr. 85.

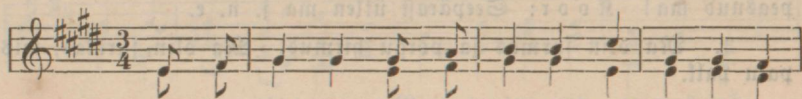
1. Jõsand kõrgeft taewast Waatab meie peal', Peastab ära waewast, Saadab rõõmu teal.

2. Rahu on seal taewas, Kus kõik inglid on, Eht siin käime waewas, Seal meid ootab õnn.

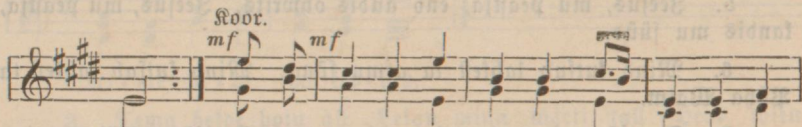
3. Seft nüüd laulgem rõõmsast Aeg on üürise; Pea jõuab õndsast Surma tunnise.

4. Siis meid inglid kandwad Siit maailma seest Taewasse, kus laulwad Pühad igawest.

45.

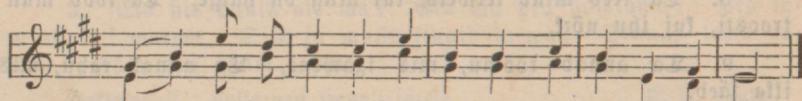

1. Kui ta il - mub, kui ta il - mub Auu ku - nin - gas
Ja need hin - ged, Kes ta o - mad, Kõik kut - sub ta

teal,
heal.

Oh siis hiil - ga - wad ne - mad kui tä - hed seal

tae - was Du - nis - te - gi - ja troo - nis, Hal - le - luu - ja!

2. ∴: Püha hulka ∴: Ta fogub siis neid, Kes ta weres lume -
walgeks Siin riided on teind'.

3. ∴: Ja kõik lapsed ∴: Du Isanda rõõm, Kui ta päralt
nende süda, Hing, ihu ja waim.

4. Sellepärast, noor ja wana, Müüd tõttate ta; Andke Jee -
fusele südant, Sest õndsaks teeb ta!

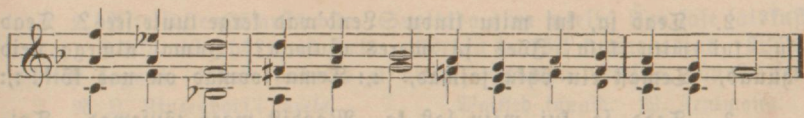
Ingliskeelest.

A. Blumenfeldt.

46.

Tae - was seal ü - le - wel, Pal - jaks tä - he - ke - si sull?

„Ar - wu - ta“, nõn - da fa Kii - tus ol - gu Ju - ma - la!

2. Ilmamaa, tunnista, Paljuts põrmufesi sull? Arwuta j. n. e.

3. Põllumaa, ütle ka, Paljuts lõrrefesi sull? Arwuta j. n. e.

4. Mets nüüd sa, tunnista, Paljuts oksafesi sull? Arwuta j. n. e.

5. Meri ka, ütle sa, Paljuts pisaraid on sull? Arwuta j. n. e.

6. Päikene, kaunike, Paljuts sädemid on sull? Arwuta j. n. e.

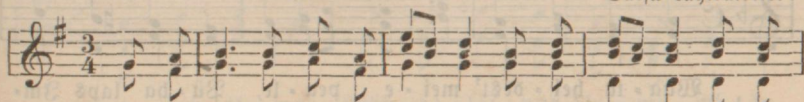
7. Paljutski tundisid Igavene aeg on sull? Arwuta j. n. e.

Satsakelest.

E. Mäkitwig.

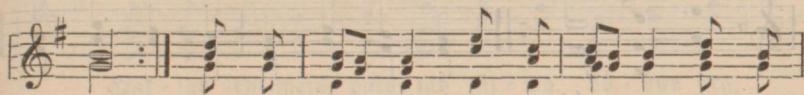
47.

Saksa rahwawits.

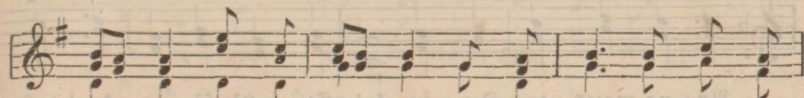

1. Te - ad sa, kui mi - tu täh - te, Hiilg - wad tae - wast he - le -

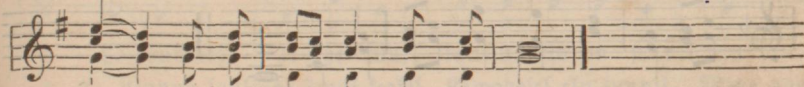
Te - ad sa, kui mi - tu pil - we Kõi - wad ü - le il - ma -

dalt?
maa? Ju - mal on neid ä - ra - lu - gend, Men - de

ar - wu te - ma te - ab, Te - ma loo - dud on nab

fõik, te - ma loo - dud on nab fõik.

2. Tead sa, kui mitu lindu lend'wad kerge tuule sees? Tead sa, kui mitu kala Jões ja meres ujuwad? Jumal nimega neid hüüab, Temaast elu õhku saiwad, ∴: Tema loomad on nad kõik! ∴:

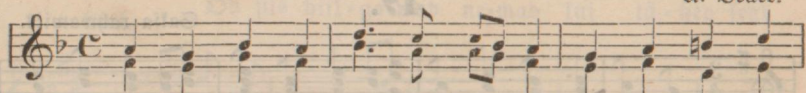
3. Tead sa, kui mitu last ka Woodist wara tõusewad, Toidust, ihu katet saawad Ilma töötta, mureta? Jumal taewas neid ka tunneb, Waatab helbest' nende peale, ∴: Tõesti, ka sind ta armastab! ∴:

Rahwalaul. Saksa keelest.

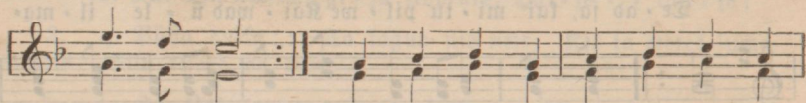
A. Paulsen: 40 laulu.

48.

A. Becker.

1. Waa - ta hel - dest' mei - e pea - le, Pü - ha laps Im -
Mei - e i - hu, hin - ge mee - li Pü - hit - se nüüd

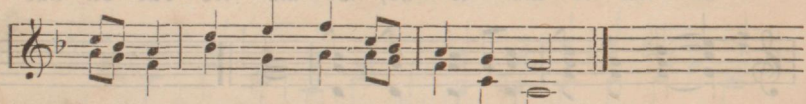

ma - nu - el!
e - ne - sel'!

Si - nu lap - se põl - we rõõ - mu,

Un - na maitš = ta, Tee - su = ke! Et sull', sõ - na kuul - des,

too - me An - niks o - ma sü - da - me.

2. Aita sulle rõõmuks olla, Suretada oma meelt; Ära lafe laiskust tulla, Tõrkumist ehk petist keelt. Rõrkust ja kõik kurjad asjad Võta meitest koguni. Meie palume et aita; Amen, Jeesus, sündku see.

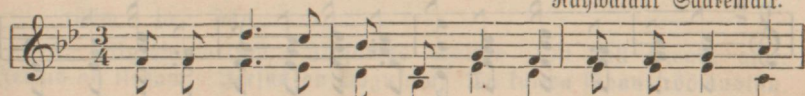
N. V. Binzendorf'i järel.

Waitseb tunnid. W. Kentmann.

12. Sunnil kewadel laulda.

49.

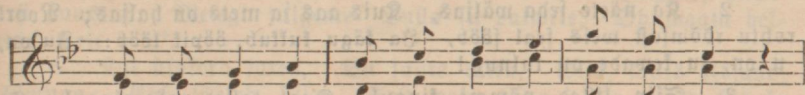
Nahwalaul Saaremalt.

Ju - ba fe - wa - de - ne i - lu J - me - wä - gi

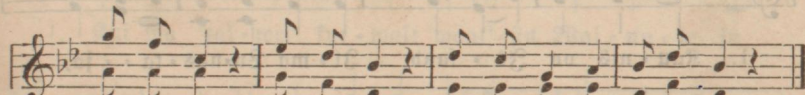
e - hib il - ma; Mõõ - da - läi - nud lu - me wi - lu,

Sal - jas leht - mets pais - tab sil - ma. Lõ - bus aeg,

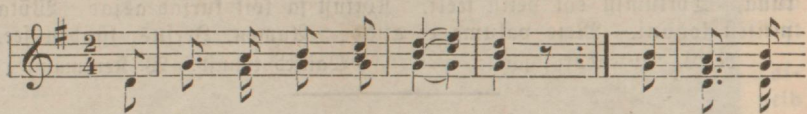
le - he - fuu, lau - lu täis on si - nu suu,

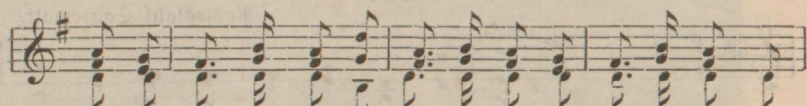
Lõ - bus aeg le - he - fuu, lau - lu täis on si - nu suu!

2. Linnud laulwad kenal keelel Kewadefel elu sunnil. Mina aga, rõõmsal meelel, Kuulen seda igal tunnil. Lõbus aeg, lehekuu j. n. e.

50.

1. Ju ke = wa = de on tul = nud, Teil' kuu = lu =
Etš tei = e po = le kuul = nud ?

ta = wad lin = nuf = sed, Nii = sa = mu = ti ka lil = let = sed, Ju

on, ju on, ju ke = wa = de on tul = nud.

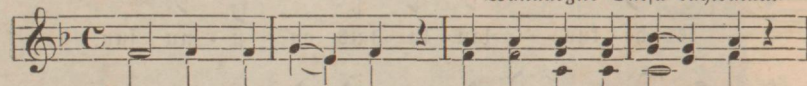
2. Ka näete seda wäljas, Kuis aas ja mets on haljas; Noort
rohtu rõõmsalt weis seal sbbh, Ja tägu kullub, bbbpik lbbh: Ju on,
u on, ju kewade on tulnud!

3. Siin lilled nõmme ringul, Seal talled mäe ringul, Et
maat, kuis end kõik rõdmustab, Maailm end armsalt uuendab, Et
on, et on, et kewade on tulnud.

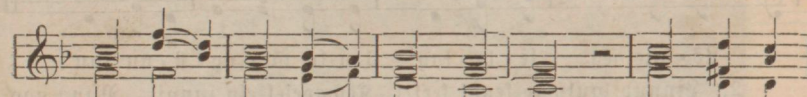
J. Jung.

51.

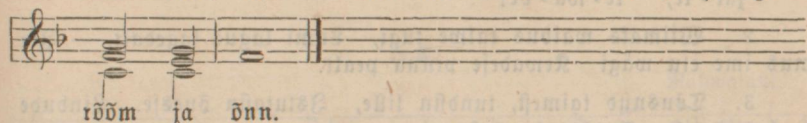
Wanaaegne Saksa rahwalaul.

1. Rau = nis on Is = sand, Il = ma Lu = nas = ta = ja,

Ju = ma = ja Maar = ja poeg! Muul' o = led

2. Ilusad metsad, Ilusamad väljad On küll kevade ajal.
Jeesus on ilusam, Jeesus on magusam, Ta kurva südant rõõmustab.

3. Hiilgaw on päike, Ja õffel kui läige, Ka tähed küll säravad.
Jeesus on hiilgawam, Jeesus on puhtam, Kui ingli hulgad taewas seal.

4. Kõik, mis on iial Taewas ja maa peal, On kõik loodud sinu wäest.
Kõik sind kiidawad, Kõik sind tänawad, Sa kallid, armas Jeesuke.

5. Jeesus, ja oled küll Müüd taewas ülewel Inglisest pühadest auustud.
Meiegi julgeme Tulla su palwele, Oh waata heldest meie peal'.

6. Kui ükskord suren, Su juure tulen, Siis, kallid Jeesand, rõõmuga:
Ehk lõhkeb süda, Sest pole häda, Sa aitad siis ka armuga.

52.

Wiis: Tiin tšane ja helde.

jäl-le, te-wa-be!

2. Wiimaks waibus talwe tugi, Lumi lagus lagedalt, —
 mus ime elu wägi Kewadese pinna pealt.

3. Tõusnud taimest, tundsin lille, Istutasin jõesse. Lindude
 ja laste wile Kuulutas, et kewade.

4. Kenast kaswis kannikene, Tegid ilu õuele; Kaswatas mu
 kaunikese Kosutaja kewade.

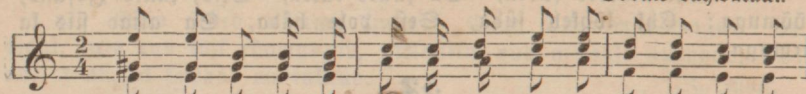
5. Lillekene, õitse — närtsid, Sest kord tuleb sügise, Kui sa
 õits' des seemet saatsid, Tõused kenam kewade.

6. Lillekene, mina olen Ditse sinu sarnane: Ditsen, närtsin
 — tõest tõusen, Kui kord kallim kewade!

L. Friedemann.

53.

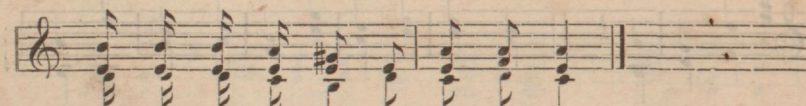
Soome rahwalaul.

1. Kul-la te-wa-de, kal-li-ke tu-le, A-su mei-e

aa-sa-le. Lõ-bu-du-sed lui-tund lu-mes-se,

Lil-le-fe-ne nu-tab nu-kras-te.

2. Kulla kewade, kallike, tule, Tõtta meie metsasäse! Healeksesed kaunid kadunud, Linnukesed kuldseid kurvastud.

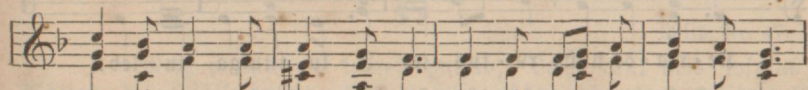
3. Kulla kewade, kallike, tule, Lehi metsa, ehi maad! Anna meile aegu awaraid, Kanna meile kanne kaunimaid. Piirikivi.

54.

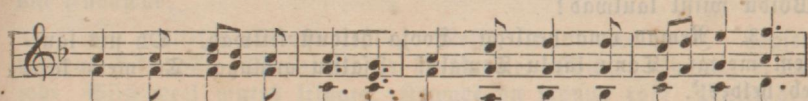
Rahwalaul.

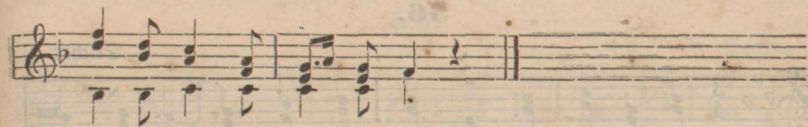
1. Lei - dis nõm - melt poi - si - ke Ri - bu wit - sa lil - le,

D - li noor ja kau - ni - ke, Tu - li joos - tes poi - si - ke,

Wah - tis fum - mar - til - le Pu - na - pu - na - lil - le - ke,

Ri - bu - wit - sa lil - le.

2. Ütles pois: Ma murrin sind Ribumitsa lisse! Ütles lill: Ma nõelan sind, Kui ei jäta rahul mind, Ajad nutu pilli! Puna-puna- j. n. e.

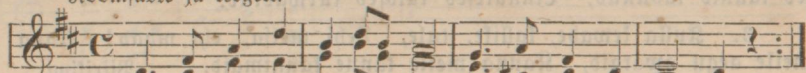
3. Murdis siski poisike Ribumitsa lisse; Pani wastu lisseke, Nõelas poisši wahwaste, Ei saand temast üle. Puna-puna- j. n. e.

W. Goethe järel.

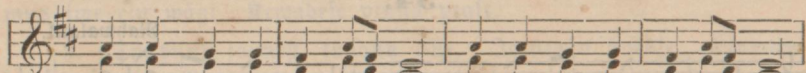
R. E. Malm.

55.

Kõõmsaste ja fergelt.

1. Lin-nud ju - ba - tu - lid kõik, Kõik need met - sa laul - jad!

Kui - das wi - lis - te - le - mad, O - ma wii - sil lau - la - mad,

Ke - wa - de nüüd ru - tus - te I - lu, auu - ga tu - seb!

2. Kuidas nemad lustiga lendwad, hüpp'wad färmest. Käs -
tas, kõgu, lõuke, Wästri, õõpik, paju - lind, Oma lusti pidawad,
Wõidu wiisil laulwad!

3. Nemad oma healega looja heldust kiitwad, Oh siis laul -
gem meigi Tänu laulu Lemale! Ihaliku armuga Ta meid fait -
seb heldest'.

Saafakeelest.

A. Paulsen : 40 laulu.

56.

Silcher.

1. Lin - nu - te of - sa peal, Oh! küll nii wei - ke teal,

Et wae - walt näik', Lau - lab nii te - nas - te, Et rah - was

rõõm - sas - te Kuu - la - ma jääb, fuu - la - ma jääb.

2. Lilledes kewadel Tuhandil wärwidel Ditsewad teal; Kes nüüd neist mööda läeb Ja nende ilu näeb, ∴: Rõõmustab seal. ∴:

3. Wesi et weere ja Langewa laenega Drusse mäelt! Rõõf, kes jäänd jänusse, Tõttawad ojale ∴: Soowad kõif sealt. ∴:

4. Mõtelge järele, Kes kõif nii targaste Ette meil' toond! Linnutse, lillekse, Liikuma laenekse ∴: Looja kõif loond! ∴:

Saafatelest.

J. Jung.

57.

Wiis Nr. 47.

1. Mets ja ma on lumest paljad, Leige tuul neid kosutab; Wäljad, luhad jälle haljad, Rõõf maailm nüüd rõõmustab; Tihemaks läeb puude wari, Lilledesed ditsewad, Liblikad ja linnu kari Mõöda dist lendawad.

2. Tõutesed lõõwad tralli, Metsa linnud laulawad, Lapsed lastwad kuferpalli, Mängiwad ja hõiskawad. Rõõf on rõõmus, ei ma tohi Siis weel mures leinata, Kewade on mõnus rohi Muret ära ajama!

R. E. Malm.

58.

A. Becker.

1. Mu sü - da ol - gu rõõ - mus nüüd, Et Du - mal

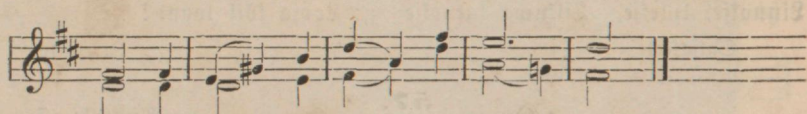
ja - - gab kau - nid hüüd Sell rõõm - sal sui - - sel a -

jal. Waat ro - hu ai = = ab õit . . se = wad Ja i = = lu =

sas = te ko . . su - wad Nüüd kõi . . gis pai . . gus lai.

al. Nüüd kõi . . gis pai = = gus lai . . al.

2. Mets paksult lehti lautab, Maa ruttu rohust haljendab,
See kõigil' kaunis näha. Kõik lillefesed õitsewad Ja kauniste ka
kaswawad: .: Nii wõtab, Jumal, teha. .:

3. Kõik linnub pesitelewad Ja oma laulu laulawad, Ja loojat
kiita püüdwad: Ju õppik, kõgu, lõuke Ja tuwike ja tihane, .: Et
metsad wastu hüüdwad. .:

4. Ju jöed keerul kohawad Ja wõsa warjul keerlewad Ja
ääre tafa jookswad. Kus iganes on rohumaa, Seal wainul rõõmsa
lauluga .: Nüüd lapsed karja hoidwad. .:

5. Nüüd mesilased magusat Mett mesipuusse korjawad, Ja
lendwad ümberkaudu; Ka annab Jumal wiljapuust Su südamele
kinnitust .: Ja jõuetumal' jõudu. .:

6. Põld kannab wilja rohkeste, See katab teda paksuste, Teeb
igamehel rõõmu, Sest kiidetakse Jumalat, See suure anni jagajat,
.: Et tunnusse ta armu. .:

7. Ei mina taha unusta, Waid ikka meeles pidada, Mis
armas Jumal teinud. Kõik ilm ju kiidab tema tööd, Ja mina kiidan
seda head, .: Mis film on temast näinud. .:

8. Ma mõtlen, kui on minul teal Nii armas seisus ilma peal
Siin waeses elu põlmes: Mis saab weel pärast olema, Kui saame
taewa tulema, ∴ Seal igaweses elus? ∴

9. Oh et ma seal ju oleksin Ja sinu juures elaksin, Oh helde
Jsa taewas! Siis saaksin inglilauluga Sind ülendama rõõmuga,
∴ Kui olen peasnud waewast. ∴

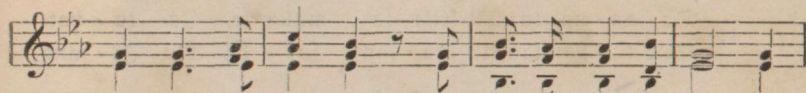
P. Gerhard'ti järele.

Lauluraamat.

59.

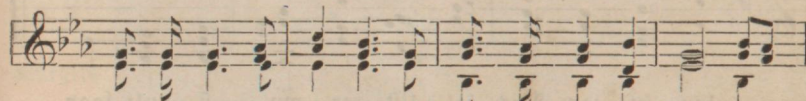
1. Müüd leht-kuu on tul-nud, kõik met-sad leh-ka-wad, Kõik

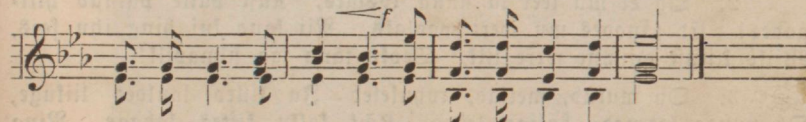
lu-had on hal-jad, Ja lil-led õit-se-wad. Ma

tuppa ei wõi jää-da, Kui kott pai-ga-le, kõik

sü-da ki-pub õu-e ja nõu-ab kau-ge-le, kõik

sü-da ki-pub õu-e ja nõu-ab kau-ge-le.

2. Et hõisfa nüüd poisid! Päew paistab kenaste, Et läbi nüüd jookäma, Mõõda maad rõõmsaste! Kui rõõmsad on loomad, Kuida naeratab maa! :: Kui lõuse mu süda Rõõb lendu lauluga. ::

3. Oh rõõmu, oh lusti, Mis kewade meil' toob! Oh seda kallist õnne, Mis Jumal meile loob! Mu süda hõiskab, laulab Ja rõõmust hiilgab ilm: :: Küll oleb sina fena Sa kewadine ilm! ::

Saksakeelest E. Geibel'i järele.

R. E. Matm.

60.

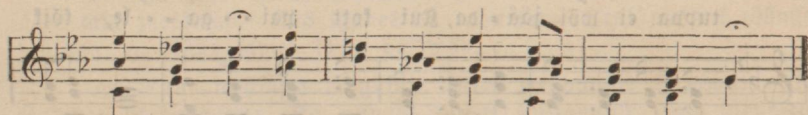
Kirikuuuis.

1. Oh, an - na tu - hat teelt sa mul - le, Ja tu - hat -
Siis tu - hat lau - lu lau - lan sul - le, Mu Is - sand,

ford - seks tee mu suu! Kui et ma lii - tes
ja ei tee - gi muud,

suu - lu - tan, Mis kal - list ar - mu si - nult saan.

2. Oh et mu keel ka sinna kostaks, Kust päike paistab hiilgades! Et tänades mu veri woolaks, Nii kaua kui hing ihu sees, Wiiks kiitust wiimne were till, Tooks tänu iga silmapilk!

3. Oh murud, metsad, rohukesed Ja lilled lauldes liikuge, Oh puude ladwad, haljad lehed, Kõik kokku liites kohage, Ring minuga kõik karmeste Jehoomat kiitke kenaste!

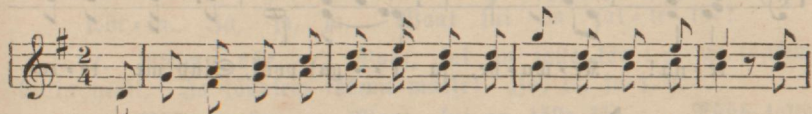
4. Sest tahan sinu armust laulda, Nii kaua kui veel liigub
 feel, Ja tänu-ohwrid sulle tuua, kunni mu süda tufsub veel! Kui
 kangeks läheb minu feel, Siis kiidan õhates sind veel.

5. Mu kiitust, Jumal, wastu võta, Ehk ta küll mäeti, nõb-
 rufe! Kui saan siit taewa üles tõtta, Siis inglisekeelsetes rõõmsaste
 Ma laulan uue mäega Sull' tuhat Halleluuja ta!

Joh. Menzer'i järelse.

Lauluraamat.

61.

1. Oh te-re, kal-lis ke-wa-be, Su lin-nu too-ri-ga! Sa

kõi-ge kõr-wad lah-kes-te Nüüd wõ-tad rõõ-mus-ta.

2. Kui armsaste sa ehitad, Mis näeme filmaga, Et õite
 waiba wenitad, Nüüd üle ilmamaa.

3. Kuis lehtab õrna õilme hais Nii lahkest sinu suust; Uut
 elu kõik su õhk on täis Ja selget rõõmustust.

4. Sest saagu uuest sinuga Nüüd meie süda, meel, Ges-
 määrgiks saatjaks oled sa Meil' meie eluteel.

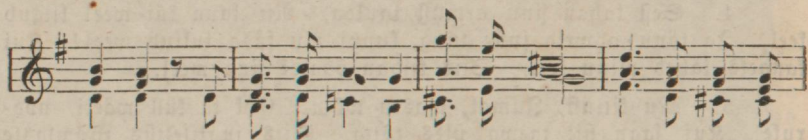
J. Jung.

62.

R. Schumann.

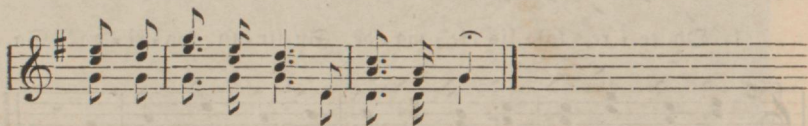
1. Oh te-re tä-na rõõ-mu-ga, Ke-wa-be, sa

te - na! Ka mei - e wai - nul il - mud sa, Ke - wa - de, sa

te - na! Ke - wa - de, sa i - gal pool, Sind me te - re -

ta - me he - li wool, Jah he - li wool.

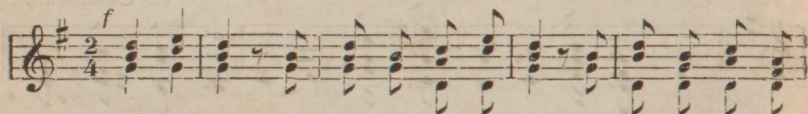
2. Kui tuled, siis kõik rõõmsaks saab, Kewade, sa fena! Põld, muru, mets ju haljendab, Kewade sa fena! Kõik maailm on hõiskamas; Ööpik, lõukene lõõrimas, Jah lõõrimas.

3. Oh ole terve tulemast, Kewade, sa fena! Oh ole terve wiibimast, Kewade, sa fena! Kutsu kõiki rõõmule, Usu kõigi südametele, Oh kewade!

Saksakeelest Hoffmann v. Fallersleben'i järele.

R. A. Hermann.

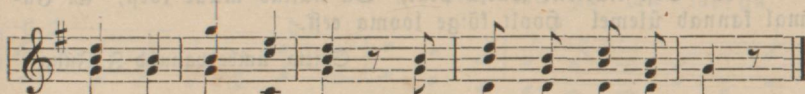
63.

1. Rõõ - mu näe, Waat sui on jäl - le tõe, Waat sui on jäl - le

käe. Eest mõt = kem wäl = ja = töt = ta Ja su = wet was = tu

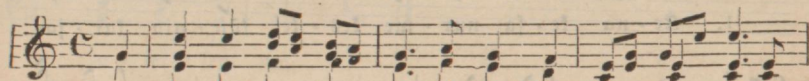
mõt = ta. Ja, ja, ja, Waat sui on jäl = le käe!

2. Rõõmu näe, ∴: Waat, sui on jälle käe ∴: Et tõstet
lauu heali, Ja jõudkem rõõmu mäele! Ja, ja, ja j. n. e.

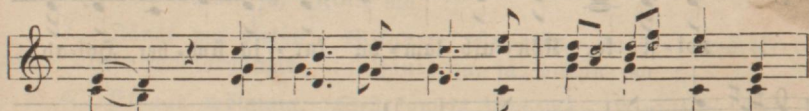
3. Rõõmu näe, ∴: Waat, sui on jälle käe ∴: Müüb talw
on wangi pandub, Weil' armas suwi antud, Ja, ja, ja j. n. e.

Satsateelest.

64.

1. Sa lil = le = le = ne põl = lu peal, Kes find nii e = hi =

tand, Ja nõn = ba tal = lis eh = tes seal Mu

fil = ma et = te pann'd?

2. Kuis kannad walgeid riideid ja Kui kuldse õhu sees, Et
Salomoni ilu ja Ei kesta sinu ees!

3. Sind Jumal tõstis mulla seest, Kus olid peiderud, Ja saadab õhkel inglifest, Kui maailm uinunud.

4. Ta peseb puhta kastega Su ehet hellaste, Ja pleegib sooja päikse kae Su kuube kauniste.

5. Seft lillkene wälja peal, Sa näitad mulle tõest, Et Jumal kannab ülewel Hoolt kõige looma eest.

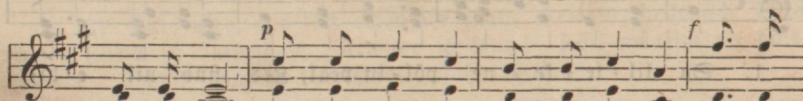
Spitta, ümberpannud J. Jung.

13. Karja lapse laulud.

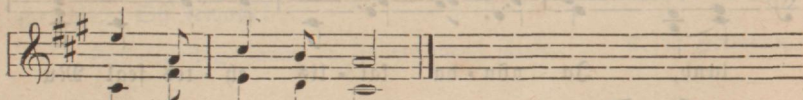
65.

1. Ke - na ke - sa nur - me kes - kel kōn - nib kar - ja -

poi - si = te, Kōn - nib lam = ba kar - ja üm - ber, Hoi - ab

lam - baid hool - sas - te.

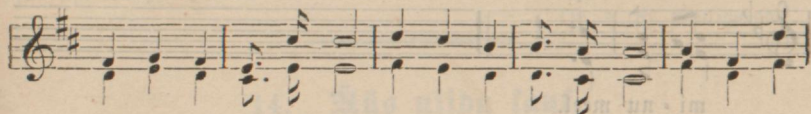
2. Rahul lambad rohtu maitz'wad, Talled kõrwal tantswad, Linnud ümberkeeru laulwad, Lilled läigitawad maad.

3. Hõiska, ella poisikene, Kasupõswel kastnal. Mõni kurbdus, mõni mure Tuleb põswel tulewal. N. Grenzstein.

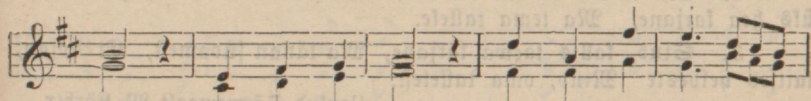
66.

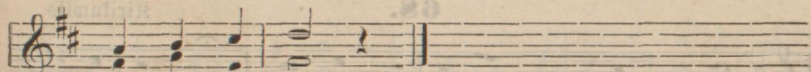
1. Ein - nu - fe o - lef - sin, Röö - mu - ga lau - lat - sin

Tä - nu ja kii - tust sell, Kes on nii truu ja hell. Ein - nu - fe

ja, o - lef - sin ma, Ein - nu - fe ja = = ,

o - lef - sin ma.

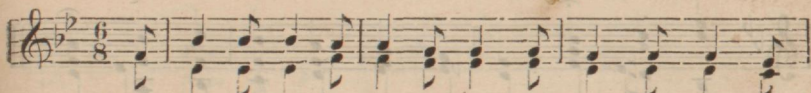
2. Kalate oleksin, Lustiga ujusin Hallitas selgemaš, Djaltes karmemaš, :: Kalate ja, oleksin ma! ::

3. Jänes ma oleksin, Wirgaste hüppatsin Raasikus wärskemaš, Oleks ma kargamaš. :: Jänes ja, ja, oleksin ma. ::

4. Et aga wõimata, Sest lapses jäen ma, Laulufest lusti - list Laulan ma südamest. :: Snnelik ma küll lapsena! ::

Dieffenbach.

67.

1. Ma o - len wei - te far - ja - ne, Mull loo - dub laul - ja

feel, Sest lau - lan tui üts lõ - u - te, Ja rõõ - mus
mi - nu meel.

2. Ma taewa waatan ülesse, Siis tuleb meele see, Et sea
üts hea karjane, Ma tema tallele.

3. Sind, kallis taewa karjane, Ma tänan südamest, Et hoiad,
kaitfed helbeeste Mind, oma tallelest.

Laulud Eõrwemaalt M. Kõrber.

68.

Kirituviis.

1. Nüüd rõõmsaks lä - he - wad mu mee - led, Et kät - te
Nüüd lah - ti pea - se - wad mu tee - led, Ja mi - nu
jõud - nud te - wa - de, Ma lau - lan pãe - wad,
hea - led lau - lu - le.
lau - lan õõb, Ja tii - dan o - ma Loo - ja tõõb.

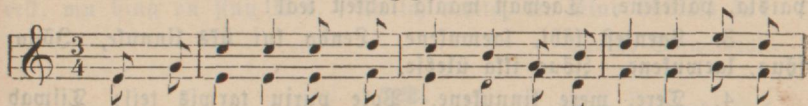
2. Puud metsa sees kõik pakatavad, Ja haljaks läheb karjamaa; Kõik linnud laulvad, rõõmustavad, Kõik lilled mõtavad õitseda. Kõik ilm nüüd seisab silma ees Kuldpäikse paiste ilu sees.

3. Ma lauldes lähen karjamaale, Ma lauldes istun metsa sees, Ja annan tänu Jumalale, Et ilus kõik mu silma ees. Kui süüraast ilu juba teal, Mis olema siis veel saab seal!

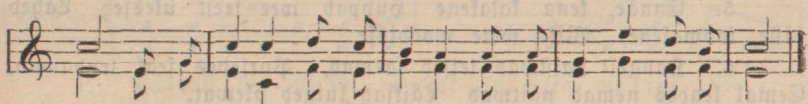
Dr. A. S. Willigerode.

14. Üks niidu laul.

69.

1. Mõt - te wi - kat wir - galt wäl - ja, Su - ba jäl - le niit on

käe, mõt - te lei - wa - fott ka li - gi, Lä - ti laul - des niidu - le.

2. Wikat niidab, rohi langeb, Päike paistab kenaste, Niitjad laulvad, linnud kuulvad, Mets sest tõlab kauniste.

3. Wikat niidab, rohi heidab, Lilled lang'wad maha ka, Kõige ilma auu ja ilu Mõnda langeb nobest ka. Laulud Eerwemaalt.

15. Mere peal laulda.

70.

1. Kii - gu, kii - gu lae - wu - te - ne, Lae - ned lah - kelt

lü = ta = fe, Idu = fa ta = gant, tuu = le = fe = ne, Pur = jed,
häs = ti pai = su = ge.

2. Waga ilus ilmatene, Kulbselt läigi mere peal, Soojalt
paista, päikefene, Täewast waata lahkest teal!

3. Laentest läbi, laewufene, Lenda kui üks linnufe, Idua,
Idua, laewufene, Idua ifka ülesse.

4. Tere, mere linnufene, Pole purju tarwis teil; Iitwab
palju paremine, Aitwab kui purjed meil.

5. Ennäe, kena kalafene Hüppab wee seest ülesse; Päheb
jälle, loomafene, Wilu wete woobisse.

6. Kaugelt vaistwab teised laewad, Purjedes seal lendawad.
Gemal lendes nemad näitwab Lääfjad luiged olewat.

7. Kallis meri, Idbus meri, Suur ja sügaw, sinine, Ei me
ahkuts, Idbus meri, Nial sinust kaugele. Rörber.

71.

Saksa rahwalaul.

1. Rae = wu = fe, lae = wu = fe, sull on suur hä = ba kies,
Rae = ned on hirm = sab küll, tuul tu = leb tap = jaks sull'.

Lae - mu - te, lae - mu - te, kes su a - bi - mees?

2. Jeesute, Jeesute, sa ole abimees! On Jeesus laewa peal,
süis pole karta veel, Jeesute, Jeesute, meie juure jää!

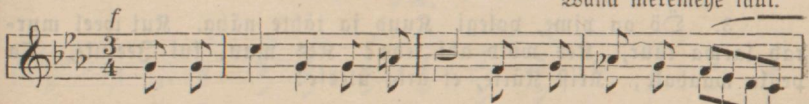
3. Inime, inime, sa oled ise laew; Maailma mere peal on
fange patu tuul, Inime, inime, pane tähele!

4. Jeesute, Jeesute, su peale loodan ma. Sa hoiab häda
eest, mu hing on sinu käes. Awita, awita, tee mind õndsaks sa!

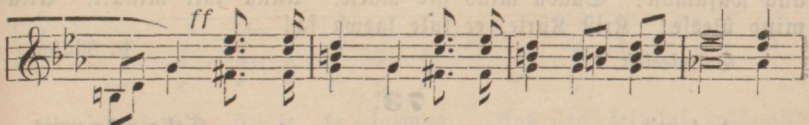
Laulud Eõrvemaalt.

72.

Wana meremehe laul.

1. Pää - rast tor - mi söi - da - me sul - geb me - rest lä . .

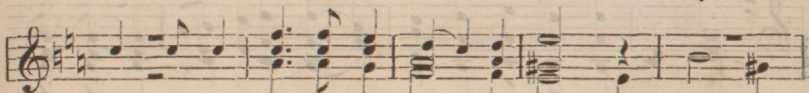

. . . . bi; Sind, õh loo - ja, sii - da - me, sest sa saat - sid

a - bi.

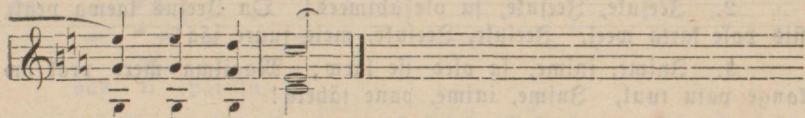
Ol - gu au, ol - gu au, au sü - da - mest,

Te - ma - le, Te - ma - le i - ga - west! Krist Kõ - ri

. . . e, Krist Kõ - ri - e, et tu - le lae - wa ja . . . ,

. . . lae - wa ja!

2. Waata laened mäesawad Hoopis hullu pöödra, Laewa peale kipuvad, Hukawad meid ära; Üks on, kes häda sees Aitab kui vimees. Krist Kõrie, ja magad laewa sees!

3. Sõ on pime, polegi kuud ja tähte näha. Kui veel mur - rab laewa tüür, Kes võib abi teha? Kes muu, kui Jeesuse, Ta peale waadate; Krist Kõrie, et ärka ülesse!

4. Lormab wiimaks walujast Surma tuul mu peale, Soia alla wajumast! Saada mind siis mäele. Anna kätt minule, Aita mind ülesse! Krist Kõrie, et tule laewa ja!

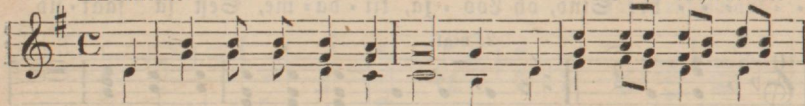
Sakfatelest.

R. Malm.

73.

Andantino.

Sakja rahwawiis.

1. Üks me - ri on lai ja sü - gam, Ja kõik seba tun - ne .

wad, Ja aeg jõu - ab kõi - gil' kät - - - te, Et sin - na nab

2. Üks ainus sind tõstab maale, Üks ainus, kes oskab teed,
Üks ainus laew ka aitab ;: Et sind ei neela weed. ;:

3. See laewuke, inimene, On usk ja see meri on surm. Sa
Jeesus sind tõstab maale, ;: Oh aitku meid Tema arm! ;:

G. F. Rinne.

16. Sügisel ajal.

74.

1. Ju = ba ka • se lab • walt le • hed lang'wad Ro • le

tuul käib ü = le ke • sa • maa, Aas • ta sel • lal rõõ • mu

heal on lõp • nud, Wiim • sed tun • nid haf • fab lõb • ma ta,

Wiim • sed tun • nid haf • fab lõb • ma ta.

2. Kena päike, kas sa wäsinud oled? Pikkamisi pead seal tõs-
 tad sa, Kurwalt oma laste peale waatab, ∴ Sügise neid riisund
 armuta. ∴:

3. Kõrge pilwed, nagu hirmust aetud, Üle maa ja mere
 lendawad; Kure healed halebaste hüüwad, ∴: Roju poole nemad
 tõttawad. ∴:

4. Roju poole! Kodu, magus sõna! Süda, kannata! Ei sinagi
 Raua enam oota, Roju poole Kutsub Isa sind ka wiimati. L. Koibula.

75.

Rahwalaul.

1. Kõik põl = lub, puud ja la . ge maa On an . nud

mis neil on; Sui möö - da läi - nud i - lu - ga, kõik

õie - ed ka - du - nud.

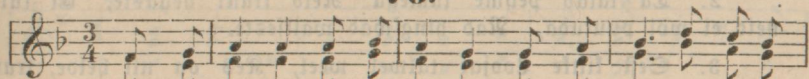
2. Mets waike on ja tõsine, Ei tee ta rõõmsast healt, Sest
 Jumalaga jätsid ju Ta rõõmsad lauljad kõik.

3. Puud oma ehet heidawad, Tuul lehed maha toob; Teist
 katet pea walmistab Meil' walge talwe aeg.

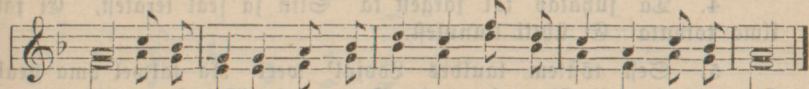
4. Teist katet jah, ka walmistab Meil' tali peagi, Kui elu
 maa peal otsa saab, Käes surmatunnike.

5. Kui Jumalaga jätad sa Kõik maa peal, kannata hoolt, Et
 Jumalaga ise ka Jääd taewa elama! G. J. Rinne.

76.

1. Kus on lil - le - fe - sed jää - nud, Jää - nud o - ma i - lu -

ga? Oma i - lu on nad heitnud, Heitnud närtsind ru - tu - ga.

2. Kus on puude isu jäänud, Mis neid kattis lenaste! Puu -
dest lehed pudisenud, Tuul neid ajab laiale.

3. Kus on lauljad linnud jäänud, Eõufene, käuße? Lauljad
linnud ära läinud, Ära läinud kaugele.

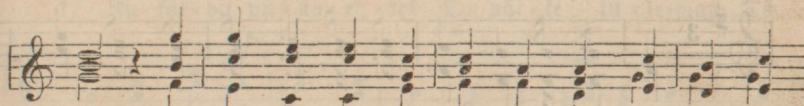
4. Nii ka mina ära närtsin Kuida lehed, lilleke! Nii kord
mina ära lähen Isamaale ülesse! Laulud Eõrwemaalt.

17. Talwe ajal.

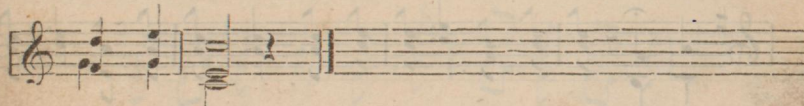
77.

1. Et laul - ge sii - tußt Ju - ma - lal', Kes on nii hel - de,

hea, Et war - jab kül - ma tal - we a'al, Kõik seem - ned,

tai - med pea.

(Meie laulud.)

2. Ta katab pehme lumega Neid kinni hellaste, Et küln
neid ei wõi puutuda, Nad hing'wad waifseste.

3. Sest kiitke Loojat talwel weel, Kes on nii helde, truu
Et katab warblast katukfel; Ta hool on otsatu.

4. Ta juhatab tal järgest ka Siin ja seal terakest, Ei jäta
ilma toiduta Ei ühtki linnufest.

5. Sest tõstke lauldes Loojal' weel Ka talwel oma healt,
Kes jaabab meid siin rahu teel, Ja annab rõõmust meelt.

J. Jung

78.

Wiis Nr. 76 ehk 103.

1. Oh kuis oleb teiseks jäänud Maarja-maa nii nobest ja,
Walge külma kätte alla Oled heitnud hingama.

2. Kuhu kena kuub sull kadund Roheline, kirjute? Kuhu
puude lehed läinud, Kuhu kena lilleke?

3. Surnu riide sees nüüd hingad! Hinga, hinga rahuga
Küll ja jälle tõused üles Kewadese iluga.

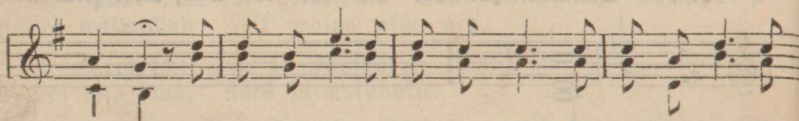
4. Nõnda korb ka kätte alla Lähem mulda magama, Tõuse
jälle mullast üles Kena uue ihuga. Laulud Eõrwemaalt.

79.

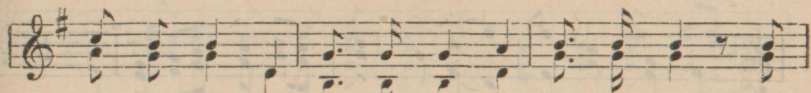
Rahwalaul.

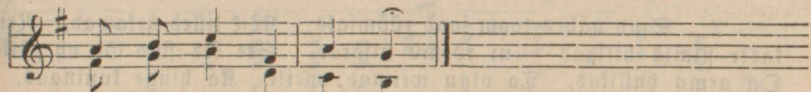
1. Oh kuu = se = puu, oh kuu = se = puu, kui truu = id on su

le = hed! Sa hal = jas ik = ka mei = e maal, Mii hās = ti kui kui

tal - me a'al! Oh kuu - se - puu, oh kuu - se - puu, Kui

tru - uid on su le - heb.

2. Oh kuusepuu, oh kuusepuu, Mull' väga meele pärast;
Kui tihsti jõulu laua peal Mind oled rõõmustanud seal! Oh kuuse-
puu, oh kuusepuu, Mull' väga meele pärast!

3. Oh kuusepuu, su lehed ju Mind tahtwad õpetada, Et usk
ja lootus, kindel meel Meil' andwad jõudu igal a'al! Oh kuuse-
puu, su lehed ju Mind seda õpetavad.

18. Hommiku laulud.

SO.

Mozart.

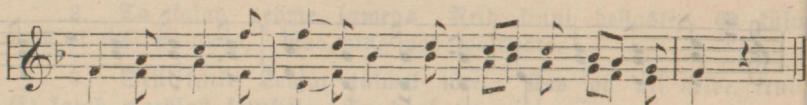
1. Su foi - du pu - na eh - tes On päi - te tu - le - mas, Sa

tõu - seb u - du sän - gift Kui kõr - ge tu - nin - gas. Sa

tõi - ge loo - ma al - gus, Meil' an - tud Su - ma - last, Sa

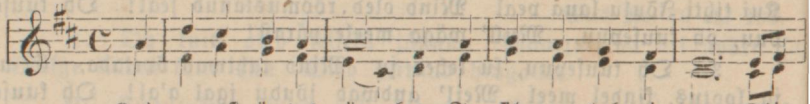

te - na - tae - wa wal - guš, Oh te - re - tu - le - mast.

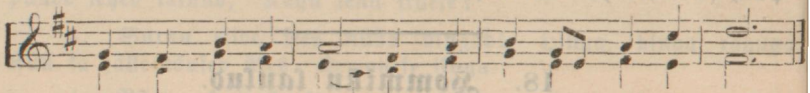
2. Sind nähes loom saab rõõmsaks, Kõik lilled ärkavad, Meil
kaste filmis hiilgab kuu rõõmu pisarad. See kes sind löi, oh päite,
On armu hallikas, Ta olgu wennad, meile ka hinge kuningas.

R. E. Malm.

81.

1. Kui u - nest ü - les är - lan, Ja sil - mad lah - ti teen, Siis

lau - lan sul - le, Loo - ja, Ja kii - dan, Ju - mal, sind.

2. Et oled õffsel hoidnud Mind kahju, kurja eest, Sa, Is -
sand, oled walwand Kui mina magasin.

3. Sest tänan mina Isa Sind kõigest südamest, Ja palun,
hoia täna Mind ihu hingega.

4. Oh jäägu sinu rahu Mu ümber alati. Kõik minu elu olgu
Su auuks igawest.

A. Paulsen.

82.

F. Schubert.

1. Öö möö - das, päi - le pais - tab Müüb jäl - le arm - sas -

te, Ja wal-gus il - ma täi - dab, Kõik är - lab uu - es =

te. Sull', Ju - mal, kii - tuft lau - lab Kõik rah - was il - ma

peal, Kõik loom sull' tä - nu an - nab, Mis lii - gub siin ja

seal, Mis lii - gub siin ja seal.

2. Kõik linnufesed hulgal Nüüd rõõmsast laulavad, Sull' kiitust, omal' Poojal', Et metsad kõlawad. Puud, rohi, põllud, wäljad Weel kasteft hiilgawad. Oh Jumal, sina täidab Kõik oma armuga.

3. Ei taha ma ka olla Nüüd enam unine, Sull' tahan kiitust anda Nüüd lauldes rõõmsaste. Ja lähen rõõmsast tööle Siin uue rammuga, Mu töö läeb korda mulle Su armu abiga.

83.

Wiis Nr. 132.

1. Su armu tiiwad, Jeesand, katsid Mind õffel halastusega, Mu peale heldusega waatsid, Mu üle wõtsid walwata: See eest sind tänab minu süda Ja tiidab lauldes rõõmsast seda.

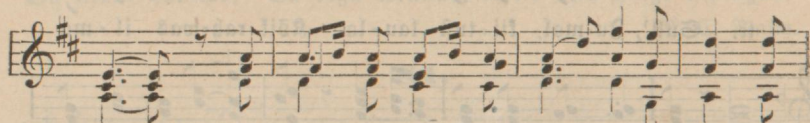
2. Nüüd jää ka selle päewa läbi Mu juure, armas Jeesufe, Sa minu kaitsja, ning mu abi, Mu hinge kalju alati. Oh Jeesand, minu südant täna Su püha sõna järel kääna.

19. Õhtu laulusud.

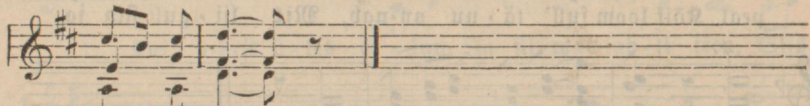
84.

1. Kui päe = wa tä · ra ae · ga Ei an · nud pal · we ·

le, Siis as · tu õh = tul õu · e Ja waa = ta

ü · les · se!

2. Kõik wagu salt nad hiilg'wad Ja waatwad ülewelt, Sind teretawad tähed Kui isafilmad sealt.

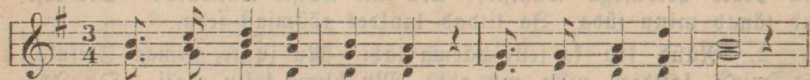
3. See küsi, kes neid seadis, Et korda mõbda nad Seal taewa lautusel Kõik käiwad, piirawad.

4. See kange küsi kaitseb Ra mind mu eluteel, See wägew küsi hoiab Mu põrmu mullas weel.

5. Sest healitseb mu süda, Mind püüab waigista: „Hing, kannata ja oota, Sa pöörad koju ta!“

L. Koidula.

85.

1. Kuld = ne õh · tu päi = fe, I = lus o = leb ja,

Kui sa wii - mist läi - le Saa - dad ü - - le maa.

2. Kuhu tahad minna Kulbse paistega, Hiilg'wa mere sinna
Uua wajuda?

3. Kuule kellad hүүüdwad, Jumalaga jõe! Inimesed pүүüdwad
Laupäew õhtule.

4. Südamed ja meeled Tõuswad kõrgesse, Palwid tellahea -
led Kandwad taewasse.

5. Torn'i ots weel helgib Cha wiirudes, Wiimne paiste sel -
gib Õhtu pilmetes.

6. Nүүd on päite läinud, Ja meid katab õõ, Rahu meil'
on jäänud, Walwad Jeesufe.

Saksakeelest.

E. Mickwitz.

86.

Wiis Nr. 25.

1. Kuu juba tõusis üles Kulb-tähed taewa külles Kui tuleb
särawad. Nүүd metsas wainne asti Ja mõõda raismikust Seal udu
jooned keerlewad.

2. Ilm wainnes hoopis ära, Kus on nүүd tema kära? See
kadus päewaga. Ja on kui wainne tuba, Kus wäsinid hingel luba
Lõõ wäsimusest puhata.

3. Jehoowa, armu heida Ja anna tarkust leida, Et tühjast
seisame; Et meie rõõmu nähes Ja ikka õigust tehes Kui wagad
lapsed elame.

4. Kui aeg, mis sinust teatud, Siit lahkuda meil' seatud,
Siis wii meid rahuga! Ja wõta oma riiki, Ja pane nende liiki,
Kes teenivad sind lõpmata.

5. Nүүd Jumal hoidku hinge! Mu wennad, sängi minge,
Ju wiluks läinud õõ! Meist keela, Jumal, kahju Ja anna meile
rahu Ja meie haige naabrile.

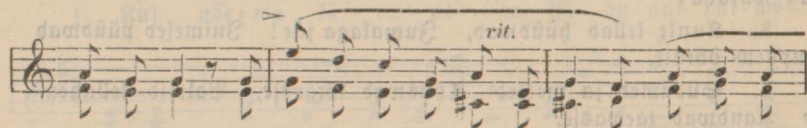
Saksakeelest M. Claudius'i järele.

R. E. Malm.

Tolstoj.

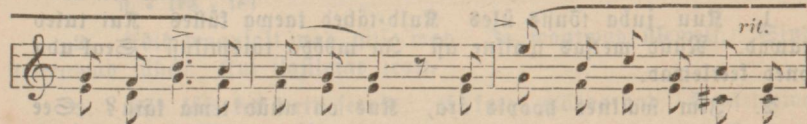
1. Kuu pais·tab kõr·gest täht·sist tae·wast Maa pea·le hõ·be

ku·ma·ga, Ja täi·dab sau·nad, täi·dab loõ·sid Üht·la·si

arm·sa wal·ge·ga. Ja hüü·ab kõr·ge ku·nin·ga·te Ja

wa·ba·di·ku was·tu ta: „Oh waa·ta ü·les i·ni·

me·ne Seal on su õi·ge i·sa·maa.“

2. Küll maa peal mõnda värki mured Meid tihti maha rõhuwad
Ja rõõmutunnid tõtwad jälle, Ring aeg ja elu muutuwad.
Kuu ifka paistab kõrgest taewast Ühtwiisi hõbe kumaga: Oh oleks
tee peal taewalinna Kui tuleorn meil juhiks ta!

J. Bergmann.

88.

Schulz.

1. Oh-tu tu-leb jäl-le ü-le met-sa, maa,

Wai-se ra-hu sis-se Læeb kõit puh-ka-ma.

2. Jõgi üksi jookseb Waike rahuga, Kohiseb ja woolab Ega puhka ta.

3. Mõnda minu süda Oled sinna ka, Mõuab järgest seba, Kust ei rahu saa.

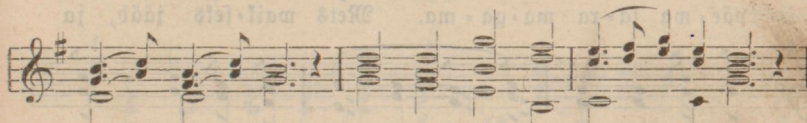
4. Sumal üksi annab Rahu kõigile, Muret ikka kannab. Riitust Lemale.

Hoffmann v. Fallersleben'i järele.

89.

1. Et-sas on nüüd päe-wa töö, Kät-te jõud-nud

pi-me töö; Kuu meid lah-kest te-re-tab

Ja kõit il - ma wal - guš - tab.

2. Waifšets jääb nüüd mets ja maa, Linnud lähwad magama;
Ütši böpif lepituš, Sessel on weel laulub suuš.

3. Minu tohus on nüüd ta Oma Loojat paluda, Et ta mind
fui igapäe Hoiats nüüd, fui öö on fäe.

90.

U. Tolstoy.

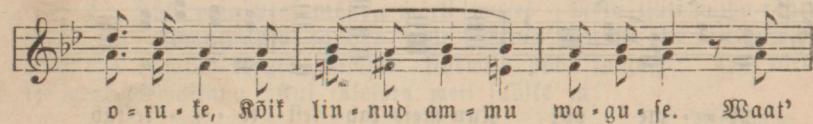
Päew loo - ja läind, öö e - de - neh, Nüüd waif - šets nõmm ja

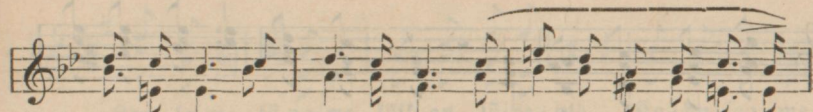
maan - tee jääb, Ja õh - tu ra - hu faa - dab ta kõit

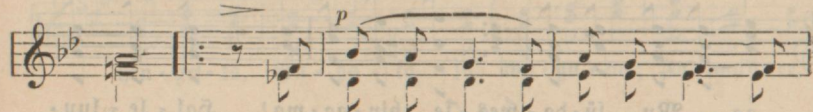
päe - wa tä - ra ma - ga - ma. Mets waif - šets jääb, ja

o - ru - fe, kõit lin - nud am - mu wa - gu - se. Waat'

lil - le - te ning hal - li - fass Dn u = ne - nä - gu nä - ge -

maš. Ja lan - geb fass - te ü - le - welt Ja
Sind te - re - tab kui ta - haks ta Sull',

tol - mu wõ - tab kõr - re peast, Ja e - ha - tä - he
let - naw sü - ba ü - tel - va: „Jää wait ta, ä ra

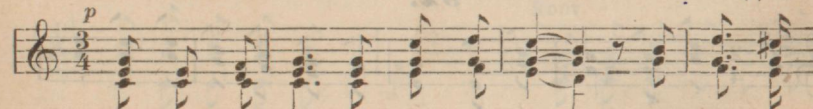
ful - la - film Sind te - re - tab la wait - ne ilm.
nu - ta ja, Jää wait ja ui - nu ma - ga - ma!"

Sattafeelest.

V. Koidula.

91.

Psalm.

1. Päew mee - reb ju - ba õh - tu - le, Oh, tal - liš

Jē - sand Jee - su - te, Jää sii = a, tu - le ar - mu -
ga Mu sü - ba = mes = se hin - ga - ma! Hal = le - luu -
ja! Hal - le - luu - ja!

2. Oh kallid sõber, tuule mind, Et südamest ma palun sind,
Sa tead ju, et rõõmuga Sind, Jeesand, vastu võtan ma. ∴ Hal-
leluuja! ∴:

3. Päev juba looja minemas, Ja pime õõ on tulemas:
Siis tule, ilma valgustus, Et mind ei kata pimedus. ∴ Hal-
leluuja! ∴:

4. Mu eluteed sin valgusta, Et viimaks taeva saaksin ma:
Ja patu pimeduse õõ Mind sest ei pööraks kõrvale. ∴: Halleluoja. ∴:

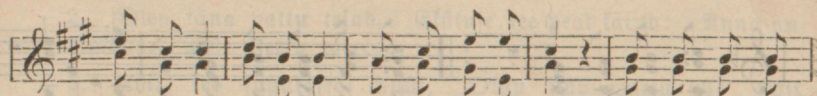
5. Mind, Jeesand, wiimse häda sees Oh aita oma surma
wäes! Mu juure jää, ma palun sind, Ei sa ei jäta maha mind!
∴: Halleluoja! ∴:

Sakkatelest J. Scheffler'i järele.

Lauluraamat.

92.

1. Tul - ge nüüd, läh - me siit, Mei - e töb on ot - sas nüüd

Lau - la - me, tä - na - me, kõi - on iõ - pe - tud. Ko - du saa - me

hin - ga - ta, Pu - ha - ta ja ma - ga - da; Ju - mal see,

hel - des - te Wal - wab, lait - seb meid.

2. Aeglaste, rõõmsaste Homme üles tõuseme. Ueeste, kär -
meeste, Peale hakkame. Andku Jumal ihule, Terwist, rahu hin -
gele; Külap siis, elu wiis Hästi forda lääd. A. L. Paulsen.

93.

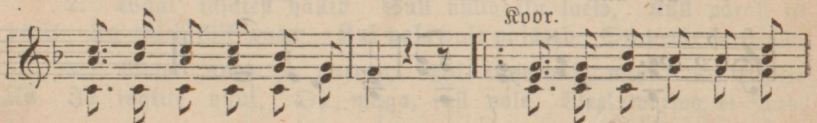
Rahwawiis.

1. Waat - te, kui päi - te end pei - dab Met - sa - de ta -

ha ju seal! Kel - lu - te õh - tu - le hiiü - ab,

kuul - ge kui ar - mas ta heal! Hiiü - a mu kel - lu - te

2. Mängides tõtavad nüüd karjab, Tasašte lehtab ju tuul;
Eha maailma ju warjab, Jõudkem siis kodugi pool'!

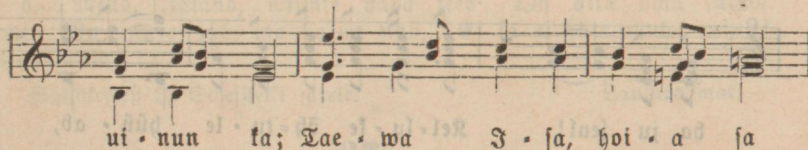
3. Tere, oh majake, weike! Täna on lõpetud töö; Kui ju
näen tähtede läike, Jõuab meil' waitene öö.

Sakfatelest S. von Seckendorffi järele

J. Jung.

94.

Reinetti.

2. Olen täna pattu teind, Efsituse tee peal käind: Anna andeks armuga, Peese Jeesu werega.

3. Kõik, kes sugulased muul', Olgu sinu warju all! Kõik, mis suur ehk weikene, Jäägu sinu hoolele!

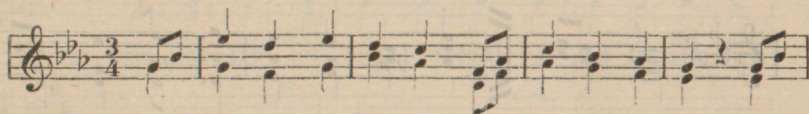
4. Haiget südant rõõmusta, Märgi filmi kuiwata; Efsijaib oh juhata, Paganaid ka walgusta.

Saksakeelest L. Hensel'i järele.

Lauluraamat.

20. Kätki laulud.

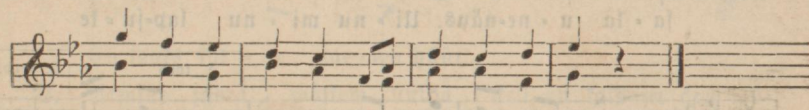
95.

1. Nüüd ma - ga, ma wal-wan Su kät - ki ees teal, Ka

lin - nuk - sed met - saš Ju ma - ga - wad jeal, Nad

hin - ga - wad ra - hu - list of - sa - de peal.

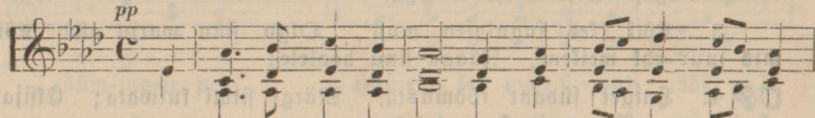
2. Waat' tasakest hällib Sull nüüd elu laew, Küll pärast su peale Ka tuleb kõik waew, Kui palawalt paistab Su peale ka päew.

3. Waat' unes ja naerad, Eht tunned ja nüüd Ka inglite ilu Ja inglite hüt. Oh maga, sull pole Weel waema ei süüb.

Laulud Sõrwemaalt.

Allegretto.

Maher „rahwa laul“.

1. Waat' ju - ba lif - led jää - wad kuu - wal - gel ui - nu

ma, Pead üks - nes ni - fu - ta - wad, Weel õh - tu õ - hu

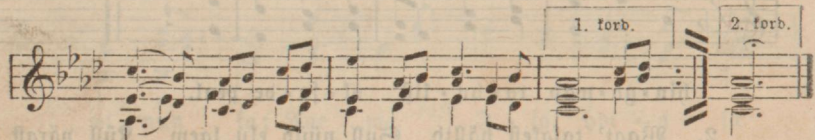

kää; Seal õh - sab ta - sa õil - me puus, kui

ui - - - nu ui - nu

sa - la u - ne - näus. Ui - nu mi - nu lap - su - fe

ui - - - nu mu lap - su - lap - su - fe. Seal te!

2. Ka linnukesed laulsid Mii kaunist päewa kää, Kõik hingama
ju jõudsid Nüüd oma pesale; Weel üksnes tuulen firtsufest Seal
hüüdwat ruffi sees! ;: Uinu, mu lapsuke ;:

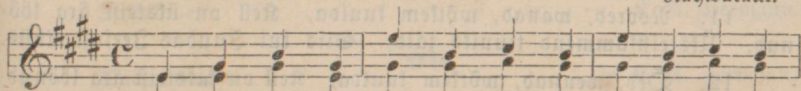
3. Seal unetooja ise Näiſ' akmast luurimat, Kes kuskil lapsuſeſt Näeb ärival olewat; Sell liiwa ſilma riputab, Kes alles haigutab. ∴ Uinu, mu lapsufe ∴:

4. Et unetooja, mine Su liiwa-fotiga! Mu weike armutene Ju magab rahuga; Ta ſilmad hiilg'wad lahkeſte Mull' homme uueſte. ∴ Uinu, mu lapsufe ∴: J. Jung.

21. Šõwahi laul.

97.

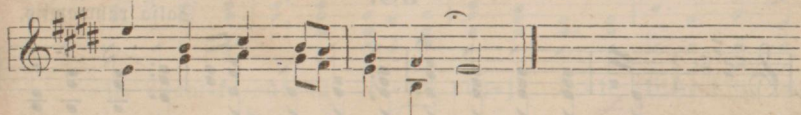
Rahwalaul.

1. Arm · ſad ſõb · rad, wõt · kem kuul · da, Kell on üks ju

ä · ra lõb · nud. Üht on tar · wis nõu · da nüüd,

Et ſaaks kät · te tae · wa hüüt.

2. Armsad sõbrad, wõttem kuulda, Kell on kaks ju ära lõb · nud. Kaks teed on, mu hing, sull ees, Taewasse wõi põrgusse.

3. Armsad sõbrad, wõttem kuulda, Kell on kolm ju ära lõb · nud. Kolm on taewas, siiski üks: Isa, Poeg ja Püha Waim.

4. Armsad sõbrad, wõttem kuulda, Kell on neli ära lõb · nud. Nelja sugu põllu peal' Kukkus elu seeme seal.

5. Armsad sõbrad, wõttem kuulda, Kell on wiis ju ära lõb · nud. Neitsiteſt wiis taewa said, Wiis neist ufse taha jäid.

6. Armsad sõbrad, wõtkem kuulda, Kell on kuus ju ära lõb-
nud. Kuue päewaga on loonud Jumal maa, sõik ette toonud.

7. Armsad sõbrad, wõtkem kuulda, Kell on seitse ära lõbunud.
Seitse sõna ristil peal Määkis Lunastaja heal.

8. Armsad sõbrad, wõtkem kuulda, Kell on kahetsa ju lõbunud.
Kahetsa suur Jumal tõest Peastis uputuse weest.

9. Armsad sõbrad, wõtkem kuulda, Kell on üheksa ju lõbunud.
Üheksa ei tänanud Jeesust, kes neid terweks teind.

10. Armsad sõbrad, wõtkem kuulda, Kell on kümme ära lõb-
nud. Kümme käsku pead sa Hästi meeles pidama!

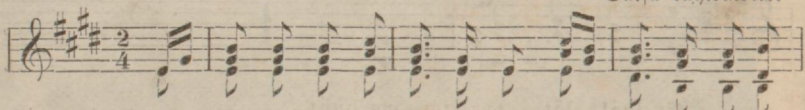
11. Noored, wanad, wõtkem kuulda, Kell on üksteist ära lõb-
nud. Üksteistümmend truults jäid, Siis kui Juudas Jeesust müis.

12. Deb, wennad, wõtkem kuulda, Kell on kaksteist ära lõbunud
Kaksteist, kiri kuulutab, Taewa linna wärawat.

22. Isamaa laulud

98.

Saksa rahwawiis.

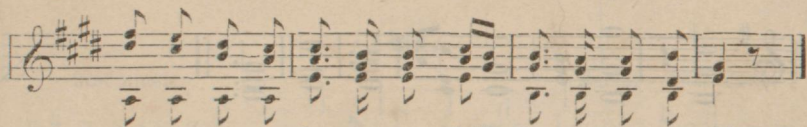

1. Jää Ju-ma-la-ga i-sa-maa, jää Ju-ma-la-ga
Nüüd wõe-ra-maa-le lä-hen ma, jää Ju-ma-la-ga

nüüd!
nüüd!

Seft ma lau-lan kur-wa mee-le-ga, Suu,

sü - da - me ja tee - le - ga: Jää Jum - a - la - ga nüüd!

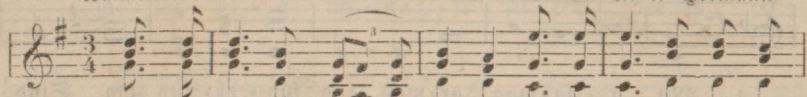
2. Su taewas, põllud, heinamaad, Oh armas isamaa, Mull' palju rõõmu tegivad, Jää Jumalaga nüüd! Jumal teab, et ma sind armaстан, Ja siiski lahkuma sust pean, — Jää Jumalaga nüüd!

3. Sa armas jõgi, saadab mind, Jää Jumalaga nüüd! Et lah - kun, see teeb kurwaks sind, Jää Jumalaga nüüd! Druust sammeldanud kivi pealt Sealt tõstan wiimast lorda healt: Jää Jumalaga nüüd.
Sakfateelest. R. N. Hermann.

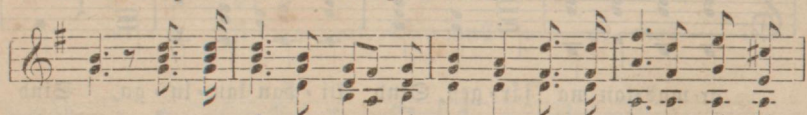
Waimustatud.

99.

Dr. R. N. Hermann.

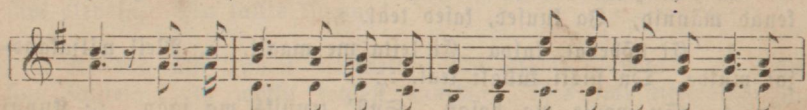
1. Min - ge ü - les mä - ge - be - le, tuu - le õr - na õ - hu -

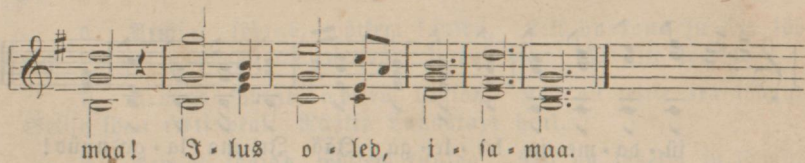
le, Waat - ke al - la o - ru põh - ja ü - le lil - le hiilg - wu -

se, Waat - ke, kui - das o - ja keer - leb lä - bi lu - ha läi - ti -

wa, Ja siis hüü - ke al - la or - gu: J - lus o - led, i - sa -

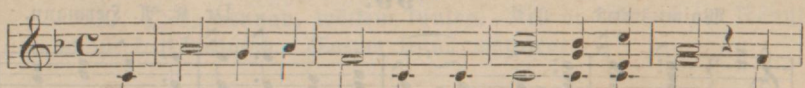

2. Waata rohke ruffis hällib Uhte nurme nõlwadel, Tõu wili tõutab anda Rohket saati sügisel, Wilja puude okste otsas Hiilgwad anded iluga, Ja siis hüüdke üle nurme: ∴: Ilus oled, isamaa! ∴:

3. Waatke karja lusti pidu Leheriffas leplikus, Kuulge karja-laste laulu Wastu helkjas mõõnikus, Waatke, kuidas kõrgel mõlwil Taewas helgib sinaga Ja siis hüüdke taewa poole: ∴: Ilus oled Isamaa! ∴:

M. Weske.

100.

2. Ei seedrib, ei palmid Küll kaswa me maal, ∴: Meil siiski fenad männid, Ja kuused, kased teal. ∴:

3. Ei hõbedat, tulda Ei leita me maalt, ∴: Meil wiljakand-jat mulda On siiski küllalt teal. ∴:

4. Su poole ma hoian, Sull' truult ma jään, ∴: Runni ma lord ka suren Ja oma hauda läen. ∴: Laulud sõrwe maalt.

101.

Rõõmjäste.

Pacius, Värt Land.

1. Mu i - sa - maa, mu õnn ja rõõm, kuis kau - nis o - led

sa! Ei lei - a mi - na ii - al teal, See suu - re

lai - a il - ma peal, Mis mull' nii ar - mas o - les

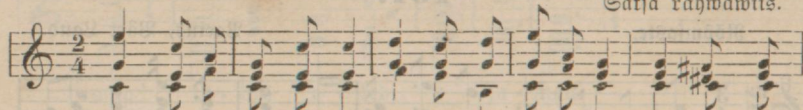

ka, kui sa, mu i - sa - maa!

2. Sa oled mind ju sünnitanud Ja üles kasvatatud, Sind tänan mina alati Ja jään sull' truuks surmani. Mull' kõige armsam oled sa, Mu kallis isamaa!

3. Su üle Jumal walwaku, Mu armas isamaa! Ta olgu sinu kaitseja, Ja wõtku rohkest õnnista, Mis iial ettewõtad sa, Mu kallis isamaa!

J. Janssen.

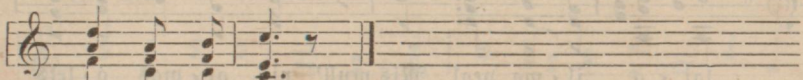
1. Müüd si-nust kau-gel ma, Mu kal-lis i-sa-maa. Kui su peal'

mõt-len ma, Mu i-sa-maa! Siis sü-da mu-re sees,

Sil-mad mull ti-bes wees, D-ma koht, o-ma maa,

tui kal-lis sa!

2. Kas teid weel näha saan, Keda ma armastan, Mu kallid wanemad, Kõik omaksed? Teie peal' mõeldes, Sulab mu süda sees. Oma koht, oma maa, Kui kallid sa!

3. Kui unes teid ma näen, Teiega kokku saan, Keda ma armastan, Siis rõõmustan! Urkan siis ülesse, Kõik kadund ätiste, Silmad mull libes wees, Jah libes wees.

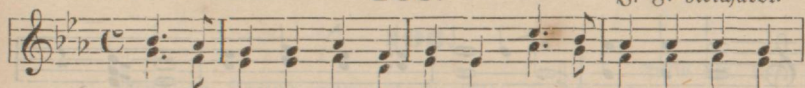
4. Isamaad armastan, Runni ma mullaks saan, Talle ma truuks jään, Jah, truuks jään! Olgu ka võeras maa Rikkam ja kenam ka, Oma koht, oma maa, Kui kallid sa!

III. Laulud Jeesuse järelkäimiseft.

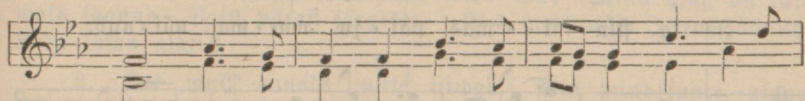
23. Laulud Jeesuseft.

103.

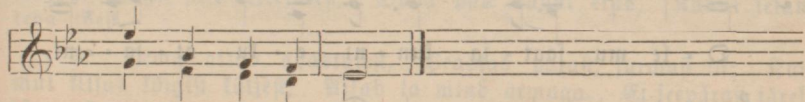
F. F. Reichardt.

1. Il - ka wõ - tan jäl - le kät - te, Ko - en piib - li raa - ma -

tust, Sest ta pa - neb mi - uu et - te Jee - su -

se suurt ar - mas - tust.

2. Kuidas laste eest ta kostnud, Ja neid hellast armastand,
Nende peale käsi tõstnud, Ja neid lahkest õnnistand.

3. Hingedel' ta appi jõudis, Nende wiga parandas, Ja neid
rõõmustada nõudis, Omaks wendeks nimetas.

4. Kuis ta wõttis ärdast waata Nende peal', kes koormatud;
Patustele abi saata, Et nad saaksid lunastud.

5. Ilka loen uuest jälle, Nutan rõõmu pisaraid. Kui ta
meel, mis truu ning lahke, Armastand meid wäetimaid.

6. Kuidas ta on hinged toitnud Waikselt waimu karjamaal,
Oma tallekest jootnud, Ise wainne ohwri Tall.

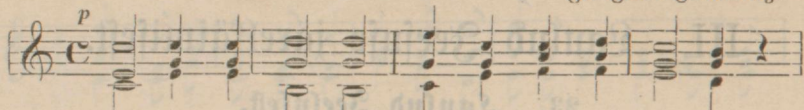
7. Aita et Su jalge ette Jõsand, ennast alandan, Silma -
weega end Su kätte Annan ja Su sülle jään.

Sakfatelest D. Henjel'i järele.

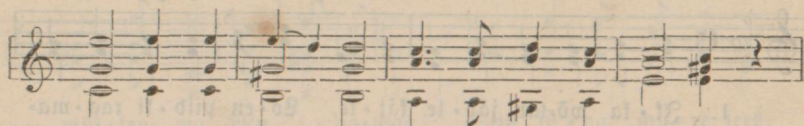
A. Paulsen. 40 laulu.

104.

Fr. Ferd. Flemming.

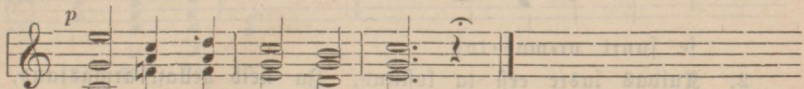
1. Jee-sus, mu Is-sand, kes sa tae-wa lüi-nud

Sa ta sin il-mas pal-ju wae-wa näi-nud.

D-le mu saat-ja fun-ni e-lu ot-sa-ni,

E-lus ja sur-mas-fi.

2. Kui sa muil lõpetanud ilma waewa, Saada siis ise randa
minu laewa; Et wõiksin mina Sinu juure tulla ka Laewasfe elama.

105.

1. Jee-sus, sull' e-lan, Jee-sus, sull' su-ren; Su o-ma

o - len, kas e - lan ehk su - ren.

2. Oh Issand, ole Muul' armuline! Saada, oh Jeesus, Mind taewa röömusse.

106.

Wits Nr. 139.

1. Kus on Jeesus minu elu? Minu armsam sõber ta: Ima temata on walu, Kust wõin teda leida ma? Minu hing on kurwaks saanud Patu pärast järgeste: Kus mu peastja Jeesus jäänud, Keda ihkan alati?

2. Kes muul' annaks tuule tiivad, Mis mind suure rutuga Üle maa ja mere wiivad, Oma Jeesust otsima. Kisenades, hädas, walus Otsin ikka Jeesukest, Süda pole rahul elus, Knni leian teda tõest.

3. Tema aitab ahastusest, Peastab patust, surmast ka; Kui mul kitsas kõigist küljest, Aitab ta mind armuga. Ei seepärast järel jäta Teda ikka otsimast. Nutes jooksin — oh mis häda! Hüüan, palun halebasta.

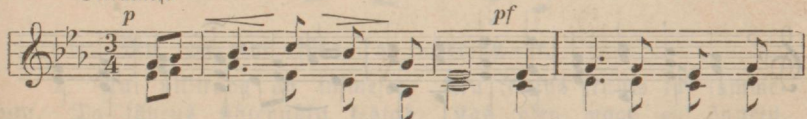
4. Armas Jeesus las' end leida! Minu süda otsib sind: Ära wõta ennast peita, Ära jäta maha mind. Küll siis wäga röömus olen, Kui sind leian, Jeesukest! Üksi sinule ma elan, Armastan sind südamest.

Sakiakeelest.

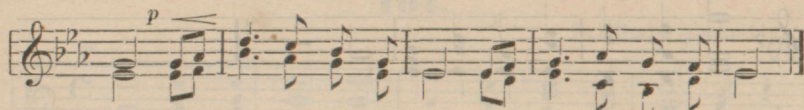
Paradiisi lillekehed.

107.

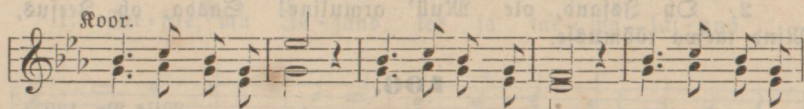
Südamest.

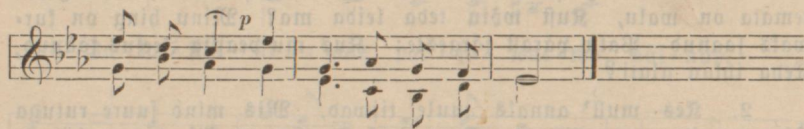
1. Mind hüü - ab Jee - su - ke: „Laps tu - le wäe - ti -

te! Muht lei·ad ra·hu küll, Ja tõid mis puu·dub sull.“

Jee·su we·ri nüüd fus·tu·tab mu süüd, Patt mis we·ri

pu·na·ne, Saab lu·me wal·gets·ki.

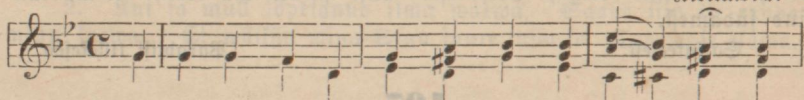
2. Mu sees ei ole head, Mis armu väärt, ja tead, Et üffi
sinu sees On minu õnnistus. Koor: Jeesu veri nüüd j. n. e.

3. Jah Jeesu veri tõesti Mind peseb patudest! Sa südant
uueks teed Ja kiivid pehmeks lööb.

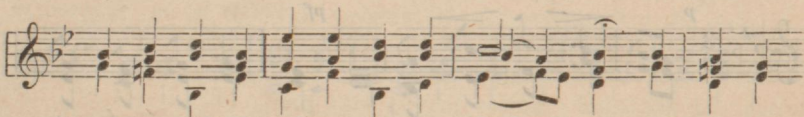
4. Kui viimne tund on käes Ja wa'im siit lahkumas Siis
hõiskas rõõmuga: Jeesus on minuga. E. M. Jakobson.

108.

Kirikumuus.

1. Mu Is·sand Jee·sus, kui mull sind ei o··leks, Kui

mu eest si·nu we·ri kost·mas po··leks, Mis mi·na

tõige - wi - let - sam siis teef . . sin? Ja tu - hu jäät . . sin?

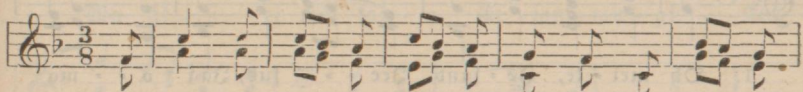
2. Ei teaks ma, kus hirmuga end peita; Kust teist nii armu -
rifast südant leita? Sind omaks abiks üksi tahan seada, Teist
pole teada.

3. Sind tahan tänada ma kõigest wäest, Sest armu olen saa -
nud sinu käest, Kui farjane sa minu järel käinud, Mind õndsaks teinud.

Sakfateelest Chr. Gregor'i järele.

R. E. Malm.

109.

1. Muu tõi - ge pa - rem sõbr on tae - was, Siin sõb - ru
Sest sel - le il - ma tüh - jas wae - was üks kius ja

pal - ju po - le - gi, See - pä - rasl kii - dan jul - ges.
wa - le a - la - ti.

te: Mu pa - rem sõbr on See - ju - fe.

2. Kui pilliroog on inimesed, Mu Jeesus truuv kui tamme -
puu, Ta sõbrus ühtepuhku kestab, Kas olen maas ehk õnnetu,
Kas nutan, naeran, — järgeste Mu parem sõbr on Jeesufe.

3. Ta mu eest ennast tappa andis, Mind ostis oma werega.
Ta hädas hoolt mu ette kandis, Nüüd kostab mu eest armuga;
Kui palun, kuuleb heldeste: Mu parem sõbr on Jeesufe.

4. Mu sõbr, sa andsid mulle südant, Mind omaks lapsaks
wõtsidki, Mind ikka oled armsaks pidand, Sa ustawaks jääd sur-
mani. Eks ma siis ütle diete: Mu parem sõbr on Jeesufe?

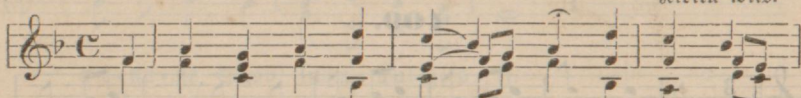
5. Ilm, sinu sõbrad jäägu sulle, Ei ma neid taga igatse.
Kui oleks tuhat waenlast, mulle Need kahju õige wist ei tee. See
kaltseb mind, kes tõeste Mu parem sõbr on, Jeesufe.

Saksakeelest B. Schmolz'i järele.

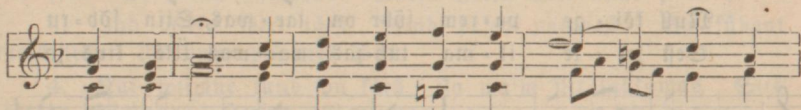
R. E. Malm.

110.

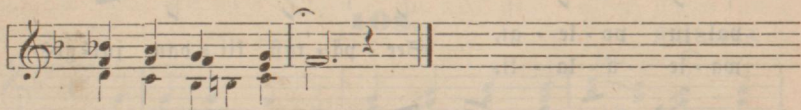
Kiriku wiis.

1. Oh mei - le, Is - sand Jee - - - sus, Jää o - - ma

ar - mu - ga, Et pa - ha - re - ti kur - - - jus Meid

ku - sa - ta ei saa.

2. Oh meile, Issand Jeesus, Jää oma sõnaga, Et sinu
Waimu wõimus Meid läidaks rõõmuga.

3. Oh meile, Issand Jeesus, Jää oma walgega, Sa kallid
tõe selgus, Meid ikka juhata.

4. Oh meile, Issand Jeesus, Jää ja meid õnnista, Sa jõudu,
wäge waimus, Meil' hästi laswata.

5. Dh meile, Jeesand Jeesus, Jää ja meid hoia ka, Et kurja waimu wõimus Ei ilmas wõitu saa.

6. Dh meile, Jeesand Jeesus, Jää oma abiga, Sest tulgu meile truudus, Rõõm, usu julgus ka.

Saksakeelest J. Stegmann'i järele

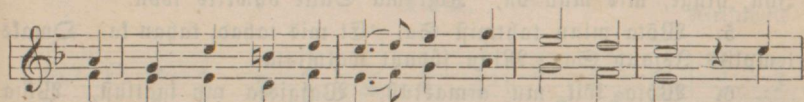
Lauluraamat.

111.

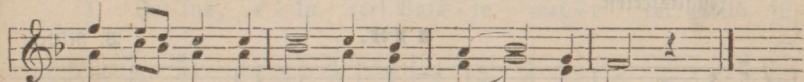
Eilcher.

1. Dh mi - nu käed nüüd wõ - ta Ja a - la - ti
Mind, ar - mas Jē - sand, saa - da Mu ot - sa - ni.

Ma üt - si ei wõi käi - a Et sam - mu - gi. Kus

ii - al käid, las' ol - la Mind üht - - la - si.

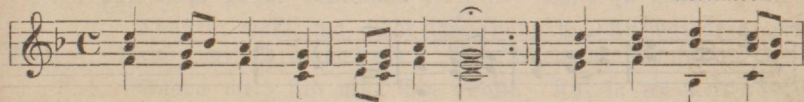
2. Mu nõtra südant hoia Sa armuga Ja teda rõõmus hã -
das Ka waigista. Lai' oma lait Su jalgel Nüüd hingata, Ei
taha näha mina Waib uskuda.

3. Eht mina ei saa tunda Su wäge küll, Sa õigel' teel
wõib saata Ka pimedal. Dh minu käed nüüd wõta Ja alati
Mind, armas Jeesand, saada Mu otsani.

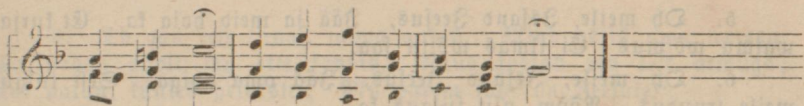
Saksakeelest. J. v. Hausmann'i järel C. Mickwitz.

112.

Kirikumuus.

1. Sul - le en - nast an - nan ma, Mi - nu e - - lu
Jee - sus, i - hu hin - ge - ga,

ja mu aeg Ol-gu si-nu pä-ralt kõik.

2. Võta minu käed nüüd Sa, Speta Sind teenima; Võta jalad, tee et nad Kui su käsud jooksivad.

3. Speta mu suud ja keelt Rääkima ja laulma Sull', Olgu sinu sõna mull' Magusam kui mesi küll.

4. Võta kõik mu vara Sa, Kõik mu jõudu, mõistust ka, Ihu, hinge, mis mull on, Kõik ma Sulle ohvriks toon.

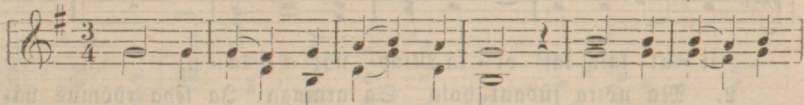
5. Võta minu tahtmist Sa, Et mis tahad, tahan ka, Omaks templiks Issand Sa, Minu südant valmistada.

6. Võta kõik mu armastust, Waigista mu igatsust, Võta mind, et jään ka tõest Sinu juure igawest.

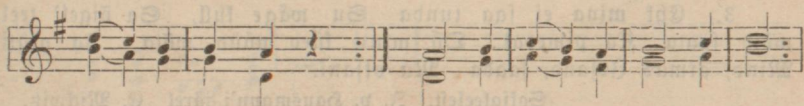
Ingliskeelest.

113.

P. Ritter.

1. Tu-ge-wad on Jee-su käed, Need mind i-ga-
Kui kõik sõb-rad lah-fu-wad Ja mind üt-si

wes-te hoid-nad,
ma-ha jäi-wad;

Ei mu Jee-sus lah-fu m'ust

See on mi-nu fin-bel troost.

2. Mõistab hukka waenlane, Kristus on mind õigeks mõistnud; Riisab kurat kurjaste, Jeesus teada ära võitnud; Tema kostab minu eest, See on minu kindel troost.

3. Ei mind üksti vägi või Tema armust lahutada; Tema sõna räägib nii, Kes võib selle vastu panna? Ei Ta iial lahtu m'ust See on minu kindel troost. Alaanmann.

24. Uisu laulus.

114.

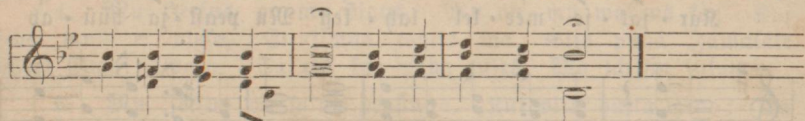
Kirikuviis.

1. Jee-sus, e - lu teel Pais - ta mei - e eel! Siis ju

jä - rel wii - bi - ma - ta Rää - me il - ma ef - si - ma - ta,

Kun - ni sa meid siit Ko - du - maa - le wiid.

2. Tuleb kannata, Siis meid finnita. Meie kaewata ei taha, Oigu põli kuigi paha. Wiimaks risti tee Wiib ju sinule.

3. Tunnen walu ma Ehk saan näha ka Kurwastades teiste häda, Anna waikselt kanda seda; Ditsa lõpmata Meele tuletata.

4. Saada meid siis nii Glu otsani. Kui ka tee meil' raskest lähets, Ets sa ole abimehets! Wiimaks wõtad sa Ufjed lahti ka.

Saksakeelset N. B. Zinzendorfi järele.

R. C. Malm.

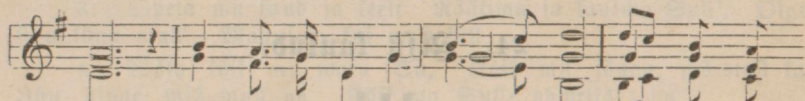
115.

Koor.

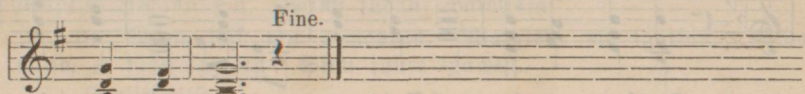
W. H. Doane.

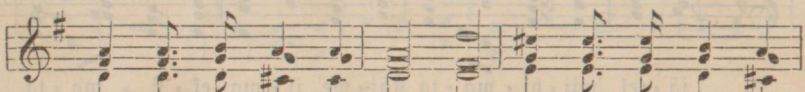
1. Jul - ge ma Jee - su hõl - - maš, Jul - ge ta rin - na

naal, Hin - ga - tes te - ma ar . . . mus, Tõi - bab mind

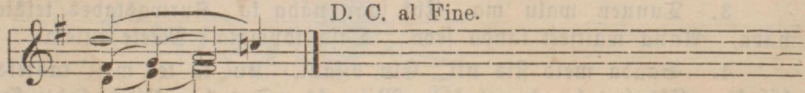
rõõ - mu heal.

Kar - jat - se mee - lel lah - fest Mu peast - ja hüü - ab

mind, Sä - ta kõi - o - ma jooks - mist, Ma sül - les fan - nan

sind!

2. Julge ma Jeesu hõlmas, Kõik mured unustes, Kurja eest olen warjus Jeesuse haawades. Ei kurvastus mind waewa, Ei kassipidi meel, Weel pisut seda aega Siin wiletsuse teel. Koor: Julge ma Jeesu hõlmas j. n. e.

3. Jeesus, mu hingelajul! Sa surid minu eest; Ma selle põhja peale Toetan igawest! Siin tahan waikselt oota, Kuni õõ möõda läeb Ja kulsfelt tõusew päite Meil' igaweste jääb. Koor: Julge ma Jeesu hõlmas j. n. e.

Inglismaa kirikulaul.

E. W. Jakobson.

116.

Wiis Nr. 1.

1. Kes wõib mind hukka mõista, Kui Jumal on mu poolt? Kes tahab wastu seista, Kui tema kannab hooli? Kui tema armu wari Mu ümber järeste, Mis wihameeste kari Wõib teha minule?

2. Nüüd tean ja usun seda. Ja kiidan julgeste, Et helde- mat kui teda Ei ole tõeste; Ja et ta igas asjas Mu ustaw abi- mees, Ja et ta kõiges hädas Nüüd seisab minu eest.

3. Ja selle usu põhi On Kristus ja ta arm, Ei ma siis farta tohi, Ei eksita mind hirm. Ma ise küll, mu elu Ei kõlba kuhugi; Mis Kristus annud mulle See maksab alati.

4. Mu Jeesus on mu õigus, Mu au, mu walgus ka; Kui teda mull ei oleks, Ei ilmas tohiks ma Siis püha Jumalale Weel filma näidata, Ja ees kui waha tules Ma lüeksin sulama.

5. Mu Jeesus on mind peastnud, Kui olin hukka läind: Ja weripunast pattu On lumivalgeks teind. Ma kiidan seda armu Ja loodan julgeste; Ei tunne kohtu hirmu, Et ma küll patune.

6. Waim tuletab mu meele Ja armu tõutust, Ja kiidab tema abi Ja tema halastust, Et temast ehitatud On mulle kena linn, Kus filmab seda näewad, Mis enne uskusin.

7. Seal mulle pärisoja On seatud algusest; Kui ilma pean jätma, Ei lau taewas läest; Kui siin ka nutma pean, Et rist mind wintsutab, Mu Jeesus, seda tean, Mind pärast rõõmustab.

8. Mu süda hüppab rinnus, Ei tunne kurbastust, Ja hõiskab
ikka peale Ja on täis rõdmustust. Mu Issand Jeesus Kristus See
on mu rõdmustus, Ja mis mind laulma paneb, On taewa õnnistus.

P. Gerhardt'i järel.

R. C. Malm.

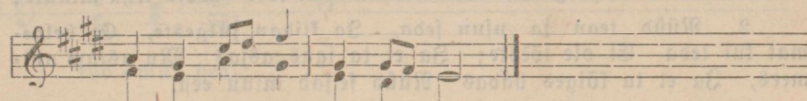
117.

1. Kü - si - te, mis mi - na tean? Mis ma vä - ga kal - liks pean?

Mis on mi - nu wa - ran - dus? Mis mu au ja suu - rus - tus?

Ris - ti pood - dud Jee - su - te.

2. Kes on usu põhjaks mull'? Kes toob laulu minu suul?
Kesse kannab minu süüd? Toob mull' Isa armu nüüd? Risti
poodud Jeesufe.

3. Kesse mulle elu loob? Kes mu waimu uueks loob? Kes mind
digeks, puhtaks teeb? Isa teendriks pühitseb? Risti poodud Jeesufe.

4. Kes mind trööstib filmawees? Kes mind faitseb häda sees?
Kes mu südant kosutab? Kes mu walu waigistab? Risti poodud
Jeesufe.

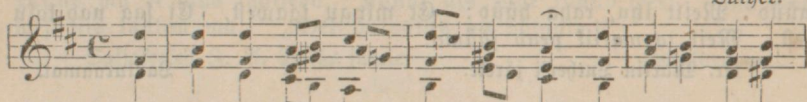
5. Kes mu surma kautab? Wiimses hädas awitab? Kes mind
oma riiki wiib? Ingli sarnatseks mind teeb? Risti poodud Jeesufe.

6. Nüüd te teate, mis ma tean, Mis ma väga kalliks pean:
Usun, elan, suren sell' Kes mind ostis enesel, Risti poodud Jeesufe.

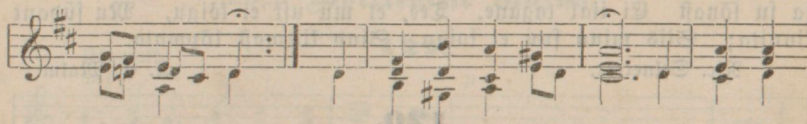
Schwedler, ümberp. G. Luiga.

118.

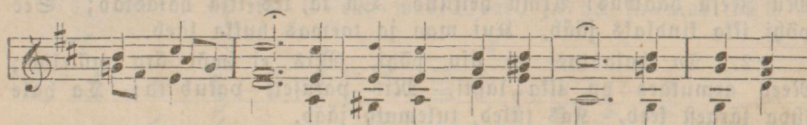
Luther.

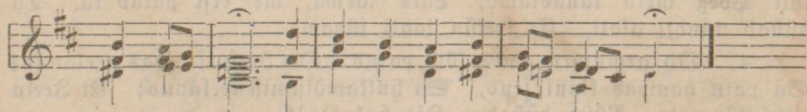
1. Meil' tu - leb a - bi Ju - ma - last, Kes i - ka vä - gem
Sa peas - tab hä - dast vä - ge - wast, Mis mei - e pea - le

ol - - - nud!
tul - - - nud. Küll ku - ri waen - la - ne Meid wi - kab

kur - jas - te, Sa tu - leb sõ - di - ma Nüüd ka - wa -

lu - se - ga, Ei o - le te - ma jar - - - nast.

2. Kõik meie nõu on tühine, Ei mõu meie wägi; See wõib
meid aita diete, Kes patust lahti tegi; Kes see on? küsib sa, Suur
Jeesus, koston ma, See Jeesand suurest wäest, See Jumal, kelle
käest Kõik wõimus meile tuleb.

3. Ehk oleks ilm täis kurapid, Kes tahaksid meid neelda, Ei
karda meie ühtegi, Küll Jumal wõtab teelda: Ehk olgu hirmus
meel Küll kurjal waimul teal, Ei siiski wõimust saa, Sest oma
sõnaga Küll Jeesus teda wõidab.

4. Suur Jumal teeb, mis tõutab, Ja tahab Waimu anda, Eht kuri selts küll ähwardab, Ei jõua wastupanna; Eht wõetasse nüüd. Meilt ihu, raha hüüd: Et mingu igawest, Ei saa nad kasu sest, Meil taewariik peab jääma.

Dr. Martin Luther'i järelse.

Sauluraamat.

119.

Wiis Nr. 1.

Mu Issand, anna armust Mull' jääda sinusse, Et ma sust ja su sõnast Ei iial tagane. Tee, et mu usk ei kõigu, Mu südant finnita; Siis minu suu ei soigu Sind kiitmast lõpmata.

Nic. Selnecker.

K. E. Malm.

120.

Wiis Nr. 60 eht 68.

1. Müüd olen mina põhja leidnud, Mis minu antru finnitab: Mu Jeesu haawus! Armu heitnud On ta, kes ikka halastab; See põhi ikka kindlaks jääb, Kui maa ja taewas hukka läeb.

2. Ta halastus on usu põhi, Mis ei wõi ära mõelda; Need armukäed on ikka lahti, Mis patusele pakub ta; Ta hale süda järgest teeb, Kas tuled, tulemata jääb.

3. Ei meie pea hukka saama, Meid Jumal tahab aidata. Saks tuli Boeg meid lunastama, Laks taewa, me eest pakub ta. Ta hüüab mindki alati, Et teeksin lahti südame.

4. Oh armumeri, mis kõik patud On Jeesu surmas neelanud! Sa patu haawab finni seud, Sa hukkamõistmist keelanud; Et Jeesu weri lõpmata Müüd hüüab: „Issa halasta!“

5. Su peale tahan usus loota, Su were sisse wajuda, Sult patu waewas abi oota, Su südamesse waadata: Sealt ühtejärge leian ma Suurt halastust, mis oisata.

6. Kui igast tööst ma wiga leian, Mis olen teinud ilma peal, Siis Jeesu ette maha heidan. Kõik kiitlemine kaub seal: Sest üksi tunnen rõõmustust, Et Jeesus on täis halastust.

7. Mis Jeesus tahab, sündku ikka, Sest tema rohkest halastab. On see mu meeles, pole wiga, Ta minu südant waigistab. Kas rõõmu mul eht hända weel: Ma loodan halastuse peal!

8. See põhja peale tahan jääda, Senni kui elan ilma peal,
Muud ma ei taha igatseda, Kurni üks liige liigub weel. Küll iga-
west siis laulan ma: „See halastus on põhjata!“

Saksakeelest J. A. Nothe järele.

Lauluraamat.

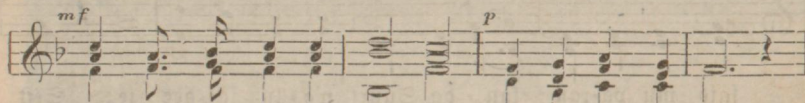
25. Võitlemise laulud.

121.

Clavalt.

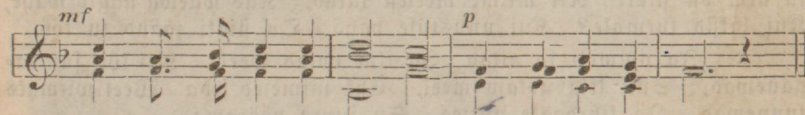
1. Är-ka, oh riis-ti-rah-was! Waat', ju-ba ku-mab koit!

Wõit-le-ma o-le wah-was, Mei-e käes on wõit!

Wal-mis-ta wa-ra tee-le Ja pa-ne wõb-le wõb: —

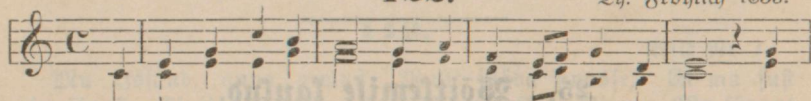
Wee-reb ju päi-fe õb-le, Siis on ot-sas tõb.

2. Lõuse siis, tõtta tõbble! Lõunaaeg juba käe! Ets sina Jee-
fufese Glu anda tõi? Kristuse risti külge Viha ja himud lõb: —
Weereb ju päife õble, Siis on otsas tõb.

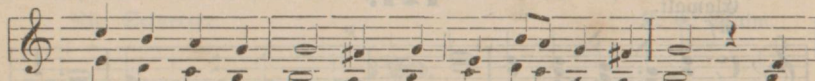
3. Üks, ju õhtu jõuab, Lõpmas ju palaw päem! Kõik meie
jõudu nõuab Wiimse aja waem. Tungi siis wahwast peale, Runni
meel walgus tõe: — Weereb ju päike ööle, Siis on otsas tõe. —
Inglismaalt. R. Holst.

122.

Th. Fröhlich 1833.

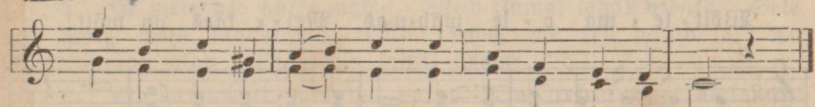
1. Kui kõik ka ta-ga-nef-sid, Ei ma sust ta-ga-ne, Kui

tä-na-ma-ta jääf-sid, Ei mi-na se-da tee! Sa

said mu pä-raft kan-da Suurt wa-lu jär-geē-te. Eest

ta-han sul-le an-da Kõik o-ma sü-da-me.

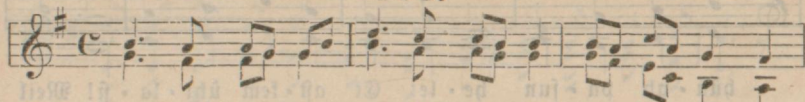
2. Nutt kipub ikka peale, Kui mõiten, mis sa teind, Ja et
su arm on siiski Mii mitme meelest läind. Kas waewa nägid wähe,
Kui läksid surmale? Kui unustuse pähä On siiski jäänd su tõe.

3. Ja ommeti sa aitad Ja ikka ootad weel; Kui kõik sust ta-
ganewad, Sull ikka ustaw meel. Ehk inimesed jeda Weel wiimaks
tunnewad, Ja libedaste nuttes Su juure pöbrawad.

4. Ma olen sind nüüd leidnud, Oh ära jäta mind! Su ar-
mastus on wõitnud, Nüüd ma ei lase sind! Küll wendadele filmad
Kord lahti peasewad, Siis nemad ka su hõlma Ja sülle ruttawad.

Fr. L. v. Hardenberg'i järele R. C. Malm.

123.

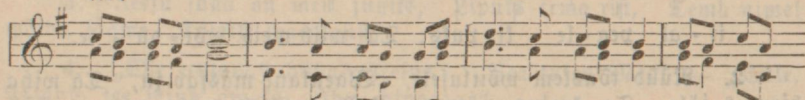

1. Mi - na nõu - an, et ma jõu - an Jee - su jä - re .
 Tal - le tõt - tan tüh - ja jä - tan: Tae - wa wiib mu

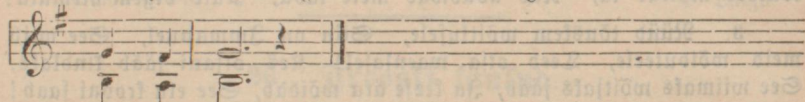

le!
tee!

Wä - sin ma, siis wä - gew Ta, Ei mind la - se

Ian - ge - da. Lei - gel' hä - bi! Tun - gi lä - bi it - ta

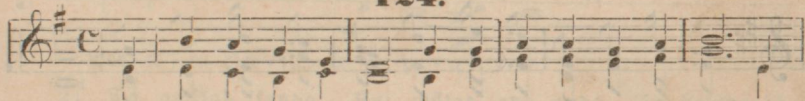
froo - ni - le!

2. Tema hüüab, sulle püüab Anda õnnistust, Jäta maha
 selja taha, Mis toob wiivitust! Kes ei võida diete, Ei see jõua
 kroonile! Sest ma jätan kõik ja tõttan Tema troonile.

3. Jeesus, aita liha võita Viimaks koguni. Keela ilma,
 pööbra ilma Seatud märgile! Sinu sõna elu toob, Sinu Waim
 mind uueks loob. Taewa kanda, krooni anda Uksi sinu tõe.

Hiller, ümberp. R. Hölft.

124.

1. Nüüd tõus - kem wõit - lu - se - le Ust - li - kud hul - ga - ni! Ju

hüü - ab pa - sun he - le: Et ast - kem üht - la - fi! Meil

See - su rist on li - puks, Ta poo - le hoi - a - me, Kes

ii - al pea - le fi - puks: Ta wiib meid wõi - du - le.

2. Müüd tõuskem wõitlusele, Waenlane mässab ju, Ta wiha hirmus jäle, Ta kurjus püüatu. Küll wehkleb wana madu, Küll lõukoer mõirab ka, Nad nõudwad meie kadu, Kuid olgem hirmuta!

3. Müüd tõuskem wõitlusele, Siin on Immanuel, See wiib meid wõiduteele, Teeb otja waenlase! Kes otjani jääb kindlaks, See wiimaks wõitjaks jääb, Ja kesse ära wõidab, See elu krooni saab!

Inglismaalt.

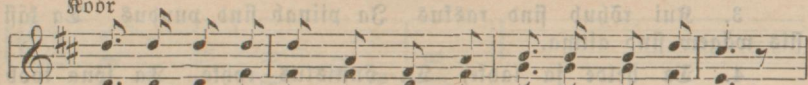
G. Luiga.

125.

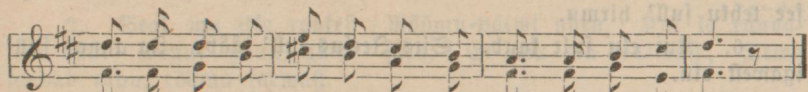
1. Wen - nad, waat - fe, lip - pu tõs - tab Mei - e fu - nin - gas,

Uu - el jõu - ul Ol - gem wal - mid, Wap - rad wõit - le - mas:

Koor

„E - da - si!“ nii rõõm - sasti hüü - dem: „Du - mal mei - e - ga!“

E - lu - troo - ni kät - te püü - dem Saa - da hoo - le - ga.

2. Waatkem kuidas põrgu wäed Maa peal möllawad, Mõni meist ju maha langes, Olgem südikad.

3. Jeesu sõna on meil juhiks, Lipuks tema rist, Tema nimel wõidu saame Rõigist waenlastist.

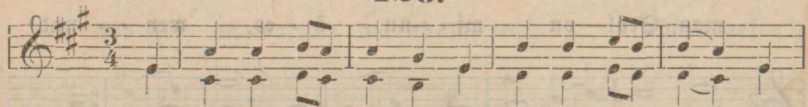
4. „Ole ustatw,“ hüüab Jeesus, „Pea tulen Ma.“ — „Tule, Isand, tee mind omaks Ihu, hingega!“

Inglisekeelest.

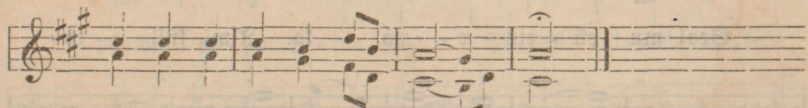
G. Luiga.

26. Troosti laulud.

126.

1. Rõik mu - red ja wa - lu, Mis wae - wab su e - lu, Sa

wee - re - ta Jee - su - se pe - a - le.

2. Ta awitab kanda, Kui wõtab end anda Ta haleda sü - dame peale.

3. Kui rõhub sind raskus Ja piinab sind puudus, Ja käsi
siis wägew sind aitma.

4. Ja helde ja lahke, Ja õnnistus rohke, Ja sõna toob
taewalift rahu.

5. Kui surma õõ waemab, Ja warjab ja walmab, Sest ärge
see tehku sull' hirmu.

6. Kui elu sult kaub, Siis Jeesus sull' jääb, Ja annab sull'
igawest elu.

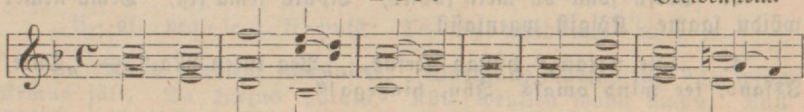
7. Siis rõõmuga fanna Sa risti, ja anna End Isjanda
Jeesuse hoolle.

Saksakeelest.

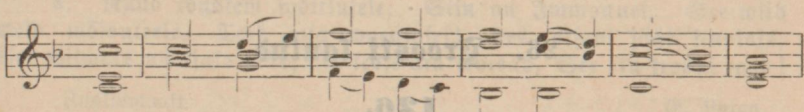
G. Rojenberg, Karsti köster.

127.

Breidenstein.

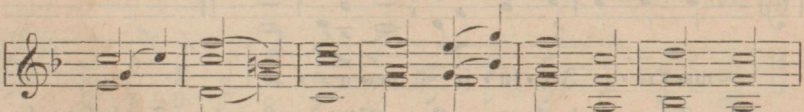
1. Kus ma Te - da lei - - an, On mu i - sa -

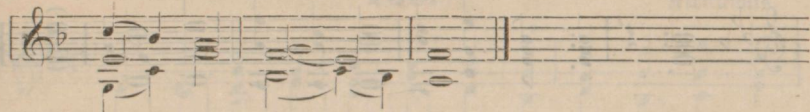
maa, Seal on mi - - nu õ - ed, wen - - nad,

Seal mu pä - ris o - - ja ta. Ilm küll ih -

tab pal - - ju; Is - sand on mu laul, ja

on mu kal = = = ju.

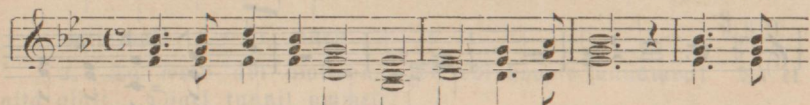
2. Seal ma iika rohkest Rõõmu-päiwi näen, Kui ta ^{raisi} randa-
kepi naal Kurni haua äärde läen, Ei ma tea waewast; Tema
saadab rahu, rõõmu taewast.

3. Ja kui wiimsel õhtul Mind siit hüütakse, Kitsa wärawate
läbi Lähem isamajasse, Wihkusid kõik kandwad Seal, kus kandleb
auu Tallel' andwad.

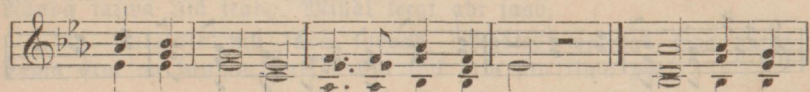
Saksakeelest.

128.

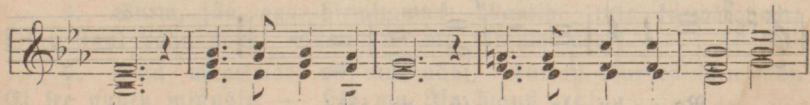
G. Malan.

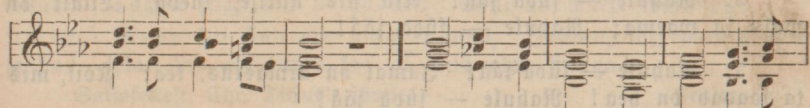
1. Mi-nu sü-da loo-da Is-san-da peal! Kõik ta

hoo-leks an-na, Te-ma ai-tab teal. Küll tõu-seb

päew, ol-gu pi-me õõ. Pärast tal-wet tu-leb

if-ka fe-wa-de. Mu-res ja wae-was ja hä-da

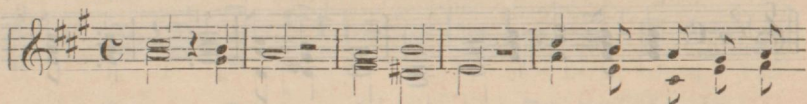
sees, küll sind i - fa ai - tab truu a - bi - mees.

2. Minu süda, looda Issanda peal! Kõik ta hooletis anna, Tema aitab teal. Ous häda suur, suurem Peastja weel, Ei ta arm sind jäta, julge on su meel. Sest ennast annan Su kätte ma: Ar - must peasta mind, Vägistegija!

Sakfateelest.

G. J. Rinne.

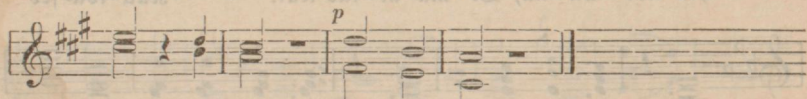
129.

1. Ra - hu - le — sü - da jää! Närt - sib küll mõ -

ni - gi loo - tus, Pe - tab sind i - - lu - sam oo - tus, —

Ra - - hu - le — sü - da jää!

2. Rahule — süda jää! Ära siis nurise, kaeba, Eiialt on walu ja waewa; Rahule — süda jää!

3. Rahule — süda jää! Jumal on armastus, tea: Kõik, mis ta saadab on hea! Rahule — süda jää!

Sakfateelest.

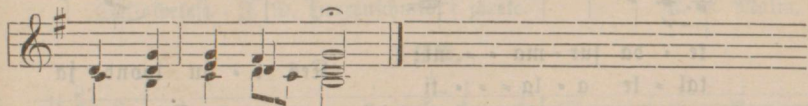
Ümberp. G. Luiga.

1. Wa · hest far · dan, wae · ve ru · mal, Et mind ma · ha ·

jät · nud Ju · mal. Müüb see pea · le kind · laks jään: Kü · lap

wii · maks a · bi näen.

2. Ta wõib abi awitada, Et wõi hoopis unustada! Ta ei aita alati, Digel tunnil ommeti!

3. Kas üks Isa kõhe annud, Kõik mis lapsed himustanud? Mõnda taewa Isa teab, Millal keegi abi saab.

4. Julgeste mu süda loodab, Raskest waewas teda ootab. Tema arm on suurem-weel, Kui kõik arm siin ilma peal.

5. Kurat tagane nüüd minust, Et saa jägu sa mu hingest! Tule, wiletsus ja rist! Sest mind peastab Jeesus Krist.

6. Surm, jää aga hirwitama! Maailm, tule kurwastama! Olgu sinul paha meel, Jumal on mu sõbraks weel!

7. Siin maailmas on mul häbi, Kurjast kõnebest käin läbi. Ei see puutu minusse. — Eks mu Isa õigust tee!

8. Siin maailm mind paljaks fisub. Kas ta minult taewa riisub? Taewa jääb mu pärandus! Seal on waeße warandus.

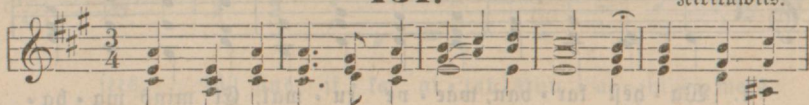
9. Muud kui sind mu hing ei taha, Issand, kõik muu jäägu maha! Elan siis ehk suren ka, Sunnis olen sinuga!

Saksakeelest, Chr. Titius'e järele. Rentmann.

27. Rõõmu laulud.

131.

Kirikumuus.

1. Hing, eks ja Issan dat wõ = ta tii = ta? Ma tii dan
Ae = ga ei ii = al ma ta = ha wii = ta, Waid lau = lan

- te = da sur = ma = ni; Kes i = hu loond ja
tal = le a = la = = ti

- hin = ge ka, Kii = de = tud saa = gu lõp = ma = ta: Hal = le = luu =

- ja, Hal = le = luu = ja.

2. Würstid on kadunud, naefest sündind, Nad jälle põrmu lähewad; Nendegi nõuud on puhast kadund, Kui nemad hinge heidawad. Et loomalt abi sa ei saa, Jumalalt wõta paluda. Halleluuja, Halleluuja.

3. Õndsaks, jah õndsaks sind tuleb panna, Kui sinu abi Jumalas; Usust sa pöörata end ei anna, Su lootus seisab Issandas. Kell Kristus abiks alati, Nõuuta see ei olegi. Halleluuja, Halleluuja.

4. Tema on taewa ja maa ja mere Ja nende täiuse ka teind; Rõõd, mis ta meie heaks määrand ära, On ifka hoopis tõeks läind. Ta, kes maailma kuningas, Alati usku pidamas. Halleluuja, Halleluuja.

5. On neid, kes kõveruist kannatawad, Siis tema neile digust teeb; Näljatsed tema läest seda saavad, Mis toiduks neile tarmis läeb; Kes finni seutud, peastab ta, Kosutab kõiki armuga. Halleluuja, Halleluuja.

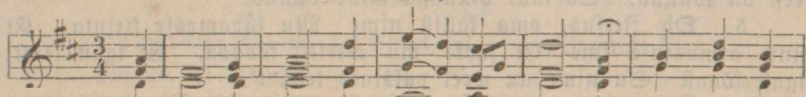
6. Nägemist soovib ta pinedale, Ja kõverdatuid ülendab; Leiab ta digid, siis tema pale Neil' armastuse ilmutab. Ta seisab wõõra, lese poolt, Laste eest kannab armu hooft. Halleluuja, Halleluuja.

7. Kiitke, oh rahwas, ta kõrget nime, Kell õht on, hüüdku lõpmata: Suur on mu Jumal, ta töö on ime, Kes wõib kõik üles rääkida! Seft kiitke, wagad, rõõmuga Issa ja Poega, Waimu ka! Halleluuja, Halleluuja.

Sakfateelest. J. D. Herrenschmidt'i järele.

R. E. Malm.

132.

1. Ma lau-lan ar-mas-tu-se wä-ge, Mis Jee-su,

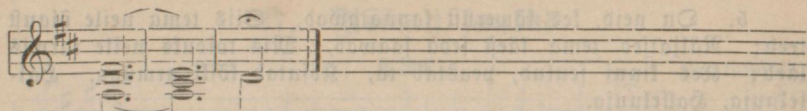
ses on il-mu-nud, Et ta mind hal-ba loo-ma

wä-ga on ar-mas-tand ja ot-si-nud. Ei to-hi

mi-na ae-ga wii-ta, Waid se-da ar-mu ta-han

fii . . . ta.

2. Kui armas mina olin sulle, Kui wäga helde olid sa; Kui mina mõtlen sulle peale, Siis läheb süda sulama. Sa kallid arm, mind nõudsid sina, Su omaks pean jääma mina.

3. Sa oled mu, ma muud ei taha, Ja sina nõuad üksi mind; Kõik loom, kõik rikkus jäägu maha, Mu süda otsib aina sind. Sult saan ma rõõmu, kallist rahu, Mu sisse muu kui sa ei mahu.

4. Ma annan, Jeesus, sinu kätte, Nüüd oma elu, südame; Sest sina andsid minu ette Ka oma elu surmale. Su weri minu eest on kostnud, Sa kalli hinnaga mind ostnud.

5. Oh Jeesus, oma kallist nime Mu südamesse kirjuta, Et sinu armastuse ime Ei saaks mu meelest kaduda, Et igast teust, igast sõnast Su nime au veel paistaks kenast'.

6. Kui mina palun sinu nimel, Siis Isa süda lahti läeb; Ja tema sees kõik jah ja aamen, Et süda aina rõõmu näeb. Kui patune kõik seda teaks, Siis ta sind armastama peaks.

7. Mu Jeesus, sind ma tahan kiita Kui armastuse hallikat, Sust armastuse jõgi jookseb, Rüst oma rahwast kosutad, Kes järgeste sind kummardawad Ja rõõmsaid põlwi nikutawad.

Saksakeelest. G. Tersteegen'i järele.

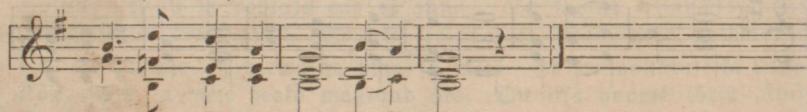
R. C. Malm.

133.

Silcher.

1. Oh Jee - sus sa, Mind ar - mas - ta, Siis o - len ih - ka

rõõ - mus ma Ja mu - re . . . ta.

2. Sa armastad, sa armastad Ka taemas seal auujärje peal
Weel omaksid.

3. Nüüd annad sa, ja kingid ka, Rõik hüüt ja head, ja mu-
retsed Ja kannad hoolt.

4. Ja mind, mind ka sa armastad, Mind hoiab sa, sest olen
ka Nii rõõmus ma.

Sakfateelest Hey järele.

C. Mickwitz.

134.

Sirikuvits.

1. Oh wõt-kem Ju-ma-lat Suust, sü-da-mest nüüd kii-ta,
Kes juu-ri as-ju teeb, Ja te-ma-le auu näi-ta,

Kes e-ma i-hust ju Meil' tei-nud pal-ju head, Ja

praegu hoid-wad weel Meid te-ma ar-mu käed.

2. See armas Jumal nüüd Hoolt ikka wõtku kanda, Meil'
rõõmsaid südamid Ja kallist rahu anda. Ta pidagu meid ka Siin
üles armsaste, Ja wõtku häda käest Meid peasta helbeste.

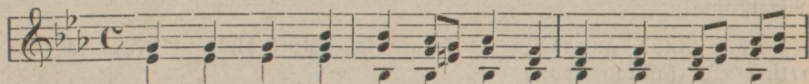
3. Au olgu Isale, Mu suure Jumalale, Ja tema Pojale,
Mu auukuningale, Ja Pühal' Waimul' ka, Kolmainul' algusest,
Kes oli, nüüdki on, Ja jääb ka igawest.

Sakfateelest M. Rinkardt'i järele.

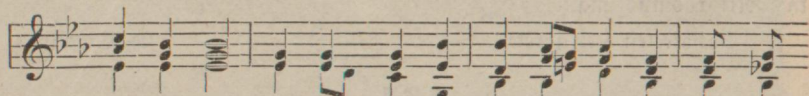
Lauluraamat.

(Meie laulub.)

135.

1. Tõst - kem rõõm - jaast' lau - lu hea - li, Täit - ku tä - nu

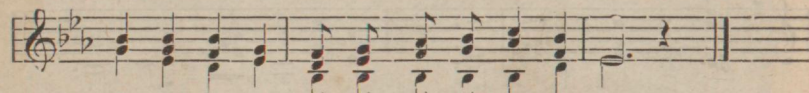
fü - da - mid. Ju - mal i - se mei - e J - sa, Lap - siks
Koor.

hüü - ab pa - tu - sid. Rõõmsad ol - gem, rõõm - sad ik - sa,

Päi - te pais - tab rõõm - sad - te, Ju - mal i - - se

mei - e J - sa, rõõ - mus mei - e e - lu - tee.

2. Ta meid kannab Jsa kättele, Rinnitab meid koorma all; Tema
Püha Waimu vägi Wõitu annab rõditlejal! Koor.

3. Kui me temast taganeme, Jääd meil päike pimedaks, Kohe
meie komistame, Tee läeb kurwaks koledaks. Koor.

4. Aga õiged haljendawad Ja on rõõmsad alati, Sest nüüd
armastagem Jeesust, — Patust pöörgem koguni! Koor.

Saifakeelest.

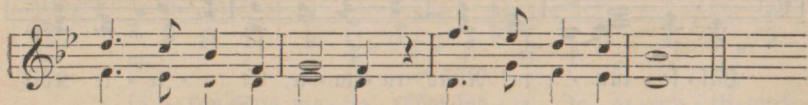
R. Golst.

28. Wennalikust armastusest.

136.

1. Kes on mi-nu wen-nad? Kes mu õ-ed on?

Need on Jee-su liit-med, Need nad id-est on.

2. Karjake, see weike, Karjast tunneb ta, Hüüab maa peal teda: Snnistegija.

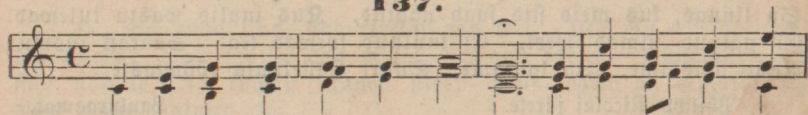
3. Need on lapsukesed, Sündind Jumalast, Kes kord taewas saamad Temalt auustust.

4. Need on minu wennad, Need mu õed on. Ika jälle ütlen: Jah, need tõesti nad on.

Inglismaalt.

29. Laulud igawesest elust.

137.

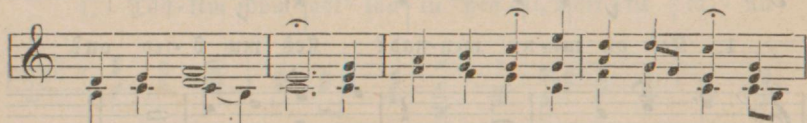
1. „Ar-ga-fel“ nii wa-hid hüüd-wad Ja lin-na. kõr-geft
Sü-da-õõ on kät-te jõud-nud Ja wa-hi-me-hed

tor-nist laul-wad: „Je-ruu-sa-lem, oh är-fa-fa!“
on ju hüüd-wad: „Oh tar-gad neit-sid, tõu-s-ke-fa.“

Ja wõt = fe lam = bid nüüd, Sest peig = mees oo = tab teid!

Hal = le = luu = ja! Nüüd ru = ta = ke, Et o = le = te rōdit

wal = mis pei = u = pul = ma = le!"

2. Wahib laulwad, Siion kuuleb, Ja süda wäga rõõmusteleb,
Ja ärkab, tõuseb rutuga; Peigmees tuleb taewast auus, Ning armu
wäes ja taewa jõuue, Ja walgus paistab selgest ka. Oh tule, kal
lis peig! Oh Jeesus, Jsa Poeg! Hosianna! Ju tuleme Nüüd
peiule Ja kalli rõõmu lauale.

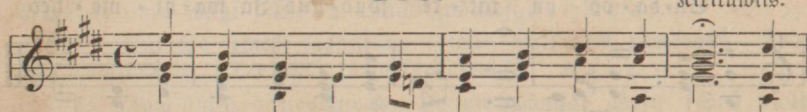
3. Kiitust laulgu meie heale, Auu, kiitust taewa hulga kee
led, Et hüüdku, kandleb, pasunad! Wärawad on pärlist tehtud,
Su linnas, kus meid siis saab nähtud, Kus inglid wastu tulewad.
Ei näinud silmad weel, Ei kuulnud kõrwad teal Säärast rõõmu;
Nüüd hõiskame, Ja laulame Suurt Halleluujä rõõmsaste.

Philipp Nicolai järele.

Lauluraamat.

138.

Kirikuwiiis.

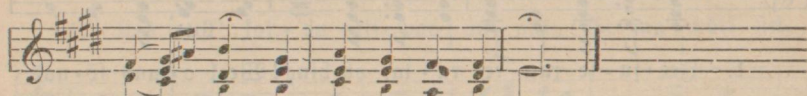
1. Je = ruu = sa = lem, sa pü = ha tae = wa linn, Ma
Et ma ford si = nu sis = se jōu = ak = sin; Mu

oo - tan wa - lu - ga, Kõik il - ma maad ma
 jü - da ra - hu - ta.

jä - tan Siis ma - ha rõõm - sas - te, Ja ar - mu - tii - wul

tõt - - tan Siit ä - ra, ü - les - se.

2. Oh kallid päew, veel kallim tuunike, Oh millal jõuab sa?
 Et minu igatseja hingeke Saaks ilmast lahkuda. Ma seda Jumalale
 Siis tahan uskuda, Et oma päris maale Wõiks minna elama.

3. Ja silma pilgul tõusen ülesse Siis taewa poole ma, Ja
 minust jääwad maha kaugele Maailm ja häda ka. Hing ülespoole
 nõuab Elia wanfriga, Ja ingli wägi jõuab Ta wastu lauluga.

4. Sa püha linn, sind teretab mu feel, Uks mu eest lahti tee!
 Ju ammust ajast igatseis mu meel Su auu järele. Müüd olen ma
 sind näinud Ja rõõmu tunneb silm; Kõik waew on otja läinud,
 Mis mulle saatnud ilm.

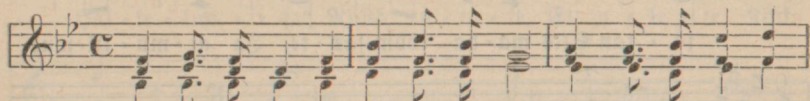
5. Mis püha rahwast, kenasti' ehitud Ma näen sealt tulema?
 Meid Jeesuse ärawalitud, Kes pestud werega. Meid saadab tere-
 tama Mu wastu armuga. Mind sinna juhutama, Kus pean elama.

6. Waat', prohwetid ja püha wanemaid, Kõik ristikogudust,
 Meid, kes siin risti iket kanda said Ja palju wiletsust, Ma näen
 aukroonid peas Ja walge riidega Seal taewaliste seas Kui tähti
 hiilgama.

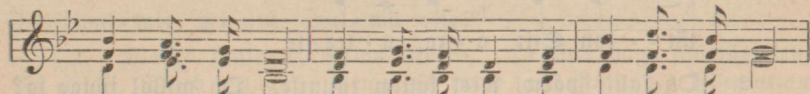
7. Kui ma siis viimaks paradiisi saan Ja rahu paika näind,
Siis rõõmsa suuga mina kuulutan, Mis Jeesus mulle teind. Ma
Halleluuja laulan Siis suure healega, Ja Hosianna hüüan Siis
ilma lõpmata.

8. Ja rõõmu kõla, pasunate healt Ja laulu helinat On iga-
weseft ajast kuulda sealt, Et taevad kõlavad. Kui laulsid seia
maale Kõik inglid südamest, Kii meie: Jumalale Au olgu igavest'.
Saksakeelest Meyfart'i järele. R. E. Malm.

139.

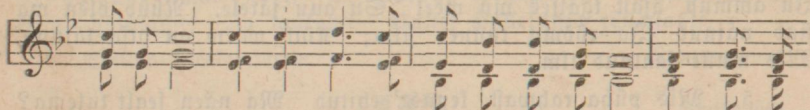
1. Jee - su - se juu - re ru - ta, oh hing! Veel o - maš kõ - nas

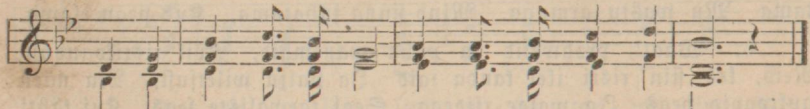
tut - sub ta sind; Jah, mei - e kes - kel sei - sab ta sin,

Hüü - ab: oh tul - ge kõit! On - nis, õn - nis saab see

o - le - ma, Kui me tae - was suu - re rõõ - mu - ga, Seal ing - li -

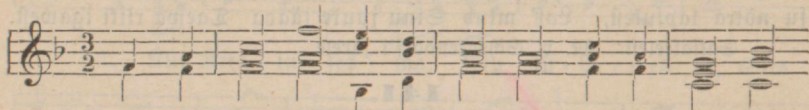

te - ga kõit lau - la - me, Auu hii - rust Tal - le - le.

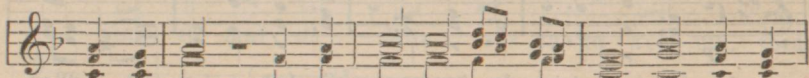
2. Tulge kõik waesed, waewatud nüüd! Jeesus teil' pakub armu ja hüüd, Andeks ta annab kõik teie süüd, Tule, oh kadund hing! Koor: Dnisk, j. n. e.

3. Tänaigi pakub ta armu weel, Tahab meid saata õiguse teel'. „Tulge nüüd kõik“ nii kõlab ta heal, Tule, oh armas hing! Koor. Inglismaalt. Klaanmann.

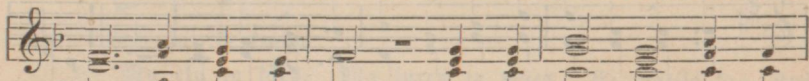
140.

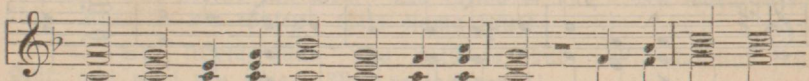
1. Kes muul' toi - du - tii - wad an - nab, Et ma wõik - sin

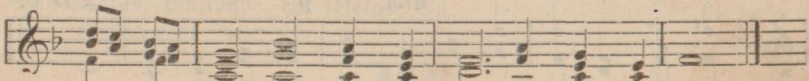
len - na - ta? Kes mind I - sa kot - ta kan - nab, Tae - was -

se, Kus ra - hu - maa? Kus need i - ga - we - sed

lil - led Pa - ra - dii - sis õit - se - wad, ja kus kõik need

õnd - sad hin - geb, Tae - wa rõõ - mu mait - se - wad.

2. Rahus waitfelt kui Maria Istuffin Ta jalge ees, Sõõk - sin Tema elu manna, Mis ei ole ilma seest. Kui muul küll siin

aega oleks Tuhat aastat elada, Mis sest kõigest kasu tuleks, Kui ma taevasse ei saa?

3. Sellepärast, armas Jeesus, Sinu hoolets annan end, Tee siis minuga kui tahad, Rõõmusta ehk nuhile mind. Kui ma aga sinu juure Saaksin taeva elama; Ei mull sest siis kahju ole, Kui ma täna sureks ka.

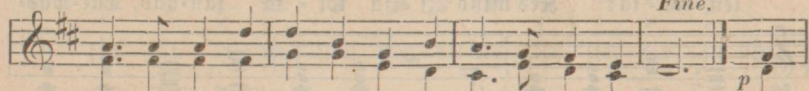
4. Minu elu siin maailmas Olgu viht ehk lühike, Päris elu alles taemas Sinu juures, Jeesufe. Dh siis õnnista ja hoiu Mind, fu nõtra lapsufest, Laf' mind Sinu juure jääda Taeva riiki igawest.

Saksakeelest. M. v. Schenkendorf'i järele.

141.

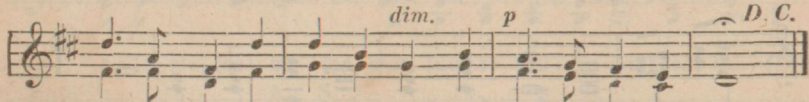
1. Ko-du-maa, ko-du-maa! J. lus o-led sa. Ma
Fine.

i-gat-sen su jä-re-le, Dh õn-nis ra-hu-maa! Üks

ma-ja-li-ne o-len ma, Ja wõe-ras il-ma peal, Seal

tae-was on mu ko-du-maa, Mu sü-da jär-geft seal.

2. Taevasse, taevasse Üles waatan ma, Mil jõuan Jeesu järele Ma senna elama? Küll raske on mul wõidelda Siin kurja ilma sees: Ja wäga kitsas elada Siin reisteltides.

3. Peagi lõpeb see Prooviaeg siin ka, Ja isamajas igawest
Siis õnnis olen ma. Mis pole ükski inime Siin felle ilma peal
Ei kuulnud ega näinudki, Saab mulle osaks seal.

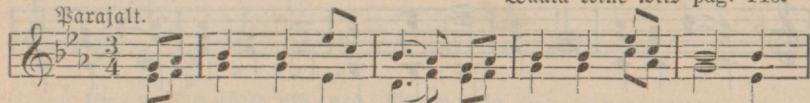
Inglismaalt.

E. M. Jakobson.

142.

Waata teine wiis pag. 146.

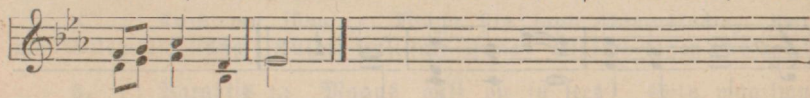
Parajalt.

1. Kui Kris - tu - ses ma, Mu sü - da - mes ta, Siis

täi - est mul on Siin ra - hu ja rõõ - mu, Seal

õnd - ju - se kroon.

2. Mu elu ta käes, Ma suren ta wäes, Ei wäriſe ka, Kui
wiimati kohtusse Kutsus mind ta.

3. Kui Jeesus mu Pea, Ma surma ei näe, Mu waew sureb
küll, Kuid ise ma tõusen Siis elama sull'!

4. Seft sureta nüüd Mu patu ja süüd, Mis lahutab suft
Kõik, mis weel mu oma, Mis roojane must!

5. Siis sureb mu surm, Siis elab mu põrm, Mis suremata,
Siis äratad, muudad Ja seletad Sa.

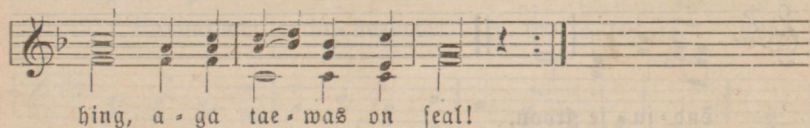
Saksakeelest.

R. Holst.

143.

1. Kus lei - ab hing ra - hu - maad, tu - hu ta jääks? Kus war - ja - wa

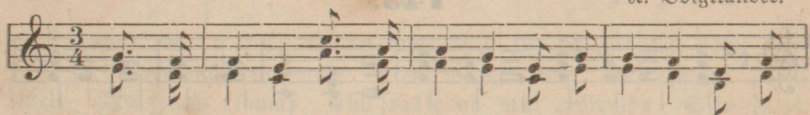

2. Oh, põgene ilmast, et kodumaa näed! Su pärismaa ilus, täis auu ja head. Jeruusaleml üleval kullane linn, Et's pruubil seal kodumaa, rahu ja õnn? Jah, jah, jah, jah üksines ta Wõib hingele olla ta kodune maa.

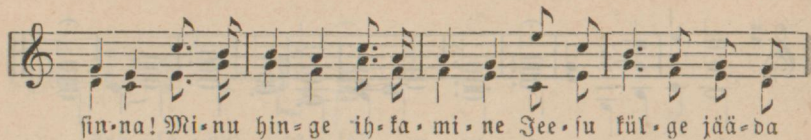
3. Seal Jeesuse juures, kuis õnnis siis ma, Mind patt ega surm enam waewata saa. Seal teretab tulijaid inglite heal, Seal heliseb alati kandlite keel. Seal, seal üffi taewalik õnn, Jah, Jeesuse süles mu kodumaa on. Inglismaalt.

144.

R. Voigtländer.

1. Las' mind min-na, Las' mind min-na Jee-su juu-re tae-wa

2. ∴: Kallis valgus, ∴: Päike, kell on kuldne selgus, Millal saan su juure tulla, Bagadega rõõmus olla Ja su palet waadata?

3. ∴: Oh kui ilus ∴: On küll ingli laul ja kiitus! Oleksid mul tuule tiivad, Mis mind lendes läbi viivad Siionisse täna weel!

4. ∴: Kuis mu süda ∴: Wäga siis saab rõõmustama, Kui ma Saleemiße sinna Kuldse uulitsate linna Ütskord lähen Jeesuga!

5. ∴: Paradiis ∴: Magus wili on su sees! Siin maailma kõrbes käies Ohlame, oh Issand palwes: Wii meid Paradiisi pea!

Saksakeelest.

G. Knat, ümbp. F. Hörchelmann.

145.

Rahwawiis 15. aastajajast.

1. Nüüd Ju-ma-la-ga! wiim-ne tee On kae, see wiib find

ra-hus-se. Kes e-lu an-nud, wõt-tis la, Et mi-ne

sa, et mi - ne sa, Ei sün - ni sei - a wii - bi - = da.

2. Dõmajaks muidu oli ilm, Kus head ja kurja nägi film.
Müüd pangu ukse finni ta, Sest rändaja Dn rutand toju minema.

3. Kell, hingamise päewa sa Müüd kaunist' sisse helista! Kui
lõpend argipäewa rist, Eks hingamist Meil' walmistanud Jeesus Krist!

4. Küll wäga õnnis on see mees, Kes hinge heitnud tema sees,
Kes leidnud aseme, kus ta Wõib rahuga Wast elu waewast puhata.

5. Surm kätkest, woodist koristab, Ta rikka, waese lõpetab.
Lund on sull' üsna teadmata; Meelt paranda! Sa pead ifka minema.

6. Sa waene surma kammitse, Mis lootus on su südames? Ma
kiitlen Jeesuse wäest, Kes huu seest Dn elu peastnud surma käest.

7. Ta tõutus on minu kae: Ei see, kes usub, surma näe.
Sest suri, tõusis ülesse, Et taewasse Saaks mulle teha aseme.

8. Oh õnnis see, kes sinule End omaks annud, Jeesuke! Kroon
paistab eemalt, — rõõmuga Wõib wõidelda Ja sinu päewa oodata.

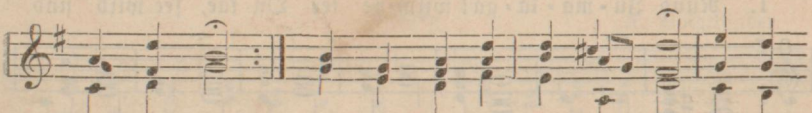
Satjateest Ehr. S. Sachse järele.

R. E. Malm.

146.

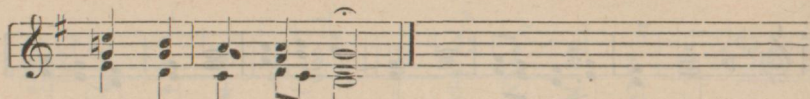

1. Oh Je - ruu - sa - lem sa i - lus, Kus nii i - me
Pa - ra - dii - si puu - de wi - lus Pü - ha, pü - ha

kau - nis = te
lau - dal = se.

Mil - lal jõu - an mi - na - gi Ei - nu

õnd = sa hul = ga = le?

2. Oh kuis igatsen sind näha, Jeesus, palest palekse Seal, kus surmal hirmu teha, Walul, waewal wõimata, Waid kus taewa walguses Wiibin Isa pale ees!

3. Tule, wii mind wõeraist paigust Isamaale ülesse, Et seal püraist hirmu, haigust Elan kodus õndsaste: Elujõgi jooftse seal, Waihtib wiimne walu heal.

4. Olesfid mu hingel tiwad Laewalinna lennata, Ruhu mind mu mõtted wiivad: Ruttaksin siit rõõmuga Sinna, kus on walgu- sets Tall ja Jumal päikeseks.

5. Bean aga kauem jääma Selle ilma merele, Kus torm ajab laeneid löbma Laewa stse hirmsaste: Oh siis olgu õhkajal Loo- tus antruks ristil all.

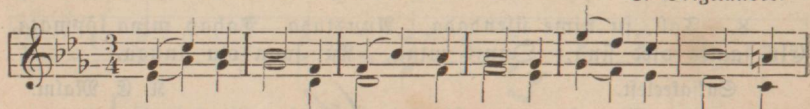
6. Tuul ja meri tunneb ohja, Mida Kristus peab käes: Jeesu laew ei lähe põhja Mõllawagi mere wäes. Mingu puruks purjed, mast: Jumal hoiab oma last.

F. C. Hiller'i järele.

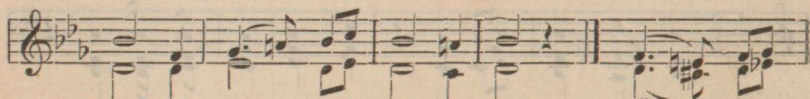
J. Bergmann.

147.

C. Voigtländer.

1. Rõõ - mu ro - hu - maalt sa pe - ad Leid - ma he - ad,

Sing, kui kot - - kas tõu - se sa ü . . . les -

se ja ä - - ra vä - si! Jee - su tä - si Wõ - tab
lah - ti vä - ra - wa.

2. Küll ma jooksen, küll ma nõuan Krunni jõuan Nende seltsi,
kes ju seal Riitwad Talle kumardades, Rõõmustades Kõlab nende
kiidu heal.

3. Jeesus, wend, et saada ise Sabamasse Minu laew ja peasta
mind Ilmast ära oma riiti Nende liiti, kes seal rahus kiitwad sind.

4. Ilma kasu ma ei taha, Jäägu maha Petis ilu, heitlik au!
Mis on jäädaw, tahan nõuda, Täewa jõuda On mu hinge ainus nõu.

5. Hinge peastja, anna usku, Diget usku, Et maailma wõi-
dan ma; Minu süda kipub sulle, Anna mulle Sinu süles hingata.

6. Saaksin ma su palet näha! Sa wõid teha, Et mu suu
täis hõiskamisi. Kui ma nagu unest ärkan, Küll siis märkan, Et
sa soowind hingamist.

7. Patu nuhtlust sina kandsid, Mulle andsid Rahu, armas abi-
mees. Surm, kus on nüüd sinu astel? Rahu lastel Pole hirmu sinu eest.

8. Tall, su nime ülendada, Auustada Tahan mina lõpmata.
Elu saatja oled sina, Dnnis mina, Kui saan osa sinuga.

Saksakeelest.

K. G. Malm.

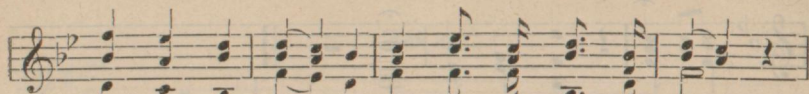
Pifatt.

148.

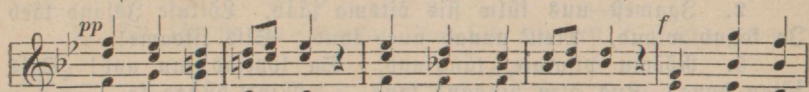
(Surmu ajal) Benefen.

1. Siin wiim - ses woo - bis Hin - ga nüüd ra - hu - ga,

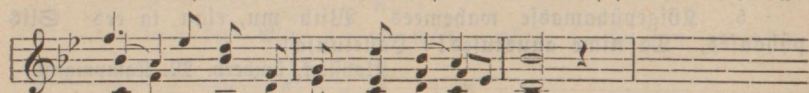
1. *Kuis hingvad raiuselt, kes löinud magama*

kes rahu riiki on saanud saivimuga
 Lõp-nud su hä-da Sa sil-ma we-fi ta,

Vas hõda arust on lähi võidelnud ja võitlu
 E-lus sa ris-ti Rõnd-sid küll ta-sa, Müüd wõi-du.

krõnni e-htas püüand
 rist e-hi-tab su hau-da.

2. Meie küll veel siin Tormise mere peal, Sull' juba jõud-nud
 Su laev nüüd randa seal. Meie maailmas Weel mitmes
 waegas, Sina ju seal Pühas õndsas taegas.

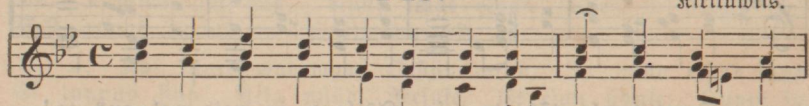
3. Hinga nüüd mullas Rahulist, iwake! Lootuse peale Sa
 pandud hauasse, Dota sa, inglid Hauasse hüüdwad, Usklikud kõik
 Rõõmuga siis tõuswad.

Sakfakkelest.

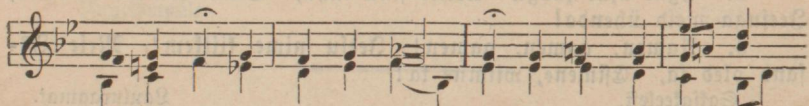
Laulud Sõrwemaalt.

149.

Kirikuwis.

1. Ü-leš-tõu-fed, ü-leš-tõu-fed sa, Mu põrm kord

i-lu-ga! Sind tae-wa kan-nab, Su Loo-ja e-lu

an · nab. Hal · le · luu · ja!

2. Igawest uus külm siis õitsma jääb, Eõikuse Jeesand läeb
Ja fogub wihud, Meil' annab uued ihud, Siis kiidame!

3. Rõõmu pisarate, tänutund, Sa lõpetad mu und! Siis
jätan haa, Kus olen hingand kaa, — Mind hüüad ja.

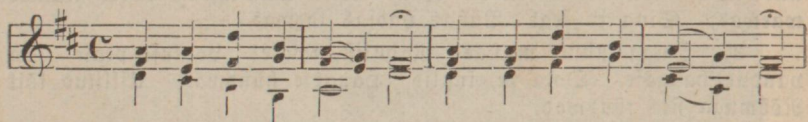
4. Nagu õnnist und siis mina näen Ja Jeesufega läen Ta
rõõmu taewa. Siis enam ilma waewa Ei tunne ma!

5. Rõigepühamaße wahemees Wiib mu, elan ta ees Siis
pühases, Ta nime auustuses! Halleluuja!

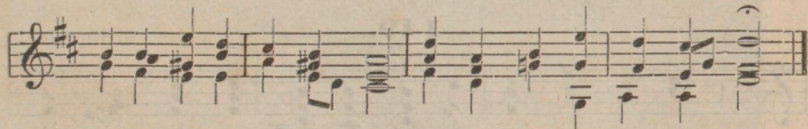
Klopstock, ümberp. M. Kampmann.

30. Õnnista ja hoi.

150.

1. Õn-nis-ta ja hoi-a, Wai-mu-ga meid wõi-a,

D-ma pa-le tõs-ta ja, Jē-sand, ja meid wal-gus ta!

2. Igal ajal jäägu Meile sinu rahu, Oma Waimu anna sa,
Jeesuga meid ühenda!

3. Amen, aamen, aamen! Jeesu nime kiitkem! Meie Jē-
sand oled sa, Esmene, wiimne ta!

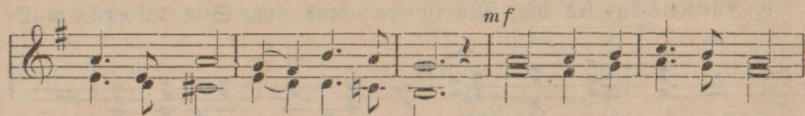
Sakfateelest.

Lauluraamat.

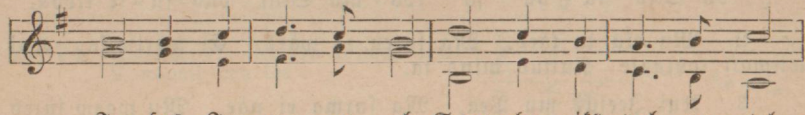
26 a.

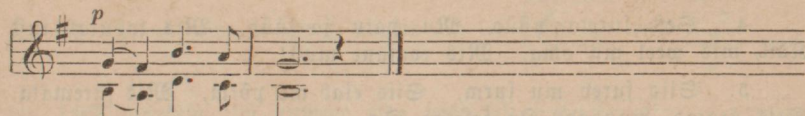
1. Sa läk-sib su-re-ma, Jee-sus mu eest. Et wõif-sin

e-la-da Ma i-ga-west. Sest i-hu, hin-ge sull',

Jee-sus, Im-ma-nu-el, Toon ohw-riks pal-we-tel

su sur-ma eest.

2. Sa surres palusib, Jeesus, mu eest. Müüd kaub kurmas-tus, Rahlus mu sees. Müüd kõige eluga Olen su pãralt ma, Sest, armas Jeesus, ja Surib mu eest.

3. Kui suure waewaga Otsisid mind, Ja miina efsind laps Ei tunnud sind. Aita nüüd, Jeesuke, Et elan sinule, Kurni su riigisse Saan igawest!

Inglismaalt.

R. Tarkpea.

142 a.

Bunsti wiis Nr. 72.

1. Kui Kris-tu - ses ma, Mu sü - da - mes ta, Siis täi - est mull

on Siin ra - hu ja rõõ - mu, Seal õnd - su - je kroon.

2. Mu elu ta käes, Ma suren ta wäes, Ei wäri - se ka, Kui
wiimati lohusse Kutsub mind ta.

3. Kui Jeesus mu Pea, Ma surma ei näe, Mu waew sureb
kül, Kuid ise ma tõusen Siis elama sull!

4. Sest sureta nüüd Mu patu ja süüd, Mis lahutab sust
Rõik, mis weel mu oma, Mis roojane must!

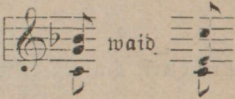

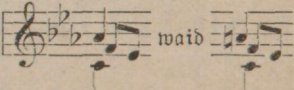

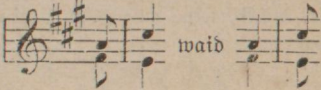

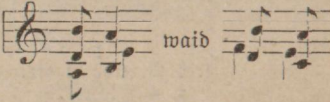

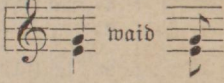

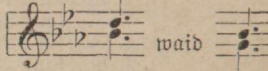

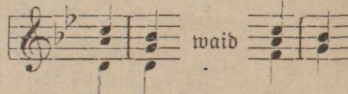
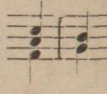
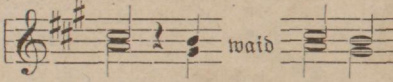

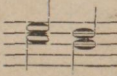
5. Siis sureb mu surm, Siis elab mu põrm, Mis suremata,
Siis äratad, muudad Ja seletad Sa.

Satjateelest.

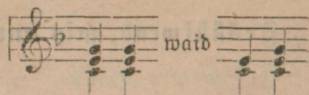
R. Holst.

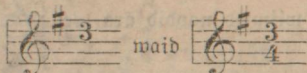
Trükkiwead, mis enne laulmist tulewad äraparandada.

- Nr. 43, teine rida, 1. taht wiimsed noobid ära loe waid
- Nr. 60, teine rida 1. taht, wiimsed noobid ära loe waid
- Nr. 65, kolmas rida 1. ja 2. taht ära loe waid
- Nr. 71, lehekülj 77. 1. rida kolmas taht, 2. noobid ära loe waid
- Nr. 87, wiimne rida 2. taht 1. noobid ära loe waid
- Nr. 107, lehekülj 106, esimene rida, teine taht 1. noobid ära loe waid
- Nr. 114, teine rida 3. ja 4. taht ära loe waid
- Nr. 129, esimene rida 1. taht ära loe waid
- Nr. 129, kolmas rida 1. taht ära loe waid

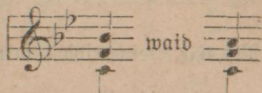
Nr. 140, kolmas rida, 2. taht 2. noodid ära loe

Nr. 145, ära loe

Nr. 149, esimene rida 2. taht 3ma8 noodid ära loe

Nr. 149, teine rida 3. taht viimsed noodid, ära loe

W e a k o h t	W i g a	Siendus
l. f. 3, rida 2. ast.	Jejuse . . .	Seejuse
l. f. 40, laul 28 . . .	Jejus . . .	Seejus
l. f. 44, laul 31 salm 5 . . .	Jejus . . .	Seejus
l. f. 8	laulud . . .	laulud
l. f. 10	kuu	kuu
l. f. 24, laul 12	Maria	Maarja
l. f. 27, laul 15	Mariaft	Maariaft
l. f. 37, laul 25 salm 3	peksnud	peksnud
l. f. 37, laul 25 salm 5	tõied	tõied
l. f. 38, laul 25 salm 10	kuni	kunni
l. f. 44, laul 31 salm 4	hinge täiti	hinge täiti
l. f. 48, laul 36 salm 6	juhata	juhata
l. f. 55, laul 43 salm 2	patu	patu
l. f. 60, laul 50 salm 2	u on	ju on
l. f. 74, laul 67 salm 2	et sea	et seal
l. f. 76, laul 70 salm 7	ahkuts	lahkuts
l. f. 108, laul 110	firiku wiis	firikumiis
l. f. 110, laul 113 salm 1	hoidnad	hoidwad.

1787
1788
1789
1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800

1. Nunc ad hoc hunc...
2. Nunc ad hoc hunc...
3. Nunc ad hoc hunc...
4. Nunc ad hoc hunc...
5. Nunc ad hoc hunc...
6. Nunc ad hoc hunc...
7. Nunc ad hoc hunc...
8. Nunc ad hoc hunc...
9. Nunc ad hoc hunc...
10. Nunc ad hoc hunc...

Aw 89.

Grünewaldt.